FRANCKESCHE STIFTUNGEN

Franckesche Stiftungen zu Halle

Hē Kainē Diathēkē

Motte, Benjamin

En Londinē, 1703

Kapitel

Nutzungsbedingungen
Die Digitalisate des Francke-Portals sind urheberrechtlich geschützt. Sie dürfen für wissenschaftliche und private Zwecke heruntergeladen und ausgedruckt werden. Vorhandene Herkunftsbezeichnungen dürfen dabei nicht entfernt werden.
Eine kommerzielle oder institutionelle Nutzung oder Veröffentlichung dieser Inhalte ist ohne vorheriges schriftliches Einverständnis des Studienzentrums August Hermann Francke der Franckeschen Stiftungen nicht gestattet, das ggf. auf weitere Institutionen als Rechteinhaber verweist. Für die Veröffentlichung der Digitalisate können gemäß der Gebührenordnung der Franckeschen Stiftungen Entgelte erhoben werden.
Zur Erteilung einer Veröffentlichungsgenehmigung wenden Sie sich bitte an die Leiterin des Studienzentrums, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

Terms of use
All digital documents of the Francke-Portal are protected by copyright. They may be downladed and printed only for non-commercial educational, research and private purposes. Attached provenance marks may not be removed.
Commercial or institutional use or publication of these digital documents in printed or digital form is not allowed without obtaining prior written permission by the Study Center August Hermann Francke of the Francke Foundations which can refer to other institutions as right holders. If digital documents are published, the Study Center is entitled to charge a fee in accordance with the scale of charges of the Francke Foundations.
For reproduction requests and permissions, please contact the head of the Study Center, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

urn:nbn:de:gbv:ha33-1-231710

Visual Library

1: ἐκηρυκεύθησαν gr. ἀπ' ἐκεῖ p. 201. 313.

n. ἐν παραδόσεσιν

15 ἀπὸ πνεύματος

Εὐαγγέλιον τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ

ΚΑΤΑ ΛΟΥΚΑΝ.

Κεφ. α. 1.

Ἐπειδὴ πολλοὶ ἐπεχείρησαν τὰ βάλλουσιν εἰς τάξιν τὴν διήγησιν τῶν πεπληροφορημένων ἡμῖν πραγμάτων ὁποῦ ἐπληροφορήθημεν,

2 καθὼς μᾶς παρέδωκαν, ἐκεῖνοι ὁποῦ τὰ ἴδαν μὲ τὰ μάτιά τους ἀπὸ τὴν ἀρχὴν καὶ ἔγιναν ὑπηρέται τοῦ λόγου.

3 Ἔφανε καὶ ἐμένα, ὁποῦ ἀκολούθησα ἀπὸ τὴν ἀρχὴν εἰς ὅλα, ὦ κράτιστε Θεόφιλε, νὰ σοῦ τὰ γράψω κατὰ τὴν πρῶτη κατάταξιν.

4 Διὰ νὰ γνωρίσῃς τὸ βέβαιον, ἐκεῖνον τῶν πραγμάτων ὁποῦ ἐδιδάχθης.

5 Εἰς τὴν ἡμέρας Ἡρώδου τοῦ βασιλέως τῆς Ἰουδαίας, ἦτον κάποιος ἱερεύς, τὸ ὄνομάτου Ζαχαρίας, ἀπὸ τὴν ἐφημερίαν τοῦ Ἀβιά· καὶ ἡ γυναῖκάτου ἦτον ἀπὸ τὴν συγγένειας τῶν Ἀαρών· καὶ τὸ ὄνομάτης ἦτον Ἐλισάβετ.

6 Καὶ ἦτον καὶ οἱ δύοτους δίκαιοι ὁμπρεστὰ εἰς τὸν Θεόν, καὶ ἐφύλαττον εἰς ὅλαις τὰ παραγγέλματα καὶ εἰς τὰ δικαιώματα τοῦ Κυρίου χωρὶς καμίαν κατηγορίαν.

7 Καὶ δὲν εἶχαν παιδίον, διατὶ ἡ Ἐλισάβετ ἦτον στεῖρα καὶ οἱ δύοτους ἦταν γεροντεμένοι ἀπὸ τὰ καιρούτους.

8 Καὶ ἐκεῖ ὁποῦ αὐτὸς ἱεράτευεν εἰς τὴν τάξιν τοῦ ἐφημερίαυτου ὁμπρεστὰ εἰς τὸν Θεόν.

9 Κατὰ τὴν συνήθειαν τῶν ἱερατείας, ἔλαχε νὰ θυμιάσῃ ἐμπαίνοντας εἰς τὸν ναὸν τοῦ Κυρίου.

10 Καὶ ὅλον τὸ πλῆθος τοῦ λαοῦ ἦτον ἔξω ὁποῦ ἐπροσεύχετον, εἰς τὴν ὥραν τοῦ θυμιάματος.

11 Καὶ ἐφάνη εἰς αὐτὸν ἄγγελος Κυρίου στεκόμενος ἀπὸ τὴν δεξιὰν μεριὰν τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ θυμιάματος.

12 Καὶ ἀπὸ τοῦ ἰδὼν ὁ Ζαχαρίας ἐταράχθη καὶ φόβος μεγάλος τοῦ ἐπλάκωσε.

13 Καὶ ὁ ἄγγελος τοῦ εἶπε, μὴν φοβᾶσαι Ζαχαρία· διατὶ ἀκούσθη ἡ δέησίσου· καὶ ἡ γυναῖκάσου ἡ Ἐλισάβετ θὲ νὰ σοῦ γεννήσῃ υἱόν, καὶ θὲ νὰ κράξῃς τὸ ὄνομάτου Ἰωάννην.

14 Καὶ θὲ νὰ σοῦ εἶναι χαρὰ καὶ ἀγαλλίασις· καὶ πολλοὶ θὲ νὰ χαροῦν εἰς τὴν γέννησίντου.

15 Διατὶ θὲ νὰ εἶναι μέγας ὁμπρεστὰ εἰς τὸν Θεόν· καὶ κρασὶ καὶ σίκερα νὰ μὴν πῇ· καὶ θὲ νὰ γεμίσῃ πνεῦμα ἅγιον, ἀκόμι ἀπὸ τὴν κοιλίαν τῆς μάνατου.

16 Καὶ θὲ νὰ γυρίσῃ πολλοὺς ἀπὸ τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἰσραὴλ εἰς τὸν Κύριον τὸν Θεόν τους.

17 Καὶ αὐτὸς θὲ νὰ ὑπάγῃ ὁμπρεστὰτου μὲ πνεῦμα καὶ δυνά-

δυώμαι ἡλίκα καὶ θέλει γενέσθαι ἡ καρδία σου πρὸς τὰ πάθη· καὶ σὺ ἀπειθεῖς εἰς τὰ πάθη φρονημάτα ἀφ' δικαίων, νὰ κρίνεσθε ἀπὸ λαὸν ἕτοιμον εἰς τὴν αὐθέντεια τοῦ Θεοῦ.

18 Καὶ εἶπε Ζαχαρίας πρὸς τὸν ἄγγελον· καὶ πῶς νὰ τὸ γνωρίσω τοῦτο, διατὶ ἐγὼ εἶμαι γέρος, καὶ ἡ γυναῖκά μου πεπροβασμένη ἀπὸ τὴν καρδίαν.

19 Καὶ ἀποκρίθη ὁ ἄγγελος καὶ εἶπε· ἐγὼ εἶμαι ὁ Γαβριὴλ ὁποῦ παρεστέκομαι ὁμπρός εἰς τὸν Θεόν· καὶ ἐστάλθηκε νὰ λαλήσω εἰς ἐσένα, καὶ νὰ σὲ εὐαγγελίσω τοῦτα.

20 Καὶ νὰ ἰδοῦ θέλεις εἶσαι βουβὸς καὶ νὰ μὴ ἠμπορῆς νὰ σωστύχῃς ἕως τὴν ἡμέραν ἐκείνην ὁποῦ νὰ γένουν ἀπὸ τοῦτα· διατὶ δὲν ὁπίστεψες τὰ λόγια μου· τὰ ὁποῖα θέλουν τελειωθῆ εἰς τὸν καιρόν.

21 Καὶ ὁ λαὸς ἐστέκαν καὶ ἐκάμνε τὸν Ζαχαρίαν, καὶ ἐθαύμαζαν πῶς ἀργοῦσε μέσα εἰς τὸν ναόν.

22 Καὶ ὅστὲ ἐβγῆκε δὲν ἠμπορεῖ νὰ τοὺς συστύχῃ, καὶ ἐγνώρισαν ὅτι ὀπτασίαν εἶδε μέσα εἰς τὸν ναόν· καὶ αὐτὸς τοὺς ἐδείχνε, καὶ ἀπόμεινε βουβός.

23 Καὶ ὅστὲ ἐτελειώθηκαν αἱ ἡμέραι τῆς λειτουργίας, ἐπῆγαν εἰς τὸ σπίτι.

24 Καὶ ὕστερα ἀπ' ὀλίγας ταῖς ἡμέραις, συνέλαβεν ἡ Ἐλισάβετ ἡ γυναῖκά του καὶ ἔκρυβε τὸν λόγον πόσες μέρες καὶ ἔλεγε.

25 Ὅτι τόσα λόγου μὲ ἔκαμε, ὁ αὐθέντης μου εἰς ταῖς ἡμέραις ταῖς ὁποῖαις ἐπίδιαβε εἰς ἐμένα νὰ εὐγάλῃ τὸ ὄνειδός μου ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους.

26 Καὶ εἰς τὸν ἕκτον μῆνα ἀπεστάλθη ὁ ἄγγελος Γαβριὴλ ἀπὸ τὸν Θεὸν εἰς πόλιν τῆς Γαλιλαίας, τῆς ὁποίας τὸ ὄνομα εἶναι Ναζαρέτ,

27 Εἰς μίαν παρθένον ἀρραβωνιασμένην μὲ ἄνδρα, τὸ ὄνομα τοῦ Ἰωσὴφ ἀπὸ τὸ σπίτι τοῦ Δαβίδ, καὶ τὸ ὄνομα τῆς παρθένου Μαριάμ.

28 Καὶ ὅστὲ ἐμπῆκε ὁ ἄγγελος πρὸς αὐτήν, εἶπε· χαῖρε κεχαριτωμένη, ὁ κύριος μὲ σέ· ἐσὺ εἶσαι εὐλογημένη ἀνάμεσα εἰς ταῖς γυναῖκες.

29 Καὶ ὅπου εἶδε ὅστὲ τὴν ἐσυγχύθη εἰς τὰ λόγια τοῦ· καὶ ἐστοχάζετο, τί λόγος εἶναι ἐτοῦτος ὁ χαιρετισμός.

30 Καὶ λέγει ὁ ἄγγελος, μὴ φοβᾶσαι Μαριάμ· διατὶ εὗρες χάριν παρὰ εἰς τὸν Θεόν.

31 Καὶ θέλεις ἐγκατοφθῆ, καὶ θέλεις γεννήσει υἱόν καὶ νὰ κρίνῃς τὸ ὄνομά του Ἰησοῦν.

32 Οὗτος θέλει εἶσαι μέγας καὶ θέλει κληθῆ υἱὸς ὑψίστου· καὶ ὁ αὐθέντης ὁ Θεὸς θέλει τοῦ δώσει τὸν θρόνον τοῦ Δαβίδ τοῦ πατέρος του.

33 Καὶ θέλει βασιλεύσει εἰς τὸ σπίτι τοῦ Ἰακὼβ εἰς τοὺς αἰῶνας· καὶ ἡ βασιλεία του δὲν θέλει ἔχει τέλος.

34 Καὶ ἡ Μαριὰμ εἶπε πρὸς τὸν ἄγγελον, πῶς θέλει εἶναι ἐτοῦτο, ὁποῦ ἐγὼ ἄνδρα δὲν γνωρίζω;

35 Καὶ ἀποκρίθη ὁ ἄγγελος καὶ εἶπε· πνεῦμα ἅγιον θέλει ἔλθει εἰς ἐσένα, καὶ δύναμις τοῦ ὑψίστου θέλει σὲ ὀπισκιάσει, διὰ τοῦτο καὶ ἐκεῖνο ὁποῦ μέλλει νὰ γεννηθῆ ἀπὸ σένα ἅγιον, θέλει κληθῆ υἱὸς τοῦ Θεοῦ.

36 Καὶ

φρονημάτα

17 ἀρραβωνιασμένην.

18 μήνες.

22 ἢ Ἐνωθε.

ἐμπαιγμονὴν.

51 ἀπεστράφησαν

59 ἑβδόμῃ ὀνόματι

36 Καὶ ἰδὲ καὶ ἡ Ἐλισάβετ ἡ
συγγενίς σου ὅτι καὶ αὐτὴ συνέλαβεν υἱὸν
εἰς γῆρας· καὶ οὗτος μὴν ἕκτος ἐστὶν τῇ
στείρᾳ·

37 ὅτι οὐκ ἀδυνατήσει παρὰ τοῦ θεοῦ
πᾶν ῥῆμα.

38 Εἶπεν δὲ Μαριάμ· ἰδοὺ ἡ δούλη
κυρίου· γένοιτό μοι κατὰ τὸ ῥῆμά σου.
καὶ ἀπῆλθεν ἀπ' αὐτῆς ὁ ἄγγελος.

39 Ἀναστᾶσα δὲ Μαριὰμ ἐν ταῖς ἡμέραις
ταύταις πορευθεῖσα εἰς τὴν ὀρεινὴν μετὰ
σπουδῆς εἰς πόλιν τοῦ Ἰούδα,

40 καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον Ζαχαρίου
καὶ ἠσπάσατο τὴν Ἐλισάβετ.

41 καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν ἡ Ἐλισάβετ τὸν
ἀσπασμὸν τῆς Μαρίας, ἐσκίρτησεν τὸ βρέφος
ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς· καὶ ἐπλήσθη πνεύματος
ἁγίου ἡ Ἐλισάβετ.

42 καὶ ἀνεφώνησεν φωνῇ μεγάλῃ καὶ εἶπεν,
εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶν, καὶ εὐλογημένος
ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου.

43 καὶ πόθεν μοι τοῦτο, ἵνα ἔλθῃ ἡ μήτηρ τοῦ
κυρίου μου πρὸς ἐμέ;

44 ἰδοὺ γὰρ ὡς ἐγένετο ἡ φωνὴ τοῦ ἀσπασμοῦ σου εἰς τὰ
ὦτά μου, ἐσκίρτησεν τὸ βρέφος ἐν ἀγαλλιάσει
ἐν τῇ κοιλίᾳ μου.

45 καὶ μακαρία ἡ πιστεύσασα, ὅτι ἔσται
τελείωσις τοῖς λελαλημένοις αὐτῇ παρὰ κυρίου.

46 καὶ εἶπεν Μαριάμ· μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν κύριον,

47 καὶ ἠγαλλίασεν τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ θεῷ τῷ σωτῆρί μου.

48 ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσίν με πᾶσαι αἱ γενεαί.

49 ὅτι ἐποίησέν μοι μεγάλα ὁ δυνατὸς καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ,

50 καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰς καὶ γενεὰς τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

51 ἐποίησεν κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ· διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν·

52 καθεῖλεν δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὑψώθησαν ταπεινούς·

53 πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλεν κενούς.

54 ἀντιλαβόμενος Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους,

55 καθὼς ἐλάλησεν πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, Ἀβραὰμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

56 Ἐμεινεν δὲ Μαριὰμ σὺν αὐτῇ ὡσεὶ μῆνας τρεῖς, καὶ ὑπέστρεψεν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς.

57 Τῇ δὲ Ἐλισάβετ ἐπλήσθη ὁ χρόνος τοῦ τεκεῖν αὐτὴν καὶ ἐγέννησεν υἱόν.

58 καὶ ἤκουσαν οἱ γείτονες καὶ οἱ συγγενεῖς αὐτῆς ὅτι ἐμεγάλυνεν κύριος τὸν ἔλεος αὐτοῦ μετ' αὐτῆς, καὶ συνέχαιρον αὐτῇ.

59 καὶ ἐγένετο ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ ἦλθον περιτεμεῖν τὸ παιδίον, καὶ ἐκάλουν αὐτὸ τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Ζαχαρίαν.

60 καὶ

60 Καὶ ἀπεκρίθη ἡ μάνα αὐτοῦ καὶ εἶπε, ὄχι Ζαχαρίας, ἀλλὰ θὰ εἶναι ὁ Ἰωάννης θέλει κληθῆ.

61 Καὶ λέγουσιν, ὅτι καὶ εἷς δὲν εἶναι εἰς τοὺς συγγενεῖς σου, ὁποῦ νὰ κληθῇ καὶ μὲ τὸ ὄνομα αὐτό.

62 Καὶ ἔνευσαν καὶ τὸν πατέρα αὐτοῦ, τί θέλει νὰ τὸν κάμνουν.

63 Καὶ ἐζήτησε πινακίδα καὶ ἔγραψε, λέγοντας, Ἰωάννης εἶναι τὸ ὄνομά του· καὶ ἐθαύμασαν ὅλοι.

64 Καὶ παραυτὰ ἀνοίχθη τὸ στόμα τοῦ Ζαχαρίου, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ· καὶ ἤρχετο καὶ ὕμνει τὸν Θεόν.

65 Καὶ φόβος ἦλθεν εἰς ὅλους ὁποῦ ἐκατοικοῦσαν τριγύρους· καὶ εἰς ὅλα τὰ ὄρη τῆς Ἰουδαίας ἐδιαδίδοντο ὅλα τὰ λόγια αὐτά.

66 Καὶ ὅλοι τὰ ἔβαλαν μέσα εἰς τὴν καρδίαν τους ὅσοι τὰ ἄκουσαν καὶ ἔλεγαν· τί ἄρα θέλει εἶναι τὸ παιδίον αὐτό; καὶ τὸ χέρι τοῦ Κυρίου ἦτον μετ' αὐτοῦ.

67 Καὶ Ζαχαρίας ὁ πατήρ αὐτοῦ ἐπλησθῆ πνεῦμα ἁγιον· καὶ ἐπροφήτευσε λέγοντας.

68 Ἂς εἶναι εὐλογημένος Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ, ὅτι ἐπεσκέφθη καὶ ἔκαμε λύτρωσιν εἰς τὸν λαόν του.

69 Καὶ ἐσύστησε δύναμιν σωτηρίας εἰς τὸν οἶκον τοῦ Δαβὶδ τοῦ παιδός του.

70 Καθὼς τὸ εἶπε διὰ μέσου τοῦ στόματος τῶν ἁγίων τῶν ἀπ' αἰῶνος τῶν προφητῶν του.

71 Σωτηρίαν ἀπὸ τοὺς ἐχθρούς μας, καὶ ἀπὸ τὸ χέρι ὁλῶν ἐκείνων ὁποῦ μᾶς μισοῦν.

72 Νὰ κάμῃ ἔλεος μαζὶ τῶν πατέρων μας καὶ νὰ ἐνθυμηθῇ τὴν ἁγίαν διαθήκην.

73 Τὸν ὅρκον ἐκεῖνον ὁποῦ ὤμοσεν εἰς τὸν Ἀβραὰμ τὸν πατέρα μας νὰ μᾶς δώσῃ,

74 Νὰ ἠξιωθῶμεν ἐμεῖς χωρὶς φόβον ἀπὸ τὰ χέρια τῶν ἐχθρῶν μας, νὰ τὸν λατρεύωμεν.

75 Μὲ ἁγιωσύνην καὶ δικαιοσύνην ὁμπροστά του, εἰς ὅλας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μας.

76 Καὶ ἐσύ παιδίον θέλεις κληθῆ προφήτης τοῦ ὑψίστου· διατὶ θέλεις πάγει ὁμπροστὰ εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ Κυρίου νὰ ἑτοιμάσῃς τὸν δρόμον αὐτοῦ.

77 Νὰ δώσῃς γνῶσιν σωτηρίας εἰς τὸν λαόν· εἰς ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν τους.

78 Διὰ τὴν εὐσπλαγχνίαν τοῦ ἐλεημοσύνης Θεοῦ ἡμῶν· μὲ τὰς ὁποίας μᾶς ἐπεσκέφθη ἡ ἀνατολὴ ἀπὸ ὑψηλά.

79 Νὰ φέξῃ εἰς ἐκείνους ὁποῦ κάθενται εἰς τὸ σκότος καὶ εἰς τὴν σκιὰν τοῦ θανάτου, νὰ σταθῇ ὁ πόδας μας εἰς τὴν στράταν τῆς εἰρήνης.

80 Καὶ τὸ παιδίον ἠύξανε, καὶ ἐδυναμώνετον κατὰ τὸ πνεῦμα· καὶ ἦτον εἰς τὴν ἐρημίαν, ἕως τὴν ἡμέραν ὁποῦ ἔφερε νὰ φανερωθῇ εἰς τὸν Ἰσραήλ.

Κεφ. β'. 2.

ΚΑΙ ἔγινε εἰς τὰς ἡμέρας ἐκείνας ἐβγῆκεν ὁρισμὸς ἀπὸ τὸν Καίσαρα τὸν Αὔγουστον, νὰ ἀπογραφῇ ὅλη ἡ οἰκουμένη.

2 Ἡ πρώτη ἀπογραφὴ ἔγινε τότε, ἀνθυπατεύοντος τῆς Συρίας τοῦ Κυρηνίου.

3 Καὶ

3 Καὶ ἐπορεύθη ὅλοι νὰ ἀπογραφοῦν, πᾶσα ἕνας εἰς τὴν ἰδικήν του πόλιν.

4 Καὶ ἀνέβη καὶ ὁ Ἰωσὴφ ἀπὸ τὴν Γαλιλαίαν ἀπὸ τὴν πόλιν τὴν Ναζαρὲτ, εἰς τὴν Ἰουδαίαν εἰς τὴν πόλιν τοῦ Δαβίδ, ἡ ὁποία κλαίεται Βηθλεὲμ, μὲ τὸ νὰ εἶναι αὐτὸς ἀπὸ τὸ σπίτι καὶ ἀπὸ τὴν φαμελίαν τοῦ Δαβίδ.

5 Νὰ ἀπογραφῇ μαζὶ μὲ τὴν Μαριὰμ ὁποῦ τὴν εἶχεν ἀρραβωνιασμένην διὰ γυναῖκα του, ἡ ὁποία ἦτον ἐγκυος.

6 Καὶ ὅταν ἦταν αὐτοὶ ἐκεῖ ἐτελειώθησαν αἱ ἡμέραις νὰ γεννήσῃ αὐτή.

7 Καὶ ἐγέννησε τὸν υἱόν της τὸν πρωτότοκον, καὶ τὸν ἐτύλιξε καὶ τὸν ἐπλαγιάσαν εἰς τὸ παχνὶ· διατὶ δὲν εἶχαν αὐτοὶ τόπον εἰς τὸ κονάκι.

8 Καὶ ἦτον καὶ ποιμένες εἰς τὴν χώραν ἐκείνην, ὁποῦ ἐμένασαν ἔξω εἰς τὰ χωρία, καὶ ἐφύλαγαν τὰν νύκτα τὸ κοπάδι τους.

9 Καὶ παρουσιάσθη ἄγγελος Κυρίου εἰς αὐτοὺς καὶ δόξα Κυρίου ἔλαμψε τριγύρωτες· καὶ ἐφοβήθηκαν μέγαν φόβον.

10 Καὶ ὁ ἄγγελος Κυρίου τοὺς εἶπε, μὴν φοβᾶσθε· διατὶ σᾶς εὐαγγελίζω χαρὰν μεγάλην, ἡ ὁποία θέλει εἶναι εἰς ὅλον τὸν λαόν.

11 Ὅτι σᾶς ἐγεννήθη σήμερον σωτὴρ, ὁ ὁποῖος εἶναι Χριστὸς κύριος εἰς τὴν πόλιν τοῦ Δαβίδ.

12 Καὶ τοῦτο εἶναι τὸ σημάδι, ὅτι θέλετε εὕρει βρέφος τυλιμμένον, νὰ κεῖται μέσα εἰς τὸ παχνί.

13 Καὶ παρουσιάσθη μαζὶ μὲ τὸν ἄγγελον, πλῆθος στρατεύματος οὐρανίου ὁποῦ ὑμνοῦσαν τὸν Θεὸν καὶ ἔλεγαν,

14 Δόξα εἰς ὑψίστους Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, εἰς ἀνθρώπους εὐδοκία.

15 Καὶ ὡσὰν ἐπέρασαν ἀπ' αὐτοὺς οἱ ἄγγελοι καὶ ἐπῆγαν εἰς τὸν οὐρανὸν· οἱ ποιμένες εἶπαν ἀναμεσάτους, γιὰ ἂς πᾶμεν λοιπὸν ἕως τὴν Βηθλεὲμ νὰ ἰδοῦμεν τὸ πρᾶγμα τοῦτο ὁποῦ ἔγινε τὸ ὁποῖον ὁ Κύριος ἔκαμε νὰ γνωρίσωμεν.

16 Καὶ ἐπῆγαν γρήγορα καὶ εὕρηκαν τὴν Μαριὰμ καὶ τὸν Ἰωσὴφ, καὶ τὸ βρέφος ὁποῦ ἐκεῖτον εἰς τὸ παχνί.

17 Καὶ ὡσὰν ἴδαν ἐξηγήσαν τὸν λόγον ὁποῦ τοῦ εἶπαν διὰ τὸ παιδί αὐτοῦ.

18 Καὶ ὅλοι ὅσοι τὸ ἄκουσαν ἐθαύμασαν εἰς ἐκεῖνα ὁποῦ τοὺς εἶπαν οἱ ποιμένες.

19 Καὶ ἡ Μαριὰμ ἐφύλαττεν ἐνοῦσα ὅλα τὰ λόγια· βάλλοντάς τα μέσα εἰς τὴν καρδίαν της.

20 Καὶ οἱ ποιμένες ἐγύρισαν δοξάζοντες καὶ ὑμνοῦντες τὸν Θεὸν, εἰς ὅλα ὅσα ἄκουσαν καὶ ἴδαν, καθὼς τοῦ ἐλαλήθη.

21 Καὶ ὡσὰν ἐπεράσθησαν οἱ ἀπὸ ἡμέραις νὰ περιτμήσουν τὸ παιδίον καὶ τὸ ἐκόμασαν Ἰησοῦν, καθὼς τὸ ὀνόμασεν ὁ ἄγγελος, πρὶν νὰ συλληφθῇ αὐτὸ εἰς τὴν κοιλίαν.

22 Καὶ ὅταν ἐπεράσθησαν αἱ ἡμέραις τοῦ καθαρισμοῦ τους κατὰ τὸν νόμον τοῦ Μωυσέως, τὸν ἀνέβασαν εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα νὰ τὸν παραστήσουν εἰς τὸν Θεόν.

23 Καθὼς εἶναι γεγραμμένον εἰς τὸν νόμον τοῦ Κυρίου, ὅ-

3 νὰ ἀπογραφοῦν.

3 ἀρραβωνασμένην.
ἐγκυος.

10 φόβον.

21 κόμαν
ὠνόμασεν

τι κάθη ἀρσενικὸν ὁπῦ ἀνοίγῃ μήτρεν θέλει κληθῆ ἅγιον εἰς τὸν Θεόν.

24 Καὶ τὰ δόσιν θυσίαν κατὰ τὸ λέγει εἰς τὸν νόμον τοῦ Θεοῦ, ἕνα ζεύγαρι τρυγόνια, ἢ δύο νεοσσοὺς περιστερόπουλα.

25 Καὶ τότε ἐκεῖνον τὸν καιρὸν ἦτον ἕνας ἄνθρωπος εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ τὸ ὄνομά του Συμεὼν· καὶ ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος ἦτον δίκαιος καὶ εὐλαβὴς, καὶ ἀπαντόχαρα παρηγορίαν τοῦ Ἰσραὴλ καὶ πνεῦμα ἅγιον ἦτον εἰς αὐτόν.

26 Καὶ ἦτον εἰς αὐτὸν φανερωμένον ἀπὸ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, νὰ μὴν ἰδῇ θάνατον, ἕως τοῦ νὰ ἰδῇ τὸν Χριστὸν Κυρίου.

27 Καὶ ἦλθεν εἰς τὸ ἱερὸν κινούμενος ἀπὸ τὸ πνεῦμα· καὶ ἐκεῖ ὁπῦ ἐμπαίζασιν οἱ γονεῖς τὸ παιδίον τὸν Ἰησοῦν νὰ κάμουν αὐτὸ κατὰ τὴν συνήθειαν τοῦ νόμου δι' αὐτό.

28 Καὶ αὐτὸς τὸ ἐδέχθη μέσα εἰς τὴν ἀγκάλαστε· καὶ εὐχαρίστησε τὸν Θεόν, καὶ εἶπε.

29 Τώρα βεβαιόνεις τὸν δοῦλόν σε, αὐθέντη, μὲ εἰρήνην, κατὰ τὸν λόγόν σου.

30 Διατὶ τὰ μάτιά μου ἴδαν τὸ σωθεμόν σου.

31 Τὸ ὁποῖον ἐτοίμασες ὁμπροστὰ εἰς τὸ πρόσωπον ὅλων τῶν λαῶν.

32 Φῶς νὰ φανῇ τὰ ἔθνα, καὶ δόξαν τοῦ λαοῦ τοῦ Ἰσραὴλ.

33 Καὶ ὁ Ἰωσὴφ καὶ ἡ μητέρα του ἐθαύμαζον εἰς ἐκεῖνα ὁπῦ ἐλέγανταν δι' αὐτό.

34 Καὶ ὁ Συμεὼν τοὺς εὐλόγησε, καὶ εἶπεν εἰς τὴν Μαριὰμ τὴν μητέρα του· νὰ, ἐπῦτο κεῖται εἰς πτῶσιν καὶ ἀνάστασιν πολλῶν ἀνθρώπων εἰς τὸ γένος τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ εἰς σημεῖον ὁπῦ ἀντιπεῖται.

35 Ἀμὴ ἰσόνα, καὶ μέσα εἰς αὐτὴν τὴν ψυχήσου θέλει περάσει σπαθί, διὰ νὰ ξεσκεπασθοῦν διαλογισμοὶ πολλῶν καρδιῶν.

36 Καὶ (τότε) ἦτον καὶ ἡ Ἄννα ἡ προφήτισσα ἡ θυγατέρα τοῦ Φανουὴλ, ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Ἀσὴρ, καὶ αὐτὴ γεμισμένη πολλῶν χρονῶν, ἔζησε νὰ ζήσῃ ἑπτὰ χρόνες μὲ τὸν ἄνδρα αὐτοῦ ἀφότου ἐπαντρεύθη.

37 Καὶ ἐτούτη ἦτον χήρα ἕως ὀγδόκοντα τεσσέρων χρονῶν· ἡ ὁποία ποτὲ δὲν ἐμάκρυνεν ἀπὸ τὸ ἱερὸν, ἔζησε νὰ λατρεύῃ τὸν Θεὸν νύχτα καὶ ἡμέρα μὲ νηστείαις καὶ μὲ δεήσεις.

38 Καὶ ἐτούτη ἔζησε νὰ ἔλθῃ ἐκείνην τὴν ὥραν ἀνταποκρινομένη ἐδόξαζε τὸν Θεόν, καὶ ἔβγαλε διὰ τὸ παιδίον εἰς ὅλους ἐκείνους ὁπῦ ἀνεμένασιν λύτρωσιν εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ.

39 Καὶ ἀφοῦ ἐτελείωσαν ὅλα ἐκεῖνα ὁπῦ εἶχε τὸν νόμον τοῦ Κυρίου, ἐγύρισαν ὀπίσω εἰς τὴν Γαλιλαίαν, εἰς τὴν πόλιν τὴν Ναζαρέτ.

40 Καὶ τὸ παιδίον ἠυξάνε καὶ ἐδυναμώνετον κατὰ τὸ πνεῦμα, καὶ ἐπλήρωτο σοφίας· καὶ χάρες τοῦ Θεοῦ ἦτον εἰς αὐτό.

41 Καὶ ἐπήγαιναν οἱ γονεῖς τοῦ κάθε χρόνου εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ εἰς τὴν ἑορτὴν τοῦ πάσχα.

42 Καὶ ὅταν ἔγινε δώδεκα χρονῶν ἀνέβηκαν εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ κατὰ τὴν συνήθειαν τῆς ἑορτῆς.

43 Καὶ

43 Καὶ πλειόνοσας τ̃ ἡμέρας, ὀκεῖ ὀπᾶ ἐγύριζαν ἐκεῖνοι, ἀπόμεινε τὸ παιδίον ὁ Ἰησοῦς εἰς τὶ Ἱερουσαλὴμ· καὶ ὁ Ἰωσὴφ καὶ ἡ μητέρα τὶ δὲν τὸ ἤξερεν.

44 Ἀμὴ λογιάζοντας πῶς τὶ εἶ μὲ τὶ συνοδίαν ἦλθαν μιᾶς ἡμέρας σοᾶταν, καὶ τ̃ ἀναζήτησαν εἰς τοὺς συγγενεῖς καὶ εἰς τοὺς γνωρίμους.

45 Καὶ μὲ τὸ νὰ μὴν τ̃ εὕρεν, ἐγύρισαν εἰς τὶ Ἱερουσαλὴμ ζηρεύοντάς τον.

6 Καὶ ὡσὰν ἐπέρασαν τρεῖς ἡμέρας τ̃ εὑρῆκαν μέσα εἰς τὸ ἱερὸν ὀπᾶ ἐκάθετον ἀνάμεσα εἰς τοὺς διδασκάλους καὶ τοὺς ἄκουε, καὶ τοὺς ἐρώτα.

47 Καὶ ἐθαύμαζαν ὅλοι ὅσοι τ̃ ἤκουσν εἰς τὶ γνῶσίν τε καὶ εἰς τ̃ ἀποκρισίν τε.

48 Καὶ ὡσὰν τ̃ ἴδαν ἐξεπλάγησαν· καὶ λέγεί τε ἡ μητέρα τε· παιδίμου, διατίμας ἔκαμες ἔτζι, νὰ ὁ πατήρσου καὶ ἐγὼ λυπημένοι σὲ ἐζηρεύαμεν.

40 Καὶ εἶπεν τε· διατὶ μὲ ζηρεύετε; δὲν ἠξεύρετε πῶς κάμνει χρεία νὰ εἶμαι εἰς τὰ πρεπόμενα τ̃ πατέρεμου;

50 Καὶ ἐκεῖνοι δὲν ἐνόησαν τ̃ λόγον ὀπᾶ τοῦ εἶπε.

51 Καὶ κατεβὰν μαζίτας, καὶ ἦλθεν εἰς τὶ Ναζαρὲτ καὶ τοῦ ὑποτάσσετον· καὶ ἡ μητέρα τε ἐφύλαττεν ὅλα τὰ λόγια ἐκεῖνα μέσα εἰς τὶ καρδίαν τε.

52 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐπροκόπτε καὶ αὔξανεν καὶ εἰς τὶ σοφίαν καὶ εἰς τὶ ἡλικίαν καὶ εἰς τὶ χάριν, σιμᾶ εἰς τ̃ Θεὸν καὶ εἰς τοὺς ἀνθρώπους.

Κεφ. γ'. 3.

ΚΑΙ εἰς τοῦ δεκαπέντε χρόνους τ̃ αὐθεντείας τ̃ Τιβερίου Καίσαρος, ὅτεν ἐμπιτρόπευν ὁ Πόντιος ὁ Πιλάτος τὶ Ἰουδαίαν, καὶ ὅταν ὁ Ἡρώδης ἦταν τετράρχης τ̃ Γαλιλαίας, καὶ ὁ ἀδελφός τε Φιλίππος τετράρχης τ̃ Ἰτουραίας καὶ Τραχωνιτίδος χώρας, καὶ Λυσανίας τετράρχης τ̃ Ἀβιλίνης.

2 Εἰς τ̃ καιρὸν τοῦ Ἀρχιερέων Ἄννα καὶ Καϊάφα· ἦλθε λόγος Θεοῦ εἰς τ̃ Ἰωάννου τ̃ υἱὸν τοῦ Ζαχαρίου μέσα εἰς τὴν ἔρημον.

3 Καὶ ἐπάγω εἰς ὅλον τὶ περίχωρον τ̃ Ἰορδάνου, καὶ κηρύττε βάπτισμα μετανοίας εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

4 Καθὼς εἶ γεγραμμένον εἰς τὸ βιβλίον τοῦ λόγου τοῦ Ἠσαΐου τ̃ προφήτου ὀπᾶ λέγει· φωνὴ κηρύνου ὀπᾶ βοᾶ μέσα εἰς τὶ ἔρημον, ἑτοιμάσετε τὶ σοᾶταν τοῦ Κυρίου, κάμετε ἴσους τοὺς δρόμους.

5 Κάθε λαγκάδι θέλει γεμίσει· καὶ κάθε ὄρος καὶ βουνὸ θέλει ταπεινωθῆ· καὶ τὰ σοᾶ θέλουν σιάσει καὶ οἱ κακοπαθεμένοι τάντες σοᾶταις, θέλουν γένει ἴσαις.

6 Καὶ κάθε ἀνθρώπου θέλει ἰδεῖ τὸ σωτήριον τ̃ Θεοῦ.

7 Ἐλεγε λοιπὸν εἰς τοὺς ὄχλους ὀπᾶ ἔβγαν νὰ βαπτιζοῦνε ἀπ' αὐτόν, παιδία τ̃ ὀχιάντρας, τίς σᾶς ἔδειξε νὰ φύγετε ἀπὸ τὶ ὀργὴ ὀπᾶ μέλλει νὰ ἔλθη;

8 Κάμετε τὸ λοιπὸν καρπὸς ὀπᾶ νὰ εἶ ἄξιοι μετανοίας· καὶ μὴν ἀρχίσετε νὰ λέγετε δικαιοσύνας· ἐμεῖς ἔχομεν πατέρα τ̃ Ἀβραάμ. διατὶ σᾶς λέγω, ὅτι ὁ Θεὸς δύνεται νὰ πάρῃ τ̃ πέτρας ἐτούταις νὰ

ἐξαποστίλῃ παιδία εἰς τὴν Α-
βελὰμ.

9 Καὶ νὰ ἡ τὸ τρεκύρι ὁ-
πὲ κεῖται εἰς τὴν ῥίζαν τῶν
δένδρων· κάθε δένδρον ὁπὲ δὲν
κάμνει καλὸν καρπὸν, κόπτεται
καὶ βάλλεται εἰς τὴν φωτιά.

10 Καὶ οἱ ὄχλοι τὸν ἐρωτῶν-
τον καὶ τοῦ ἔλεγαν, τί νὰ κάμω-
μεν λοιπόν;

11 Καὶ ὁ Ἰωάννης ἀπεκρί-
θη καὶ λέγεις· ἐκεῖνος ὁπὲ
ἔχει δύο ῥόχα, ἂς δώσῃ τὸ
ἕνα ἐκείνε ὁπὲ δὲν ἔχει· τὸ
αὐτὸ νὰ κάμνῃ καὶ ἐκεῖνος ὁ-
πὲ ἔχει φαγιά.

12 Καὶ ἦλθαν καὶ οἱ τελῶ-
ναι νὰ βαπτισθοῦσι, καὶ λέγου-
σι, διδάσκαλε, τί νὰ κάμω-
μεν.

13 Καὶ τοῦ εἶπε· τίποτες
περισσότερον μὴ ζητᾶτε παρὰ
ὅσο τὸ διατεταγμένον σας.

14 Ἐρωτῶσαν καὶ οἱ στρα-
τιῶται καὶ ἔλεγαν· ἀμὴ ἐμεῖς
τί νὰ κάμωμεν; καὶ εἶπε τοῦς·
κανένα νὰ μὴ διασείετε,
μὴ ἢ νὰ συκοφαντήσετε· καὶ
νὰ εἶσε εὐχαριστημένοι, εἰς τὴν
ῥόγαισας.

15 Καὶ ἐπιζόντας ὁ λαὸς,
καὶ διαλογιζόμενοι ὅλοι μέσα
τοῦς διὰ τὸν Ἰωάννη, μήπως
καὶ ἤθελαν εἶναι αὐτὸς ὁ Χρι-
στός.

16 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰωάννης εἰς
ὅλους καὶ εἶπεν· ἐγὼ σᾶς βα-
πτίζω μὲ νερὸ ἀμὴ ἔρχεται ὁ
δυνατώτερός μου, τοῦ ὁποῖος ἐγὼ
δὲν εἶμαι ἄξιος νὰ λύσω τὸ
κορδόνι τῶν παπουτζιῶν· αὐτὸς
θέλει σᾶς βαπτίσει μὲ Πνεῦ-
μα ἅγιον καὶ μὲ φωτιάν.

17 Εἰς τοῦ ὁποῖου τὸ χέρι
τὸ φτιάρι· καὶ θέλει καθα-
ρίσει τὸ ἀλωνίς· καὶ θέλει μα-
ζώξει τὸ σιτάρι εἰς τὸ ἀμπάρι
αὐτοῦ· καὶ τὸ ἄχυρον θέλει τὸ
κάψει καὶ μὲ φωτιὰ ὁπὲ δὲν
σβεῖ ποτέ.

18 Καὶ ἄλλα πολλὰ παρα-
κινῶν ἔλεγε τὸν λαόν.

19 Καὶ ὁ Ἡρώδης ὁ τετράρ-
χης ἐντρεπόμενος νὰ ἐλέγχεται ἀπ' αὐ-
τὸν διὰ τὴν Ἡρωδιάδα τὴν
γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ Φι-
λίππου καὶ διὰ ὅλα ἐκεῖνα τὰ
κακὰ ὁπὲ ἔκαμε ὁ Ἡρώδης,

20 Ἐπρόσθεσι καὶ τοῦτο ἀπά-
νω εἰς ὅλα καὶ ἐσφάλισε τὸν Ἰω-
άννη μέσα εἰς τὴν φυλακήν.

21 Καὶ ὅταν ἐβαπτίζετο ὅ-
λος ὁ λαὸς, ἐκεῖ ὁπὲ ἐβα-
πτίσθη ὁ Ἰησοῦς καὶ ἐπροσεύχε-
τον ἠνοίχθησαν οἱ οὐρανοί.

22 Καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγι-
ον ἐκατέβη μὲ σωματικὸν εἶ-
δος, ὡσὰν περιστέρι ἀπάνω
εἰς αὐτὸν· καὶ νὰ, καὶ ἦλθε φωνὴ
ἀπὸ τὸν οὐρανὸν ὁπὲ ἔλεγε, ἐ-
σὺ εἶσαι ὁ υἱός μου ὁ ἠγαπημέ-
νος εἰς ἐσένα εὐαρεστοῦμαι.

23 Καὶ αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς ἦτον
ὡσὰν νὰ ἄρχῃ τριάντα χρο-
νῶν. καθὼς ἐνομίζετον νὰ εἶναι
υἱὸς τοῦ Ἰωσὴφ· καὶ ὁ Ἰω-
σὴφ τοῦ Ἠλὶ.

24 Καὶ ὁ Ἠλὶ τοῦ Ματθὰν·
καὶ ὁ Ματθὰν τοῦ Λεβὶ· καὶ ὁ
Λεβὶς τοῦ Μελχὶ· καὶ ὁ Μελχὶς
τοῦ Ἰαννά, καὶ ὁ Ἰαννὰ τοῦ Ἰωσήφ.

25 Καὶ ὁ Ἰωσὴφ τοῦ Ματτα-
θίου· καὶ ὁ Ματταθίας τοῦ Ἀ-
μὼς· καὶ Ἀμὼς τοῦ Ναούμ· καὶ
Ναούμ τοῦ Ἐσλὶ· καὶ ὁ Ἐσλὶς
τοῦ Ναγγαί.

26 Καὶ ὁ Ναγγαὶ τοῦ Μαὰθ·
καὶ Μαὰθ τοῦ Ματταθίου· καὶ
Ματταθίας τοῦ Σεμεὶ· καὶ Σε-
μεὶς τοῦ Ἰωσὴφ· καὶ Ἰωσὴφ
τοῦ Ἰούδα.

27 Καὶ Ἰούδας τοῦ Ἰωαννὰ·

καὶ

7 θήτε γρηγορεῖτε οὖν ὑμεῖς

καὶ Ἰωαννὰς τοῦ Ῥησὰ· καὶ Ῥησᾶς τοῦ Ζοροβάβελ· καὶ Ζοροβάβελ τοῦ Σεδιαδιὰ· καὶ Σαλαθιὰ τοῦ Νηρὶ,

28 καὶ Νηρὶς τοῦ Μελχὶ· καὶ Μελχὶς τοῦ Ἀδδὶ· καὶ Ἀδδὶς τοῦ Κωσὰμ· καὶ Κωσὰμ τοῦ Ἐλμωδὰμ· καὶ Ἐλμωδὰμ τοῦ Ἠρ.

29 καὶ Ἠρ τοῦ Ἰησοῦ· καὶ Ἰησοῦ τοῦ Ἐλιέζερ· καὶ Ἐλιέζερ τοῦ Ἰωρεὶμ· καὶ Ἰωρεὶμ τοῦ Μαθθὰτ· καὶ Μαθθὰτ τοῦ Λεβὶ.

30 καὶ Λεβὶ τοῦ Συμεὼν· καὶ Συμεὼν τοῦ Ἰούδα· καὶ ὁ Ἰούδας τοῦ Ἰωσὴφ· καὶ Ἰωσὴφ τοῦ Ἰωνὰμ· καὶ Ἰωνὰμ τοῦ Ἐλιακείμ.

31 καὶ Ἐλιακεὶμ τοῦ Μελεὰ· καὶ Μελεᾶς τοῦ Μαϊνὰν· καὶ Μαϊνὰν τοῦ Ματταθὰ· καὶ Ματταθᾶς τοῦ Ναθὰν· καὶ Ναθὰν τοῦ Δαβίδ.

32 καὶ Δαβὶδ τοῦ Ἰεσσαὶ· καὶ Ἰεσσαὶ τοῦ Ὠβὴδ· καὶ Ὠβὴδ τοῦ Βοὸζ· καὶ Βοὸζ τοῦ Σαλμὼν· καὶ Σαλμὼν τοῦ Ναασσών.

33 καὶ Ναασσὼν τοῦ Ἀμιναδὰβ· καὶ Ἀμιναδὰβ τοῦ Ἀρὰμ· καὶ Ἀρὰμ τοῦ Ἑσρὼμ· καὶ Ἑσρὼμ τοῦ Φαρὲς· καὶ Φαρὲς τοῦ Ἰούδα·

34 καὶ Ἰούδας τοῦ Ἰακὼβ· καὶ Ἰακὼβ τοῦ Ἰσαὰκ· καὶ ὁ Ἰσαὰκ τοῦ Ἀβραὰμ· καὶ Ἀβραὰμ τοῦ Θάρρα· καὶ Θάρρας τοῦ Ναχὼρ.

35 καὶ Ναχὼρ τοῦ Σερούχ· καὶ Σερούχ τοῦ Ῥαγαῦ· καὶ Ῥαγαῦ τοῦ Φαλὲκ· καὶ Φαλὲκ τοῦ Ἔβερ· καὶ Ἔβερ τοῦ Σελὰ.

36 καὶ Σελὰ τοῦ Καϊνὰν· καὶ Καϊνὰν τοῦ Ἀρφαξὰδ· καὶ Ἀρφαξὰδ τοῦ Σὴμ· καὶ Σὴμ τοῦ Νῶε· καὶ Νῶε τοῦ Λάμεχ·

37 καὶ Λάμεχ τοῦ Μαθουσάλα· καὶ Μαθουσάλα τοῦ Ἐνὼχ· καὶ Ἐνὼχ τοῦ Ἰάρεδ· καὶ Ἰάρεδ τοῦ Μαλελεὴλ· καὶ Μαλελεὴλ τοῦ Καϊνὰν.

38 καὶ Καϊνὰν τοῦ Ἐνὼς· καὶ Ἐνὼς τοῦ Σὴθ· καὶ Σὴθ τοῦ Ἀδὰμ· καὶ Ἀδὰμ τοῦ Θεοῦ.

Κεφ. δ'. 4.

ΚΑΙ ὁ Ἰησοῦς πλήρης Πνεύματος ἁγίου, ὑπέστρεψεν ἀπὸ τοῦ Ἰορδάνου καὶ ἐφέρετο διὰ μέσου τοῦ πνεύματος εἰς τὴν ἔρημον,

2 καὶ ἐπειραζόμενος ὑπὸ τοῦ διαβόλου σαρακοντα ἡμέρας, καὶ πάντας τὰς ἡμέρας ἐκείνας οὐκ ἔφαγεν οὐδέν· καὶ συντελεσθεισῶν αὐτῶν αἱ ἡμέραι, ὕστερον ἐπείνασε.

3 καὶ λέγει αὐτῷ ὁ διάβολος· εἰ υἱὸς εἶ τοῦ Θεοῦ εἰπὲ τῷ λίθῳ τούτῳ νὰ γένῃ ψωμί.

4 καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη καὶ εἶπεν εἰς αὐτὸν, ὅτι γεγραμμένον, ὅτι οὐκ μόνον μὲ ψωμὶ νὰ ζῇ ὁ ἄνθρωπος, ἀλλὰ μὲ κάθε λόγον Θεοῦ.

5 καὶ ἀνεβίβασεν αὐτὸν ὁ διάβολος εἰς ὄρος ὑψηλὸν ὄρος, καὶ ἔδειξεν αὐτῷ πᾶσαι τὰ βασίλεια τοῦ κόσμου, εἰς μίαν στιγμὴν καιροῦ.

6 καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ διάβολος, σοὶ θέλω δώσει ἐξουσίαν ὅλην καὶ τὴν δόξαν ταύτην, ὅτι ἐμένα παραδόθη· καὶ ὅτινος θέλω τὴν δίδω.

7 ἐὰν οὖν σὺ λοιπὸν μὲ προσκυνήσῃς ὁμοφρόνως, θέλει εἶναι ὅλη σοῦ.

8 καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν· ὕπαγε ὀπίσω μου Σατανᾶ· διατὶ εἶναι γεγραμμένον· θέλεις προσκυνήσῃ τὸν Κύριόν σου καὶ αὐτὸν μόνον θέλεις λατρεύσῃ.

9 καὶ ἐφέρετον εἰς τὴν Ἰερου-

ερωτήσω, καὶ ἐξηγήσατέ μοι ἀπάντων εἰς τὸν ἄκρον τοῦ Ἱεροῦ, καὶ ἐπιστίλας, ἐὰν ἔστιν υἱὸς τοῦ Θεοῦ, εἰπὲ τὸν λόγον ἀπ' ἐμοῦ κἀγώ.

10 Διατί ἐστὶν γεγραμμένον, ὅτι θέλει πρόσταξει τοῦ ἀγγέλοις διὰ λόγου νὰ σὲ διαφυλάξουν.

11 Καὶ νὰ σὲ φέρουν ἀπάνω εἰς τὰ χέρια τους διὰ νὰ μὴν σκοντάψῃς εἰς τὸν πέτραν τὸ ποδάρισε.

12 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ λέγει τοῦ, ἐφάνθη, δὲν θέλεις δοκιμάσει Κύριον τὸν Θεόν σου.

13 Καὶ τελειώσας πάσαν πειρασμὸν, ὁ διάβολος ἐμάκρυνεν ἀπ' αὐτοῦ ἕως τὸν (διωρισμένον) καιρόν.

14 Καὶ ἐγύρισεν ὁ Ἰησοῦς μὲ τὴν δύναμιν τοῦ πνεύματος εἰς τὴν Γαλιλαίαν· καὶ ἡ φήμη βγῆκεν εἰς ὅλην τὴν Γαλιλαίαν διὰ λόγου τοῦ.

15 Καὶ αὐτὸς ἐδίδασκεν εἰς τὰς συναγωγαῖς τους δοξαζόμενος ἀπὸ ὅλους.

16 Καὶ ἦλθεν εἰς τὴν Ναζαρὲτ· ἐκεῖ ὅπου ἦτον θρεμμένος, καὶ ἐμπῆκε κατὰ τὸν συνήθειάν του τὴν ἡμέραν τοῦ σαββάτου εἰς τὴν συναγωγὴν· καὶ ἐσηκώθη νὰ διαβάσῃ.

17 Καὶ τοῦ ἔδωκαν τὸ βιβλίον τοῦ Ἠσαΐου τοῦ προφήτου· καὶ ἀνοίγοντας τὸ βιβλίον εὗρεν τὸν τόπον ὅπου ἦτον γεγραμμένον.

18 Πνεῦμα τοῦ Κυρίου ἐπάνω εἰς ἐμὲ, καὶ διὰ τοῦτο μὲ ἔχρισεν καὶ μὲ ἔστειλε διὰ νὰ εὐαγγελίσω τοὺς πτωχοὺς, νὰ ἰατρεύσω τοὺς ἐκείνους ἀπὸ τὴν καρδίαν κατεβασμένους, νὰ κηρύξω ἐλευθερίαν εἰς τοὺς σκλαβωμένους, καὶ ξανάνοιξιν εἰς τοὺς τυφλοὺς· νὰ πέμψω μὲ συγχώρησιν τοὺς πληγωμένους.

19 Νὰ κηρύξω χρόνον Κυρίου εὐκτόν.

20 Καὶ σφαλίσας τὸ βιβλίον καὶ διδώκασε τὸν ὑπηρέτην ἐκάθισε· καὶ τὰ μάτια ὅλων ἦταν εἰς τὸν συναγωγὴν ἀνδυναμώνοντο εἰς αὐτόν.

21 Καὶ ἄρχισε νὰ τοὺς λέγῃ, ὅτι σήμερον ἐτελειώθη ἡ γραφὴ ἐτούτη εἰς τὰ αὐτιά σας.

22 Καὶ ὅλοι ἐμαρτυρήσαν εἰς αὐτὸν, καὶ ἐθαύμαζαν εἰς τὰ λόγια τὰ χαριτωμένα ὅπου βγῆκαν ἀπὸ τὸ στόμα του· καὶ ἔλεγαν· δὲν εἶναι ἐτοῦτος ὁ υἱὸς τοῦ Ἰωσήφ.

23 Καὶ εἶπεν εἰς αὐτοὺς· ἐξάπαντος θέλετε μοῦ εἰπεῖ τὴν παραβολὴ ἐτοῦτη· ἰατρὲ, θεράπευσε τὸν λόγον, ὅσα ἀκούσαμεν ὅπου ἔγιναν εἰς τὴν Καπερναούμ, κάμε τα καὶ ἐδῶ εἰς τὴν πατρίδα σου.

24 Καὶ εἶπε, βέβαια σοῦ λέγω, ὅτι κανένας προφήτης εἶναι δεκτὸς εἰς τὴν πατρίδα του.

25 Καὶ ἐπ' ἀληθείας σοῦ λέγω, πολλοὺς χήρους ἦταν εἰς τὸν καιρὸν τοῦ Ἠλία εἰς τὸν τόπον τοῦ Ἰσραὴλ, ὅταν ἐσφάλισεν ὁ οὐρανὸς τρεῖς ἤμισυ χρόνους· εἰς τόσον ὅπου ἔγινε μεγάλη πεῖνα εἰς ὅλην τὴν γῆν.

26 Καὶ εἰς κανένα δὲν ἐστάλθη ὁ Ἠλίας, παρὰ εἰς σαρεπτὰ τῆς Σιδωνίας εἰς γυναῖκα χήρα.

27 Καὶ πολλοὶ λεπροὶ ἦσαν εἰς τὸν καιρὸν τοῦ Ἐλισσαιέ τοῦ προφήτου εἰς τὸν τόπον τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ καθένας ἀπ' αὐτοὺς

σε. σφραγῖδα

ἀνοίξαν

ιβ. Σαρεπτὰ

Ρg: ἀλλὸ ὀρρῶδη.
ἡ πόλιζον

ξεκρημνίσον

σκά

2 μονόξυλα

τὰς δὲν ἐκαθαρίσθη, παρὰ Μεσμὰν ὁ Σύρος.

28 Καὶ ὅλοι ἐγέμισαν θυμὸν εἰς τὸ συναγώγι ἀκούοντας τὰ λόγια ἀυτά.

29 Καὶ ἐσυκώθηκαν καὶ ἐδίωξάν τον ἔξω ἀπὸ τὴν πόλιν, καὶ ἐπήγαν τὸν τὸ φρύδι τοῦ ὄρους, εἰς τὸ ὁποῖον ἦτον ἡ πόλις κλισμένη, διὰ νὰ τὸν ξεγκρημνίσουν.

30 Ἀμὴ αὐτὸς ἐπέρασεν ἀπὸ τὴν μέσιν τους καὶ ἐδιέβη.

31 Καὶ ἐκατέβη εἰς τὴν Καφαρναούμ ἡ ὁποῖα εἶναι πόλις τῆς Γαλιλαίας· καὶ τοὺς ἐδίδασκε εἰς τὰ σάββατα.

32 Καὶ ἐξεπλήττοντον εἰς τὴν διδαχήν του, ὅτι τὰ λόγια του ἦταν ἐξουσιαστικά.

33 Καὶ εἰς τὴν συναγωγὴν ἦτον ἕνας ἄνθρωπος ὁποῦ εἶχε πνεῦμα δαιμονίου ἀκαθάρτου· καὶ ἐφώναξε μὲ μεγάλην φωνὴν καὶ εἶπεν,

34 Ἄφες ἐμᾶς Ἰησοῦ Ναζαρηνὲ, τί ἔχεις νὰ κάμῃς μὲ τὸν λόγον μας; ἦλθες νὰ μᾶς χαλάσῃς, ἠξεύρω ποῖος εἶσαι, ὁ ἅγιος τοῦ Θεοῦ.

35 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοῦ εἶπεν· ἀποσιωπᾶσε, καὶ βγῆκε ἀπ' αὐτόν. καὶ τὸ δαιμόνιον τὸν ἔρριξεν εἰς τὴν μέσιν, καὶ βγῆκεν ἀπ' αὐτόν· καὶ δὲν τὸν ἔβλαψε τίποτες.

36 Καὶ μεγάλη τρομάρα τοὺς ἔπιασαν ὅλες, καὶ ἐσυντύχαναν ἀναμεσάτους καὶ ἔλεγαν· τί εἶναι ἐτοῦτο τὸ πρᾶγμα; ὅτι μὲ ἐξουσίαν καὶ δυνάμιν προστάζει τὰ ἀκάθαρτα πνεύματα καὶ βγαίνουν.

37 Καὶ ἡ φήμη βγῆκεν εἰς ὅλον τὸν τόπον τῆς περιχώρου.

38 Καὶ συναγόμενος ἀπὸ τὴν συναγωγὴν ἐμπῆκεν εἰς τὸ σπίτι τοῦ Σίμωνος· καὶ ἡ πενθερὰ τοῦ Σίμωνος ἐκρατεῖτο ἀπὸ μεγάλον πυρετόν· καὶ ἐπαρακαλέσαν τον διὰ αὐτήν.

39 Καὶ ἔσκυψε νὰ πάρῃ ἀπάνω της νὰ σταθῇ, ἐπρόσταξε τὴν πύρεξιν καὶ ἀφησε αὐτήν· καὶ παραυτὸς ἐσηκώθη καὶ τοὺς ὑπηρέτει.

40 Καὶ ὅταν ἐβασίλευεν ὁ ἥλιος· ὅλοι ὅσοι εἶχαν ἀδυναμούς ἀπὸ διαφόρους ἀῤῥωστίες τοὺς ἔφεραν εἰς αὐτὸν· καὶ ἀπὸ βάνοντας τὰς χεῖρας εἰς καθένα τὸ χέρι τοὺς ἐθεράπευσε.

41 Καὶ βγῆκαν καὶ πολλὰ δαιμόνια ἀπὸ πολλοὺς ὁποῦ ἔκραζαν καὶ ἔλεγαν, ὅτι ἐσὺ εἶσαι ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ· καὶ μὲ ὀργὴν τοὺς ἐπρόσταξε· καὶ δὲν τὰ ἄφηνε νὰ λέγουν, ὅτι ἤξεραν πὼς εἶναι αὐτὸς ὁ Χριστός.

42 Καὶ ἀφοῦ ἐξημέρωσεν βγῆκε καὶ ἐδιέβη εἰς ἕνα ἔρημον τόπον, καὶ τὸν ἐπῆγε· καὶ ἐπήγαν ἕως ἐκεῖ, καὶ ἐμποδίζαν νὰ μὴν πάῃ ἀπ' αὐτόν.

43 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς εἶπεν· ὅτι καὶ εἰς τὰς ἄλλας πόλεις κάνει χρεία νὰ διαγγελίσω τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, ὅτι διὰ τοῦτο ἐστάλθηκα.

44 Καὶ ἐκήρυττεν εἰς τὰς συναγωγαῖς τῆς Γαλιλαίας.

Κεφ. ε'. 1.

ΚΑΙ ὅταν ὁ ὄχλος τὴν ἐπλάκωσε νὰ ἀκούσῃ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ αὐτὸς ἐστέκετον εἰς τὴν λίμνην τοῦ Γεννησαρέτ,

2 Καὶ ἴδε δύο καΐκια ὁποῦ ἐστέκοντον εἰς τὴν λίμνην, καὶ οἱ ψαρᾶδες βγῆκαν ἀπὸ τὰ καΐκια ἀξέπλυναν τὰ δίκτυα.

3 Καὶ

3 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐμβῆκεν εἰς ἕνα τῶν τοῦ πλοίου, τὸ ὁποῖον ἦτον τοῦ Σίμωνος, καὶ τοῦ ἐπαρακάλεσε νὰ τραβήξῃ ὀλίγον τῶν τοῦ γιαλοῦ· καὶ ἐκάθισε καὶ ἐδίδασκε τοὺς ὄχλους ἀπὸ τὸ πλοῖον.

4 Καὶ ὡσὰν ἔπαυσε νὰ λαλῇ, εἶπεν εἰς τὸν Σίμωνα, πάγαινε βαθύτερα καὶ ρίξετε τὰ δίκτυά σας νὰ ψαρέψετε.

5 Καὶ ἀποκρίθη ὁ Σίμων καὶ λέγει, διδάσκαλε, ὅλην τὴν νύκτα ἐκοπιάσαμεν καὶ δὲν ὠφελήθημεν τίποτες· ἀμὰ τώρα μὲ τὸν λόγον σου νὰ ρίξω τὸ δίκτυ.

6 Καὶ ὡσὰν ἔκαμαν ἔτσι τοῦτο ἐσφάλησαν πολὺ πλῆθος ψαρίων, ὅπου τὸ δίκτυόν τους ἐχάλασε.

7 Καὶ ἔγνεψαν τοὺς συντρόφους τους ὅπου ἦταν εἰς τὸ ἄλλο πλοῖον νὰ ἔλθουν νὰ τοὺς βοηθήσουν· καὶ ἦλθαν· καὶ ἐγέμισαν καὶ τὰ δύο πλοῖα τόσον ὅπου ἤθελαν νὰ βουλίσουν.

8 Καὶ ὡσὰν ἴδεν ἔτσι τοῦτο ὁ Σίμων Πέτρος, ἔπεσεν εἰς τὰ γόνατα τοῦ Ἰησοῦ λέγοντας· αὐθέντη, βγάλε τοὺς μακρυά· ὅτι ἐγὼ εἶμαι ἄνθρωπος ἁμαρτωλός.

9 Διατὶ τοὺς ἔλιασε τρομάρα, καὶ αὐτὸν τὸν Πέτρον καὶ τοὺς ἄλλους ὅπου ἦταν μαζί τους· διὰ τὸ κυνήγι τῶν ψαρίων ὅπου ἔλιασαν.

10 Ὁμοίως καὶ τὸν Ἰάκωβον καὶ τὸν Ἰωάννην τοὺς υἱοὺς τοῦ Ζεβεδαίου· οἱ ὁποῖοι ἦταν σύντροφοι μὲ τὸν Σίμωνα· καὶ λέγει ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸν Σίμωνα· μὴν φοβᾶσαι· τοῦτο τώρα καὶ ὁμπρεστὰ θέλεις πιάνει ἀνθρώπους ζωντανοὺς.

11 Καὶ ὡσὰν βγάλεν τὰ πλοῖα εἰς τὴν γῆν, τὰ ἄφηκαν ὅλα καὶ τοῦ ἀκολούθησαν.

12 Καὶ μίαν φορὰν ἐνῶ ἐσκόμβη εἰς μίαν πόλιν, ἤλθεν ἕνας ἄνθρωπος γεμάτος λέπρα, καὶ ὡσὰν τὸν εἶδε τὸν Ἰησοῦν ἔπεσε κατὰ πρόσωπον καὶ τοῦ ἐπαρακάλεσε λέγοντας· αὐθέντη, ἐὰν θέλῃς δύνεσαι νὰ μὲ καθαρίσῃς.

13 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἄπλωσε τὸ χέρι του καὶ τὸν ἐγγίζει καὶ εἶπε, θέλω, καθαρίσου· καὶ παραυτοῦ ἐβγῆκεν ἀπ' αὐτὸν ἡ λέπρα.

14 Καὶ αὐτὸς τοῦ ἐπαράγγειλε νὰ μὴν εἰπῇ κανένος τίποτες, ἀμὰ τοῦ εἶπε, πάγε δείξε τοῦ λόγου σου εἰς τὸν ἱερέα· καὶ προσφέρε τὸ δῶρον σου διὰ τὸν καθαρισμόν σου· καθὼς ἐπρόσταξεν ὁ Μωϋσῆς διὰ μαρτυρίαν αὐτῶν.

15 Καὶ ἡ φήμη τοῦ πολλοῦ τρόπου καὶ ἐμαζώνεψαν ὄχλοι πολλοὶ νὰ ἀκούσουν, καὶ νὰ ἰατρευθοῦν ἀπ' αὐτὸν τὸν τὰ ἀδυνατίσματα.

16 Ἀμὰ αὐτὸς ἐπαρεμέρευε εἰς ἐρημίας καὶ ἐπροσεύχετον.

17 Καὶ ἔγινε μιᾶς τῶν ἡμερῶν καὶ αὐτὸς ἐδίδασκε· καὶ ἐκάθηνται οἱ φαρισαῖοι καὶ οἱ νομοδιδάσκαλοι, οἱ ὁποῖοι ἦλθασιν τὸν κάθε τόπον τῆς Γαλιλαίας καὶ Ἰουδαίας καὶ Ἱερουσαλὴμ· καὶ δύναμις τοῦ Κυρίου ἦτον, εἰς τὸ νὰ ἰατρεύουν αὐτό.

18 Καὶ νὰ, καὶ (ἔρχονται) ἄνδρες καὶ ἐσύκωναν ἄνθρωπον ἀπάνω εἰς κρεβάτι, ὁ ὁποῖος ἦτον παράλυτος· καὶ ἐζήτουν νὰ τὸν ἐμπάσουν μέσα, καὶ νὰ τὸν βάλουν ὁμπροστάτου.

19 Καὶ

3 μονόξυλα.

7 μονόξυλον.

νὰ βουλίσουν.

κρεβάτι
ἀρμάδιον
ὁρμητρόστιχ.

19 Καὶ ἴσοντας νὰ μὴν δῶσεν ἀπὸ πᾶ νὰ τ ἐμπάσεν
διὰ τ ὄχλον, διὶ ἔνικεν ἀπάνω εἰς τὸ δῶμα· καὶ ἀπὸ τὰ
κεραμίδια, τ ἐκατέβασαν μαζὶ μὲ τὸ κρεβάτι εἰς τὴν
μέσην καὶ ἐβάλαν ὁμπροστᾶ εἰς τ Ἰησοῦν.

20 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀφοῦ ἴδε τὴν πίστιν αὐτοῦ εἶπεν εἰς τ
παράλυτον· ἄνθρωπε, σᾶ εἶν συγχωρημένες οἱ ἁμαρτίες σου.

21 Καὶ ἄρχασαν οἱ γραμματεῖς καὶ φαρισαῖοι νὰ διαλογίζενται, καὶ νὰ λέγεν· τίς εἶναι οὗτος ὁποῦ βλασφημᾶ; τίς δύναται νὰ συγχωρέσῃ ἁμαρτίας, παρὰ μόνος ὁ Θεός;

22 Καὶ ὁ Ἰησοῦς γνωρίζοντας τοὺς διαλογισμοὺς τους, ἀπεκρίθη καὶ τοὺς εἶπε· τί διαλογίζεσθε μέσα εἰς τ καρδίας σας;

23 Τί εἶναι εὐκολότερον, νὰ εἴπῃ πρὸς, σᾶ εἶναι συγχωρημένες οἱ ἁμαρτίες σου, ἢ νὰ εἴπῃ, σύκω ἀπάνω καὶ περιπάτει;

24 Ἀλλὰ διὰ νὰ ἴδητε ὅτι ὁ υἱὸς τ ἀνθρώπου ἔχει ἐξουσίαν νὰ συγχωρῇ ἁμαρτίας ἀπάνω εἰς τὴν γῆν, λέγει εἰς τ παράλυτον· ἰσόνα λέγω, σύκω. καὶ συκώνοντας τὸ κρεβάτι σου, σύρε εἰς τὸ σπίτι σου.

25 Καὶ παρευθὺς ἐσυκώθη ὁμπροστᾶ τους καὶ ἐσύκωσεν ἐκεῖνα ὁποῦ ἐκείτεν μέσα, καὶ ἐπῆγε εἰς τὸ σπίτι τ δοξάζοντας τ Θεόν.

26 Καὶ ἐτρόμαξαν ὅλοι καὶ ἐδόξασαν τ Θεόν· καὶ ἐγέμισαν ὅλοι φόβον λέγοντες, ὅτι σήμερον ἴδαμεν παράδοξα.

27 Καὶ ὕστερον ἐβγῆκεν ἔξω καὶ ἴδεν ἕνα κεφαρκιάρη τὸ ὄνομάτου Λεβί, ὁποῦ ἐκαθήτον εἰς τὸ κεφάρι· καὶ εἶπεν τ ἀκολούθαμε.

28 Καὶ ἐκεῖνος ἀφοῦ ἄφησε ὅλα ἐσυκώθη καὶ τ ἀκολούθησε.

29 Καὶ ὁ Λεβὶς τοῦ ἔκαμε μεγάλον φιλέμα εἰς τὸ σπίτι· καὶ ἦταν ὄχλος πολὺς τῶν κεφαρκιάρων, καὶ ἄλλοι, οἱ ὁποῖοι ἐκαθήσθεν εἰς τὸ τραπέζι μὲ αὐτοὺς.

30 Καὶ ἐγόγγυζαν οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ φαρισαῖοι εἰς τοὺς μαθητάδες καὶ ἔλεγαν· διατὶ τρώγετε καὶ πίνετε μὲ τοὺς τελῶνας καὶ ἁμαρτωλοὺς;

31 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη καὶ τοὺς εἶπεν, ἐκεῖνοι ὁποῦ εἶναι γιατροὶ δὲν χρειάζονται ἰατρόν, ἀλλὰ οἱ ἀδυνατοῦντες.

32 Ἐγὼ δὲν ἦλθα νὰ καλέσω τοὺς δικαίους, ἀλλὰ τοὺς ἁμαρτωλοὺς, νὰ μετανοήσουν.

33 Καὶ ἐκεῖνοι τοῦ εἶπαν· διατὶ οἱ μαθηταδάς τ Ἰωάννου νηστεύουν πυκνὰ, καὶ κάμνουν δέησις, καὶ οἱ μαθηταδάς τῶν φαρισαίων ὁμοίως, καὶ οἱ ἰδικοί σου τρώγουν καὶ πίνουν.

34 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς εἶπε· μπορεῖτε νὰ κάμετε τοὺς νυμφῶνας νὰ νηστεύουν οἱ υἱοὶ τοῦ νυμφῶνος ὅσον καιρὸν εἶναι ὁ νυμφίος μὲ αὐτοὺς.

35 Ἀλλὰ θέλουν ἔλθει ἡμέραις ὅταν παρθῇ ἀπ' αὐτοὺς ὁ νυμφίος, καὶ τότε ἐκείναις τ ἡμέραις θέλουν νηστεύσει.

36 Καὶ εἶπεν καὶ μίαν παραβολὴν· ὅτι κανένας ἄνθρωπος δὲν βάνει μπάλωμα καινούριον, εἰς ῥοῦχον παλαιὸν εἰδὲ μὴ καὶ τὸ καινούριον χαλᾷ, καὶ εἰς τὸ παλαιὸν δὲν συμφω-

νεῖ

νεῖ τὸ μπάλωμα τῆς καινέρες.

37 Καὶ μὴ ἢ κανένας βάλλει κρασὶ νέον εἰς ἀσκία παλαιά· εἰδὲ μὴ τὸ νέον κρασὶ, καὶ τὰ ἀσκία θέλει σπάσει· καὶ τὸ κρασὶ θέλει χυθῆ, καὶ τὰ ἀσκία χαλέσι.

38 Ἀλλὰ τὸ νέον κρασὶ κάμει χρεία νὰ τὸ βάλομεν εἰς καινέρια ἀσκία διὰ νὰ φυλαχθῆσι καὶ τὰ δύο.

39 Καὶ μὴ ἢ κανένας ὁπὸ πίνει παλαιὸν κρασὶ ἀμέσως θέλει καινέριον· διατὶ λέγει ὁ παλαιὸς εἶναι καλίτερον.

Κεφ. ϛ'. ο.

ΚΑΙ τὸ φεῦτον σάββατον, ὁπὸ τὸν δεύτερον ἡμέραν τοῦ πάσχα, ἔτυχε καὶ ἐπερνᾶσαν ὁπὸ μέσα ὁπὸ τὰ σπαρτά· καὶ οἱ μαθηταί δελε, ἀνάσπασαν στάχια καὶ τὰ ἔτριζαν μὲ τὰ χέρια τους καὶ ἔτρωγαν.

2 Καὶ κάποιοι ὁπὸ τοὺς φαρισαίους τοὺς εἶπαν· διατὶ κάμνετε ἐκεῖνο ὁπὸ δὲν φέπει νὰ γίνεται τὸ σάββατον.

3 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη καὶ τοὺς εἶπεν· εἰδὲ τοῦτο δὲν ἀνεγνώστε, τὸ ὁποῖον ἔκαμεν ὁ Δαβίδ, ὅταν ἐπείνασεν αὐτὸς καὶ ἐκεῖνοι ὁπὸ ἦταν μαζίτου.

4 Πῶς ἐμπῆκεν εἰς τὸ σπίτι τοῦ Θεοῦ, καὶ ἔπαρε καὶ ἔφαγε τὰ ψωμία τῆς προθέσεως· καὶ ἔδωκε καὶ ἐκείνες ὁπὸ ἦταν μαζίτου, τὰ ὁποῖα δὲν εἶχαν ἐξουσίαν νὰ τὰ φάσιν ἄλλοι παρὰ μονάχα οἱ ἱερεῖς.

5 Καὶ ἐλεγεῖτες, ὅτι ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου εἶναι αὐθέντης καὶ τοῦ σαββάτου.

6 Καὶ πάλιν ἄλλο σάββατον ἔτυχε νὰ ἔμπῃ μέσα εἰς τὴν συναγωγὴν, καὶ ἐδίδασκε· καὶ ἦτον ἐκεῖ ἕνας ἄνθρωπος, καὶ τοῦ ἔπαλε τὸ χέρι τὸ δεξιὸν ἦτον ξηρόν.

7 Καὶ τοῦ ἐπαραφύλαγαν οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ φαρισαῖοι, ἂν τοῦ ἐκατρόβεν τὸ σάββατον· διὰ νὰ εὕρουν κατηγορίαν ἐναντίαν.

8 Ἀμὴ αὐτὸς ἤξερε τοὺς διαλογισμούς τους, καὶ εἶπεν εἰς τοῦ ἀνθρώπου ὁπὸ εἶχε τὸ χέρι τοῦ ξηρόν, σύκω ἀπάνω καὶ στέσου εἰς τὴν μέσην· καὶ ἐκεῖνος συκωνόμενος ἐστάθη.

9 Καὶ ὁ Ἰησοῦς λοιπὸν τοὺς εἶπε· θέλω νὰ σᾶς ἐρωτήσω ἕνα λόγον· τί φέπει τὰ σάββατα, νὰ κάμνῃ κανεὶς, καλὸν, ἢ κακόν; νὰ σώσῃ ψυχὴν, ἢ νὰ τὴν χαλάσῃ.

10 Καὶ συκώνοντας τὰ μάτια τους νὰ ἴδῃ ὅλες τριγύρου, εἶπεν εἰς τοῦ ἀνθρώπου ἐκεῖνον, ἄπλωσε τὸ χέρι σου· καὶ ἐκεῖνος τὸ ἄπλωσε· καὶ ἀπεκαλαστάθη τὸ χέρι τοῦ γερὸν ὡσὰν καὶ τὸ ἄλλον.

11 Καὶ αὐτοὶ ἐγέμισαν μανία καὶ ἐσυντύχαν ἀνάμεσά τους τί νὰ κάμνῃ κάμνει τοῦ Ἰησοῦ.

12 Καὶ τὴν ἡμέρας ἐκείνας ἐβγῆκεν εἰς τὸ ὄρος νὰ προσευχηθῆ, καὶ ἐνυκτέρευεν εἰς τὴν προσευχὴν τοῦ Θεοῦ.

13 Καὶ ὅταν ἐξημέρωσεν ἐφώνησε τοὺς μαθηταί δες, καὶ ἐδιάλεξεν ἀπ' αὐτοὺς δωδέκα, τοὺς ὁποῖοι καὶ ἀποστόλους ὠνόμασε.

14 Σίμωνα τοῦ ὁποῖον ὠνόμασε Πέτρον· καὶ Ἀνδρέαν τοῦ ἀδελφόν τους. Ἰάκωβον, καὶ Ἰωάννην· Φίλιππον, καὶ Βαρθολομαῖον.

15 Ματθαῖον, καὶ Θωμᾶν· Ἰάκωβον

34 νὰ τὸ βάλωμεν

ἢ κάμῃ

ἐ ὁ υἱὸς τοῦ

17

30 ἐκλάθεσαν

Ἰάκωβον τ̃ υἱὸν τ̃ Ἀλφαίου, καὶ
Σίμωνα τ̃ ὀνομαζόμενον ζηλωτὴν,

16 Ἰούδαν τ̃ υἱὸν τ̃ Ἰακώβου, καὶ
Ἰούδαν τ̃ Ἰσκαριώτην, ὃς ἐγένετο προδότης.

17 Καὶ καταβὰς μετ' αὐτῶν ἔστη ἐπὶ τόπου
πεδινοῦ, καὶ ὄχλος πολὺς μαθητῶν αὐτοῦ, καὶ πλῆθος
τ̃ λαοῦ πολὺ ἀπὸ πάσης τ̃ Ἰουδαίας καὶ τ̃ Ἱερουσαλὴμ,
καὶ ἀπὸ τ̃ παραλίου τ̃ Τύρου καὶ τ̃ Σιδῶνος, οἱ ἐλθεῖν
ἀκοῦσαι αὐτ̃, καὶ ἰαθῆναι ἀπὸ τ̃ ἀρρωστιῶν αὐτῶν.

18 Καὶ οἱ ἐνοχλούμενοι ὑπὸ πνευμάτων ἀκαθάρτων
ἐθεραπεύοντο.

19 Καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἐζήτουν ἅπτεσθαι αὐτ̃, ὅτι δύναμις
ἐξ αὐτ̃ ἐξήρχετο καὶ ἐθεράπευε πάντας.

20 Καὶ αὐτὸς ἐπαίρας τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ εἰς τοὺς
μαθητὰς αὐτοῦ ἔλεγεν, μακάριοι οἱ πτωχοὶ, ὅτι ὑμετέρα
ἐστὶν ἡ βασιλεία τ̃ Θεοῦ.

21 Μακάριοι οἱ πεινῶντες τὰ νῦν, ὅτι χορτασθήσεσθε.
Μακάριοι οἱ κλαίοντες τὰ νῦν, ὅτι γελάσετε.

22 Μακάριοι ἐστε, ὅταν μισήσωσιν ὑμᾶς οἱ ἄνθρωποι,
καὶ ὅταν ἀφορίσωσιν ὑμᾶς καὶ ὀνειδίσωσιν, καὶ ἐκβάλωσιν τὸ
ὄνομα ὑμῶν ὡς πονηρὸν ἕνεκα τ̃ υἱοῦ τ̃ ἀνθρώπου.

23 Χαίρετε ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ καὶ σκιρτᾶτε· ἰδοὺ γὰρ ὁ
μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τῷ οὐρανῷ· κατὰ τὰ αὐτὰ γὰρ ἐποίουν
τοῖς προφήταις οἱ πατέρες αὐτῶν.

24 Πλὴν οὐαὶ ὑμῖν τοῖς πλουσίοις, ὅτι ἀπέχετε τὴν παρακλησίν ὑμῶν.

25 Οὐαὶ ὑμῖν τοῖς ἐμπεπλησμένοις νῦν, ὅτι πεινάσετε.
Οὐαὶ ὑμῖν οἱ γελῶντες νῦν, ὅτι πενθήσετε καὶ κλαύσετε.

26 Οὐαὶ ὑμῖν ὅταν καλῶς σε λέγωσιν πάντες οἱ ἄνθρωποι,
κατὰ τὰ αὐτὰ γὰρ ἐποίουν τοῖς ψευδοπροφήταις οἱ πατέρες αὐτῶν.

27 Ἀλλὰ λέγω ὑμῖν τοῖς ἀκούουσιν· ἀγαπᾶτε τοὺς
ἐχθροὺς ὑμῶν, καλῶς ποιεῖτε τοῖς μισοῦσιν ὑμᾶς.

28 Εὐλογεῖτε τοὺς καταρωμένους ὑμᾶς, προσεύχεσθε
περὶ τῶν ἐπηρεαζόντων ὑμᾶς.

29 Τῷ τύπτοντι σε ἐπὶ τὴν σιαγόνα παράδοσε καὶ τὴν
ἕτερον· καὶ τῷ ἀφαιροῦντι σε τὸν χιτῶνα μὴ κωλύσῃς καὶ
τὴν ἱμάτιον.

30 Παντὶ δὲ τῷ αἰτοῦντι σε δίδου· καὶ ἀπὸ τ̃ αἴροντος
τὰ σὰ μὴ ἀπαιτεῖ.

31 Καὶ καθὼς θέλετε ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι,
ὁμοίως ποιεῖτε καὶ ὑμεῖς αὐτοῖς.

32 Καὶ εἰ ἀγαπᾶτε τοὺς ἀγαπῶντας ὑμᾶς, ποία χάρις
ἐστὶν ὑμῖν; καὶ γὰρ οἱ ἁμαρτωλοὶ τοὺς ἀγαπῶντας αὐτοὺς ἀγαπῶσι.

33 Καὶ ἐὰν καλῶς ποιῆτε τοῖς καλῶς ποιοῦσιν ὑμῖν,
ποία χάρις ἐστὶν ὑμῖν; καὶ γὰρ οἱ ἁμαρτωλοὶ τὸ αὐτὸ ποιοῦσι.

34 Καὶ ἐὰν δανείσητε παρ' οἷς ἐλπίζετε λαβεῖν,

κείνους ὑπὸ τὰς ὁποίας ἔχετε θόρυβον τὰ τὰ παρίλε πάλιν, τί χάριν ἔχετε; διαλὶ καὶ οἱ ἁμαρτωλοὶ εἰς ἁμαρτωλοὺς δανείζουσι, διὰ νὰ ὁλοκλαύσουν τὰ ἴσα.

35 Ἀλλὰ ἐσεῖς ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθρούς σας, καὶ κάμνετε τὰ καλὸν καὶ δανείζετε, καὶ μὴν ἐλπίζετε πίσω ἀπὸ τοῦτο· καὶ θέλει εἶναι ἡ πληρωμός σας πολλὴ, καὶ θέλετε γένεσθαι υἱοὶ τοῦ ὑψίστου, ὅτι αὐτὸς εἶναι ἀγαθὸς εἰς τοὺς ἀχαρίστους καὶ πονηρούς.

36 Γίνεσθε λοιπὸν καὶ ἐσεῖς ἐλεήμονες καθὼς εἶναι ἐλεήμων καὶ ὁ πατέρας σας.

37 Μὴν κρίνετε καὶ δὲν θέλετε κριθῆ· καὶ μὴν κατακρίνετε καὶ δὲν θέλετε κατακριθῆ· συγχωρεῖτε καὶ θέλετε συγχωρεθῆ.

38 Δίνετε καὶ θέλει σᾶς δοθῆ· μέτρον καλὸν καὶ πατημένον καὶ σειμμένον, καὶ ὅπου νὰ χωέσαι θέλει σᾶς δόσει εἰς τὸ κόλπος σας· διαλὶ μὲ τὸ αὐτὸ μέτρον ὅπου μετρᾶτε, θέλει μετρηθῆ καὶ εἰς ἐσᾶς.

39 Καὶ εἶπεν καὶ μίαν παραβολὴν, μπορεῖ ὁ τυφλὸς νὰ δείξῃ τὴν στράτα τοῦ τυφλοῦ, δὲν θέλουσι πέσῃ καὶ οἱ δύο εἰς τὸ λάκκον;

40 Δὲν εἶναι μαθητὴς περσότερον ἀπὸ τὸν διδάσκαλόν του· ὅμως κάθε μαθητὴς τελειωμένος, θέλει εἶναι ὁσὸν ὁ διδάσκαλός του.

41 Καὶ τὶ βλέπεις τὸ ξυλαράκι ὁπὸ εἶναι εἰς τὸ μάτι τοῦ ἀδελφοῦ σου καὶ τὸ παλόκι ὁπὸ εἶναι εἰς τὸ μάτι σου δὲν τὸ βάνεις εἰς τὸν νοῦν σου;

42 Ἢ πῶς ἠμπορεῖς νὰ εἰπῆς τοῦ ἀδελφοῦ σου, ἀδελφέ, ἄφες μὲ νὰ βγάλω τὸ ξυλαράκι ὁπὸ ἔχεις εἰς τὸ μάτι σου, καὶ ἐσὺ δὲν βλέπεις τὸ παλόκι ὁπὸ ἔχεις εἰς τὸ μάτι σου· ὑποκριτὰ, βγάλε πρῶτα τὸ παλόκι ὁπὸ ἔχῃς εἰς τὸ μάτι σου· καὶ ὕστερα θέλεις ἰδῆ νὰ βγάλῃς τὸ ξυλαράκι ὁπὸ εἶναι εἰς τὸ μάτι τοῦ ἀδελφοῦ σου.

43 Διαλὶ δὲν εἶναι καλὸν ἕνα δένδρον καλὸν ὁπὸ νὰ κάμνῃ καρπὸν σάπιον· μὴ ἢ δένδρον σάπιον, ὁπὸ νὰ κάμνῃ καλὸν καρπόν.

44 Διαλὶ κάθε δένδρον ἀπὸ τοῦ καρποῦ γνωρίζεται· διαλὶ ὑπὸ τὰ σύκα δὲν μαζώνεται σύκα· ἢ ἀπὸ τὸ βάτος τρυγᾶται σταφύλια.

45 Ὁ ἀγαθὸς ἄνθρωπος ἀπὸ τὸν καλὸν θησαυρὸν τῆς καρδίας, βγάνει τὸ ἀγαθόν· καὶ ὁ πονηρὸς ἄνθρωπος, ἀπὸ τὸν πονηρὸν θησαυρὸν τοῦ καρδίας, βγάνει τὸ πονηρόν· διαλὶ ὑπὸ τὰ περισσεύματα τοῦ καρδίας λαλεῖ τὸ στόμα.

46 Τί με κράζετε, αὐθέντα, αὐθέντα, καὶ δὲν κάμνετε;

47 Κάθε ἄνθρωπος ὁπὸ ἔρχεται εἰς ἐμένα καὶ ἀκούει τὰ λόγιά μου καὶ τὰ κάμνει, νὰ σᾶς δείξω τίνος ὁμοιάζει.

48 Εἶναι ὅμοιος ἄνθρωπος ὁπὸ οἰκοδομεῖ σπίτι, ὁ ὁποῖος ἔσκαψε καὶ ἐβάθωσε καὶ ἔβαλε θεμέλιον ἀπάνω εἰς τὴν πέτρα, καὶ ὅταν ἔγινε πλημμύρα, ἐκτύπησεν ὁ πόταμος τὸ σπίτι ἐκεῖνο, καὶ δὲν ἠμπόρεσε νὰ τὸ σαλεύσῃ, διατὶ ἦτον θεμελιωμένον εἰς τὴν πέτραν.

49 Ἀμὰ

48: Ὅμοιος μὲ ἄνθρωπον.

Θεμελιωμένον

49 Ἀμὴν ἐκεῖνος ὁπῶ ἀκούσει καὶ δὲν κάμνει, ὁμοιάζει ἕνα ἄνθρωπον ὁπῶ ἔκτισε τὸ σπίτι του ἀπάνω εἰς τὸν γυμνὸν χωρὶς θεμέλιον· τὸ ὁποῖον τὸ κτύπησεν ὁ ποταμὸς, καὶ παραμέσου ἔπεσε, καὶ τὸ πίσιμον τοῦ σπιτίου ἐκεῖνο ἔγινε μεγάλον.

Κεφ. ζ'. 7.

ΚΑΙ ἐπειδὴ ἐτελείωσεν ὅλαις τὰ λόγια εἰς τοὺς ἀκούοντάς του λαοῦ, ἐμπῆκαν εἰς τὸν Καπερναούμ.

2 Καὶ κάποιος ἑκατοντάρχης δοῦλος ἦτον ἄρρωστος, καὶ ἔμελλε νὰ ἀποθάνῃ, τὸ ὁποῖον εἶχεν ὁ αὐθέντης του πολὺ ἀγαπημένον.

3 Καὶ ὅσαν ἄκουσε διὰ τὸν Ἰησοῦν, ἔστειλεν εἰς αὐτὸν τοὺς πρεσβυτέρους τῶν Ἰουδαίων νὰ τὸν παρακαλέσουν διὰ νὰ ἔλθῃ νὰ βοηθήσῃ τὸν δοῦλόν του.

4 Καὶ ἐκεῖνοι ὅσοι ἐπῆγαν εἰς τὸν Ἰησοῦν τὸν ἐπαρακαλοῦσαν μὲ μεγάλον σπουδὴν, λέγοντες, ὅτι εἶναι ἄξιος νὰ τοῦ κάμῃς τὴν καλοσύνην αὐτήν.

5 Διατὶ ἀγαπᾷ τὸ ἔθνος μας, καὶ τὸ συναγώγιμας αὐτῆς τὸ ἔκαμε.

6 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐπάγαινε μαζὶ μετ' αὐτοὺς, καὶ ὅταν μὲ ὀλίγον δὲν ἦτον μακρὺ ἀπὸ τὸ σπίτι, καὶ ἔπεμψαν ἄλλους φίλους ὁ ἑκατόνταρχος λέγοντάς του, αὐθέντη, μὴν τὸν ἐνοχλῆς· διατὶ δὲν εἶμαι ἄξιος νὰ ἔλθῃς εἰς τὸ σπίτι μου.

7 Διὰ τοῦτο καὶ ἐγὼ τὸν λόγον μου δὲν ἔκρινα ἄξιον νὰ ἔλθω εἰς ἐσένα, ἀλλὰ εἰπὲ μονάχα λόγον καὶ θέλει ἐπιστρέψει ὁ δοῦλός μου.

8 Διατὶ καὶ ἐγὼ εἶμαι ἀνθρωπος ὑπὸ ἐξουσίαν ὑποταγμένος, καὶ ἔχω καὶ ἐγὼ ὑπὸ κάτω μου στρατιώτας, καὶ λέγω εἰς τοῦτον σύρε, καὶ πηγαίνει, καὶ εἰς ἄλλον ἔλα καὶ ἔρχεται· καὶ εἰς τὸν δοῦλόν μου κάμε τοῦτο, καὶ τὸ κάμνει.

9 Καὶ ὅσαν ἄκουσεν ὁ Ἰησοῦς ἐτοῦτα, τὸν ἐθαύμασε· καὶ ἐγύρισεν εἰς τὸ πλῆθος ὁπῶ τοῦ ἀκολούθα καὶ εἶπεν· λέγω σας ὅτι οὐδὲ εἰς τὸ γένος τοῦ Ἰσραὴλ δὲν εὕρηκα τόσον μεγάλον πίστιν.

10 Καὶ ἐγύρισαν ὀπίσω οἱ ἀπεσταλμένοι εἰς τὸ σπίτι καὶ εὕρηκαν τὸν ἀδυνατισμένον δοῦλον γερόν.

11 Καὶ τὴν ἄλλην ἡμέραν ἐπῆγεν εἰς μίαν πόλιν ὁπῶ τὴν ἔλεγαν Ναΐν· καὶ μαζὶ μετ' αὐτὸν ἐπάγαιναν καὶ μαθηταί τοῦ ἀρκετοὶ, καὶ ὄχλος πολύς.

12 Καὶ ὅσον ἐπλησίασεν εἰς τὴν πόρταν τῆς πόλεως, νὰ, καὶ βαστάνουν ἕνα ἀπεθαμμένον ὁ ὁποῖος ἦτον υἱὸς μονογενὴς τῆς μάνας του· καὶ ἐκείνη χήρα· καὶ ὄχλος ἀρκετὸς τῆς πόλεως ἦτον μαζὶ μὲ αὐτήν.

13 Καὶ ὅταν τὴν ἴδεν ὁ Κύριος τὴν ἐσπλαγχνίσθη, καὶ λέγει της, μὴν κλαίῃς.

14 Καὶ ἐπῆγε κοντὰ καὶ ἔγγισε τὸ κρεβάτι, καὶ ἐκεῖνοι ὁπῶ τὸ ἔβαστοῦσαν ἐστάθηκαν· καὶ εἶπε εἰς τὸν ἀπεθαμμένον· ὦ νεανίσκε, σοῦ λέγω, σύκωσε· σήκω.

15 Καὶ ὁ νεκρὸς ἐσηκώθη καὶ ἐκάθισε καὶ ἄρχισε νὰ λαλῇ, καὶ ἔδωκεν τὸν μάνα του.

16 Καὶ φόβος μεγάλος τοὺς ἔπιασεν ὅλους, καὶ ἐδόξαζαν τὸν Θεὸν, λέγοντες, ὅτι μέγας

γας προφήτης ἐσυκόφη εἰς τὸ
ἄγχος μας· καὶ ὅτι ὁ Θεὸς ἐπι-
σκέφθη τὸν λαόν σας.

17 Καὶ ἡ φήμη ἐτύτη ἐξῆ-
λθεν εἰς ὅλην τὴν Ἰουδαίαν
διὰ λόγου καὶ εἰς ὅλα τὰ περί-
χωρα.

18 Καὶ εἶπαν εἰς τὸν Ἰωάν-
νην οἱ μαθηταί σου, διὰ ὅλα
ἐτῦτα· καὶ ὁ Ἰωάννης ἐπροσκα-
λεσε δύο ἀπὸ τοὺς μαθητάς σου,

19 Καὶ τοὺς ἔπεμψε εἰς τὸν
Ἰησοῦν νὰ τοῦ εἰπῶν· σὺ εἶσαι
ἐκεῖνος ὁποῦ μέλλει νὰ ἔλθῃ,
ἢ ἄλλον ἀπαντήσομεν;

20 Καὶ παρεύθυς οἱ ἄν-
θρωποι εἰς αὐτὸν τοῦ εἶπαν· ὁ Ἰω-
άννης ὁ βαπτιστὴς μᾶς ἔστει-
λεν εἰς σένα, καὶ λέγει· σὺ
εἶσαι ἐκεῖνος ὁποῦ μέλλει νὰ
ἔλθῃ, ἢ ἄλλον ἀπαντήσομεν;

21 Καὶ εἰς αὐτὴν τὴν ὥραν
ἐθεράπευσε πολλοὺς ἀπὸ ἀσθένει-
ες καὶ ἀπὸ μάστιγας καὶ ἀπὸ
πνεύματα ἀκάθαρτα· καὶ πολ-
λοὺς τυφλοὺς ἐχάρισε τὸ
φάσμα.

22 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς
καὶ εἶπε τοῦς· σύρτε καὶ εἴπετε εἰς
τὸν Ἰωάννην ἐκεῖνα ὁποῦ ἴδετε,
καὶ ἐκεῖνα ὁποῦ ἀκούετε· ὅτι
τυφλοὶ βλέπουσι· κουτσοὶ πε-
ρπατοῦσι· λεπροὶ καθαρίζον-
ται· κωφοὶ ἀκούουσι· νεκροὶ
ἀναστήνονται· πτωχοὶ εὐαγγε-
λίζονται.

23 Καὶ μακάριος εἶναι ὁ
ἐκεῖνος ὁποῦ δὲν σκανδαλιζθῆ
εἰς ἐμένα.

24 Καὶ ὡσὰν ἐδιέβηκαν οἱ
μαθηταί τοῦ Ἰωάννου, ἄρ-
χισε νὰ λέγῃ εἰς τὸν ὄχλον δι-
ὰ τὸν Ἰωάννην· τί ἐξήλθετε εἰς
τὴν ἔρημον νὰ ἴδητε; κάλαμον
τρεκλίζοντα ἀπὸ τὸν ἄνεμον.

25 Ἀλλὰ τί ἐξήλθετε νὰ ἴ-
δητε; ἄνθρωπον ἐνδυμμένον
μὲ μαλακὰ ῥοῦχα; νὰ ἐκεῖνοι
ὁποῦ φορεῦσιν ὄμορφα ῥοῦχα καὶ
τρυφεῦσιν, εἶναι εἰς τὰ σπίτια
τῶν βασιλέων.

26 Ἀλλὰ τί ἐξήλθετε νὰ ἴ-
δητε; προφήτην; ναὶ σᾶς λέ-
γω, καὶ περισσότερον προφήτα.

27 Ἐτοῦτος εἶναι ἐκεῖνος
διὰ τὸν ὁποῖον ἐγράφη, νὰ ἰδοὺ
ὁποῦ στέλλω τὸν μαθητήν μου
ἔμπροστά σου εἰς τὸ πρόσωπόν σου·
ὁ ὁποῖος θέλει κατασκευάσει
τὴν στράτα σου ἔμπροστά σου.

28 Διατί σᾶς λέγω, ὅτι εἰς
ἐκείνους ὁποῦ ἐγεννήθηκαν ἀπὸ
γυναῖκας μεγαλήτερος προ-
φήτης δὲν εἶναι κανένας, παρὰ
ὁ Ἰωάννης ὁ βαπτιστής. ἀμὴν ὁ
μικρότερος εἰς τὴν βασιλείαν
τοῦ Θεοῦ εἶναι μεγαλήτερος ἀπ'
αὐτόν.

29 Καὶ ὅλος ὁ λαὸς ἀφοῦ
τὸ ἄκουσε, καὶ οἱ τελῶναι ἐδι-
καίωσαν τὸν Θεόν· μὲ τὸ νὰ
βαπτισθῆκαν τὸ βάπτισμα τοῦ
Ἰωάννου.

30 Ἀμὴν οἱ φαρισαῖοι καὶ
οἱ νομικοὶ ἀθετήσαν τὴν βου-
λὴν τοῦ Θεοῦ εἰς τὸν λόγον τοῦ·
μὲ τὸ νὰ μὴν βαπτισθοῦν
ἀπ' αὐτόν.

31 Καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς μὲ
τὶ λοιπὸν θέλω ὁμοιάσει τοὺς
ἀνθρώπους τῆς γενεᾶς ἐτούτης;
καὶ τὶ ὁμοιάζουσιν;

32 Ὁμοιάζουσι παιδία ὁ-
ποῦ κάθονται εἰς τὴν ἀγορὰν, καὶ
κράζουσιν ἕνας εἰς τὸν ἄλλον καὶ
λέγουσι, σᾶς ἐπίξαμεν, καὶ δὲν
ἐχορεύσατε· σᾶς ἐμοιρολογήσα-
μεν, καὶ δὲν ἐκλαύσατε.

33 Διατί, ἦλθεν ὁ Ἰωάννης
ὁ βαπτιστὴς, μὴ τρώγοντας
ψωμὶ, μὴ πίνοντας κρα-

σί, καὶ λέγετε δαιμόνιον ἔχει.

34 Ἦλθεν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώ-
που, καὶ τρώγει καὶ πίνει, καὶ λέ-
γετε· νὰ, ἄνθρωπος φαγᾶς
καὶ κρασοπότης, φίλος κακοερ-
γῶν καὶ ἁμαρτωλῶν.

35 Ἀλλὰ ἐδικαιώθη ἡ σο-
φία ἀπὸ ὅλαις τὰ παιδία.

36 Καὶ κάποιος ἀπὸ τοὺς
φαρισαίους τὸν ἐπαρακάλεσε νὰ
φάγῃ μαζὶ μὲ αὐτόν· καὶ ἐπῆ-
γε εἰς τὸ σπίτι τοῦ φαρισαίου καὶ ἐκάθησε.

37 Καὶ νὰ καὶ μία γυναῖκα εἰς τὴν πόλιν ἐκείνην, ἡ ὁποία ἦτον ἁμαρτωλὴ, καὶ ἐμαθε πῶς ἐκάθετον εἰς τὴν τράπεζαν, εἰς τὸ σπίτι τοῦ φαρισαίου· καὶ ἐπῆρε ἕνα κανὶ μύρον.

38 Καὶ ἐστέθη ὀπίσω τοῦ Ἰη-
σοῦ καὶ ἔκλαιεν, καὶ ἄρχισε νὰ βρέχῃ τὰ ποδάρια τοῦ Ἰησοῦ μὲ τὰ δάκρυά του· καὶ μὲ τὰ μαλλία τῆς κεφαλῆς τὰ ἐσφάγιζε· καὶ ἐκαποίλεε τὰ πο-
δάρια τοῦ καὶ τὰ ἄλειφε μύρον.

39 Καὶ ὁ φαρισαῖος ἐκεῖνος ὁποῦ τὸν ἐκάλεσεν εἰς τὸ σπίτι τοῦ, ἀφοῦ ἴδεν, εἶπε μέσα τοῦ λογιοῦ· ἐτοῦτος ὁ ἄνθρωπος, ἂν ἦτον προφήτης ἤθελε γνωρίσει ποῖος εἶναι καὶ τὶ λογῆς γυναῖκα εἶναι ὁποῦ τὸν ἀγγίζει, ὅτι εἶναι ἁμαρτωλή.

40 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ λέγει τοῦ, ὦ Σίμων, κάτι ἔχω νὰ σοῦ εἰπῶ· λέγει ὁ Σίμων, διδάσκαλε εἰπές.

41 Δύο χρεωφειλέται, ἐχρεώστησε κάποιος δανειστὴς· ὁ ἕνας ἐχρεώστει πεντακόσια δηνάρια· καὶ ὁ ἄλλος πενήντα.

42 Καὶ διὰ νὰ μὴν ἔχουν καὶ οἱ δύο νὰ τὰ δώσουν, τοὺς ἐ-
χάρισε καὶ τοὺς δύο· εἰπέστε λοιπὸν ποῖος ἀπὸ τοὺς δύο θέλει νὰ τὸν ἀγαπήσει περισσότερον;

43 Ἀπεκρίθη ὁ Σίμων καὶ εἶπε, λογιάζω ὅτι ἐκεῖνος ὁ-
ποῦ τοῦ ἔχαρισε τὸ περισσότερον· καὶ ὁ Ἰησοῦς τοῦ εἶπε, καλὰ τὸ ἐκρίνες.

44 Καὶ γυρίζοντας εἰς τὴν γυναῖκα, λέγει εἰς τὸν Σίμωνα· βλέπεις ἐτοῦτην τὴν γυναῖκα; ἐγὼ ἐμπῆκα εἰς τὸ σπίτι σου, καὶ (κἂν) νερὸν εἰς τὰ πο-
δάρια μου δὲν ἔχασες, καὶ ἐτοῦτη μὲ τὰ δάκρυά της ἔβρεξε τὰ ποδάρια μου, καὶ μὲ τὰ μαλλία τῆς κεφαλῆς τὰ ἐσφάγισε.

45 Ἐσὺ δὲν μὲ ἐφίλησες, καὶ ἐτοῦτη ἀπὸ τὴν ὥραν ὁποῦ ἐμπῆκα, δὲν ἔπαψε νὰ φιλᾷ τὰ ποδάρια μου.

46 Ἐσὺ μὲ λάδι τὸ κεφάλι μου δὲν τὸ ἄλειψες, καὶ ἐτοῦτο ἄλειψε μὲ μύρον τὰ ποδάρια μου.

47 Διὰ τοῦτο τὴν ἀφορμὴν σᾶς λέγω, εἶναι συγχωρημένες αἱ ἁμαρτίες τοῦ πολλοῦς, ὅτι ἀγάπησε πολύ· ἀμὴ ὁποῖος συγχωρεῖται ὀλίγον, ὀλίγον ἀγαπᾷ.

48 Καὶ εἶπε τοῦς, συγχωρημένες εἶναι αἱ ἁμαρτίες σου.

49 Καὶ ἄρχισαν ἐκεῖνοι ὁποῦ ἐκάθοντον μαζὶ τὰ λόγια μέσαις, τὶ ἄνθρωπος εἶναι ἐτοῦτος ὁποῦ συγχωρεῖ ἁμαρτίες;

50 Καὶ εἰς τὴν γυναῖκα εἶπε, ἡ πίστις σου σὲ ἔσωσε· πᾶ-
ρε εἰς τὸ καλό.

Κεφ. η'. 8.

ΚΑΙ ὕστερον ἀπὸ τοῦτο ἐπορεύετο κατὰ πόλιν εἰς πόλιν, καὶ κατὰ χώραν εἰς χώραν· καὶ κηρύττων καὶ εὐαγγελιζόμενος τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ· καὶ οἱ δώδεκα μαθηταὶ μαζί του.

2 Καὶ γυναῖκες τινὲς, αἱ ὁποῖαι ἐθεραπεύθησαν ἀπὸ πνεύματα πονηρὰ καὶ ἀσθένειαι· ἡ Μαρία ὁποῦ ἐκαλεῖτο Μαγδαληνὴ, ἀπὸ τὴν ὁποῖαν ἐβγῆκαν ἑπτὰ δαιμόνια,

3 Καὶ ἡ Ἰωάννα ἡ γυναῖκα τοῦ Χουζᾶ, ὁ ὁποῖος ἦτον ἐπίτροπος τοῦ Ἡρώδου· καὶ ἡ Σουσάννα καὶ ἄλλαι πολλαῖς αἱ ὁποῖαι τοῦ ἐδιακονοῦσαν ἀπὸ τὰ χρήματά τους.

4 Καὶ ἐπειδὴ νὰ συνηγέρθη πολὺς ὄχλος, καὶ νὰ πηγαίνουν εἰς αὐτὸν ἀπὸ ἐκείνες ὁποῦ ἦταν εἰς τὴν πόλιν, εἶπε μὲ παραβολήν.

5 Βγῆκεν ἔξω ὁ σπορεὺς διὰ νὰ σπείρη τὸ σπόρον του· καὶ ἐκεῖ ὁποῦ ἔσπειρε, ἄλλο ἔπεσεν εἰς τὴν στράτα καὶ ἐκαταπατήθη, καὶ τὰ πουλιὰ τοῦ οὐρανοῦ τὸ ἐκατάφαγαν.

6 Καὶ ἄλλο ἔπεσεν εἰς τὴν πέτραν, καὶ ἀφοῦ τὸ ἐφύτρωσεν ἐξεράθη, μὲ τὸ νὰ μὴν ἔχῃ ὑγράδαν.

7 Καὶ ἄλλο ἔπεσεν μέσα εἰς τὰ ἀγκάθια, καὶ μὲ τὸ νὰ φυτρώσεν μαζὶ τὰ ἀγκάθια τὸ ἔπνιξεν.

8 Καὶ ἄλλο ἔπεσε εἰς τὴν γῆν τὴν καλὴν, καὶ ἐφύτρωσε καὶ ἔκαμε καρπὸν ἑκατονταπλασίονα. Ἔπειτα δὲ ἐδείσκοντας ἐφώναζεν· ὁποῦ ἔχει αὐτία διὰ νὰ ἀκούῃ, ἂς ἀκούῃ.

9 Καὶ οἱ μαθηταί του τοῦ ἐρωτοῦσαν καὶ ἔλεγαν· τί θέλει νὰ εἴπῃ ἡ παραβολὴ αὐτή;

10 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· ἐσᾶς ἐδόθη νὰ γνωρίζετε τὰ μυστήρια τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ· ἀμὴ εἰς τοὺς λοιποὺς λέγω μὲ παραβολαῖς· διὰ νὰ μὴν βλέπουν βλέποντες, καὶ ἀκούοντες νὰ μὴν ἀκούσουν.

11 Καὶ ἡ παραβολὴ αὐτή εἶναι· ὁ σπόρος εἶναι ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ.

12 Καὶ ἐκεῖνοι ὁποῦ εἶναι σπαρμένοι εἰς τὴν στράτα εἶναι ἐκεῖνοι ὁποῦ ἀκοῦν· ἔπειτα ἔρχεται ὁ διάβολος καὶ συνκώνει τὸν λόγον ἀπὸ τὴν καρδίαν τους, διὰ νὰ μὴν πιστεύσουν καὶ σωθοῦν.

13 Καὶ οἱ ἄλλοι ὁποῦ εἶναι σπαρμένοι εἰς τὴν πέτραν, εἶναι ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ὅταν ἀκούσουν, μὲ χαρὰν δέχονται τὸν λόγον· ἀμὴ αὐτοὶ ρίζαν δὲν ἔχουν, οἱ ὁποῖοι εἰς ὀλίγον καιρὸν πιστεύουν· καὶ ὅταν ἔλθῃ πειρασμὸς μακρυνόνουν.

14 Καὶ ἐκεῖνο ὁποῦ ἔπεσεν εἰς τὰ ἀγκάθια, εἶναι ἐκεῖνοι ὁποῦ ἄκουσαν τὸν λόγον καὶ ἀπὸ τὴν φροντίδες τοῦ κόσμου, καὶ ἀπὸ τὴν πλέψιν, καὶ ἀπὸ τὴν ἡδοναῖς τῆς ζωῆς, πνίγονται καὶ δὲν τελεσφοροῦν.

15 Καὶ ἐκεῖνο ὁποῦ ἔπεσεν εἰς τὴν γῆν τὴν καλὴν, εἶναι ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι ἄκουσαν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ τὸν κρατοῦν μέσα εἰς τὴν καρδίαν τὴν καλὴν καὶ ἀγαθὴν, καὶ μὲ ὑπομονὴν καρποφοροῦν.

16 Καὶ κανένας δὲν ἀνάπτει τὸν λύχνον καὶ τὸν σκεπάζει μὲ ἀγγεῖον· ἢ τὸν βάνει ἀπὸ κάτω εἰς τὴν κλίνην, ἀμὰ τὸν βάνει εἰς τὴν λυχνοστάτην, διὰ νὰ βλέπουν

νὰ ἀνάψῃ, ἢ ἀνάψῃ

πων τὸ φῶς ἐκεῖνος ὁπῶ ἐμπαίνων.

17 Διατὶ δὲν εἶναι κανένα κρυφὸν ὁπῶ νὰ μὴν φανερωθῇ, ἢ ἢ δὲν κρύφον ὁπῶ νὰ μὴν γνωρισθῇ, καὶ νὰ βγῇ εἰς τὸ φανερόν.

18 Βλέπετε λοιπὸν πῶς ἀκούετε· διατὶ ὁποιος ἔχει τίποτες χάρισμα) θέλει τοῦ δοθῇ καὶ ἄλλο περισσότερον· καὶ ὁποιος δὲν ἔχει (χάρισμα,) καὶ ἐκεῖνο ὁπῶ φαίνεται πῶς νὰ ἔχῃ θέλει παρθῇ ἀπ' αὐτόν.

19 Καὶ ἐπήγαν εἰς αὐτὸν ἡ μάνα του καὶ οἱ ἀδελφοί του, καὶ δὲν ἠμπορέσαν νὰ τοῦ σμίξουν ἀπὸ τὸ πλῆθος.

20 Καὶ κάποιος τοῦ εἶπαν, ὅτι ἡ μάνα σου καὶ οἱ ἀδελφοί σου στέκονται ἔξω καὶ θέλουν νὰ σε ἰδοῦν.

21 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀποκρίθη καὶ εἶπεν τοῦς, ἡ μάνα μου καὶ οἱ ἀδελφοί μου εἶναι αὐτοί, ὁποῦ ἀκοῦν τοῦ λόγον τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ κάμνουν.

22 Καὶ μιᾶς τῶν ἡμερῶν καὶ αὐτὸς ἐσέβη μέσα εἰς καράβι καὶ οἱ μαθηταί του μαζί· καὶ εἶπεν τοῦς, ἂς περάσωμεν πέρα ἀπὸ τὸ λίμνιον καὶ ἐσυκώθηκαν.

23 Καὶ ἐκεῖ ὁποῦ ἀρμένιζαν, ὁ Ἰησοῦς ἐκοιμήθη, καὶ ἐκατέβη θύελλα φοβερὸς εἰς τὸν λίμνιον καὶ τὸ καράβι ἐγέμιζε καὶ ἐκινδύνευαν.

24 Καὶ οἱ μαθηταί του ἐπῆγαν κοντά, καὶ τοῦ ἐξύπνησαν λέγοντες, διδάσκαλε, διδάσκαλε, χανόμεστε· καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐσυκώθη καὶ ἐπρόσταξε τοῦ ἀέρος καὶ τὴν ταραχὴν τοῦ νεροῦ, καὶ ἐπαύσαν, καὶ ἔγινε γαλήνη.

25 Καὶ εἶπεν τοῦς, πῶ εἶναι ἡ πίστεσας, καὶ ἀπὸ τοῦ φόβου τοῦς ἐθαύμασαν, λέγοντες θαύμασαν τίς εἶναι λοιπὸν ἐκεῖνος, ὁπῶ προστάσσει καὶ τοῦ ἀέρος καὶ τὰ νερὰ καὶ τοῦ ὑπακούει;

26 Καὶ ἐκατέπλευσαν εἰς τὸν χῶρον τοῦ Γασαρηνῶν ἡ ὁποῖα εἶναι ἀντίπερα τοῦ Γαλιλαίας.

27 Καὶ ὁποῦ βγῆκεν ἔξω εἰς τὸν γιαλὸν, τοῦ ἀπάντησεν ἕνας ἄνθρωπος ἀπὸ τὸν τόπον, ὁ ὁποῖος ἔχε δαιμόνια ἀπὸ πολλὲς χρόνες· καὶ δὲν ἐφόρεσε· καὶ εἰς τὸ σπίτι δὲν ἔμενε, ἀλλὰ εἰς τὰ μνήματα.

28 Καὶ ὁποῦ εἶδε τοῦ Ἰησοῦ ἐφώναξε, καὶ ἐπῆγε καὶ ἔπεσεν εἰς τὰ ποδάρια του· καὶ μὲ μεγάλον φωνὴν εἶπεν, Ἰησοῦ υἱὲ τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, τί ἔχεις νὰ κάμνῃς μετέμενα· παρακαλῶ σε μὴ με βασανίσῃς.

29 Διατὶ ἐπροστάσσε νὰ βγῇ εἰς τὸ πνεῦμα τὸ ἀκάθαρτον νὰ βγῇ ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου· διατὶ πολλὲς χρόνες τοῦ ἐκράτει· καὶ ἐδένετον μὲ ἁλυσίδες καὶ μὲ κλάπαις τοῦ ἐφύλαγαν· αὐτὸς ἐκεῖνος ἔκοπε τὰ δεσίματα καὶ ἐδιώχνετον ἀπὸ τοῦ δαίμονα εἰς τὴν ἐρημίαν (τόπος.)

30 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοῦ ἐρώτησε καὶ εἶπε, τί εἶναι τὸ ὄνομά σου, καὶ ἐκεῖνος εἶπε λεγεών· ὅτι πολλὰ δαιμόνια ἐμπῆκαν εἰς αὐτόν.

31 Καὶ τοῦ ἐπαρακάλει νὰ μὴν τοῦ φρεσκίζῃ νὰ πάσιν εἰς τὸν ἄβυσσον.

32 Καὶ ἐκεῖ εἰς τὸ ὄρος ἦτον ἀγέλη χοίρων ὁποῦ ἔβοσκε· καὶ τοῦ ἐπαρακάλεσαν νὰ τοῦ δώσῃ ἄδειαν νὰ ἐμπῶν εἰς ἐκείνους· καὶ τοῦ ἔδωσε.

33 Καὶ ὡσεὶ ἐβλήθη τὰ ἔπεσον εἰς τὰ ποδάρια τῆ Ἰη-
σοῦ καὶ τῆ ἐπαρακαλεῖ τὰ πάν-
τα εἰς τὸν κύριον, καὶ ὁ-
πόσον ἢ ἀγάπη ἐκείνη ἀπὸ τῆ
ἐξκρεμνὸν εἰς τὸν λίμνον καὶ
ἐπίστη.

34 Καὶ ὡσὰν ἴδαν οἱ βο-
σκοὶ ἐκεῖνο ὁπῦ ἔγινεν, ἔφυ-
γαν· καὶ ἐπῆγαν εἰς τὸν πόλιν
καὶ εἰς τὰ χωρεῖα καὶ εἴπαν-
τα.

35 Καὶ οἱ ἀνθρῶποι ἐβλήθη-
σὰν ἰδεῖν ἐκεῖνο ὁπῦ ἔγινε, καὶ
ἦλθαν εἰς τῆ Ἰησοῦν, καὶ εὗρῆ-
καν τῆ ἀνθρῶπον ὁπῦ ἐκάθετον,
ἀπὸ τῆ ὁποῖον ἐβλήθη τὰ δαι-
μόνια, ἐνδυμμένον καὶ σωφρο-
νισμένον εἰς τὰ ποδάρια τῦ
Ἰησοῦ, καὶ ἐφοβήθηκαν.

36 Καὶ ἐκεῖνοι ὁπῦ τὸ ἴδαν
τὸ εἶπαν εἰς αὐτοὺς· πῶς ὁ
δαιμονισμένος ἐβλυθερώθη.

37 Καὶ τὸ πλῆθος ὅλον τῆ
χωρίου τῆ Γαδαρίων ἐπα-
ρακάλεσαν τῆ Ἰησοῦν νὰ βγῆ
νὰ πάγῃ ἀπ' αὐτοῦς, ὅτι εἶ-
χαν μεγάλον φόβον· καὶ αὐτὸς
ἐμπῆκεν εἰς τὸ καράβι καὶ
ἐγύρισεν ὀπίσω.

38 Καὶ ὁ ἀνθρῶπος ἐκεῖ-
νος, ἀπὸ τῆ ὁποῖον ἐβλήθη-
σὰν τὰ δαιμόνια, ἐπαρακάλει τῆ
Ἰησοῦν νὰ τῆ μαζίνῃ. ἀμὰ ὁ
Ἰησοῦς τῆ ἀπόλυσι, λέγοντας.

39 Γύρισε εἰς τὸ σπίτισι
καὶ διηγοῦσα σὰ ἔκαμεν ὁ Θεὸς· καὶ ἐπῆγεν εἰς ὅλον τῆ πόλιν καὶ ἐκήρυττεν ὅσα τῦ ἔκαμεν ὁ Ἰησοῦς.

40 Καὶ ὅταν ἐγύρισεν ὁ Ἰη-
σοῦς τῆ ἐδέχθηκαν ὁ ὄχλος·
διατὶ ὅλοι τῆ ἐνάμωσαν.

41 Καὶ ἐκεῖνον τὸν ὥραν
ἦλθεν ἕνας δυνατὸς τὸ ὄνο-
μάνε Ἰάειρος· καὶ αὐτὸς ἦ-
τὰν ἀρχοντας τῆ συναγωγῆς, καὶ
πέσεν εἰς τὰ ποδάρια τῆ Ἰη-
σοῦ καὶ τῆ παρακάλει νὰ πά-
γῃ εἰς τὸ σπίτι τῦ.

42 Ὅτι εἶχε μίαν θυγατέ-
ρα μονογενῆ, ἕως δώδεκα
χρονῶν, καὶ ἐκείνη ἀπέθανε· καὶ
ἐκεῖ ὁπῦ ἐπάγαινεν ὁ Ἰησοῦς τὸ
πλῆθος τῦ λαῦ τῆ ἐγρόμω-
ναν.

43 Καὶ μία γυναῖκα ἡ ὁ-
ποῖα εἶχε κίνησιν αἵματος
δώδεκα χρόνες· καὶ ἐξοδίασεν ὅλοις τῆ βίον εἰς τὸν ἰα-
τρὸς, καὶ δὲν ἠμπόρεσεν ἀπὸ
κανένα νὰ ἰαθῆ.

44 Σιμώνοντας ὀπίσωθε ἔ-
πιασε τῆν ἄκραν τῆ ῥόχθε,
καὶ παρευθὺς ἐστάθη τὸ τρέξι-
μον τῦ αἵματός τῆς.

45 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπε, ποῖος
τῆ ἐκεῖνος ὁπῦ μὲ ἔπιασε;
καὶ ἐπρέπε ὅλοι ἀρνοῦντες, λέγε
ὁ Πέτρος καὶ ἐκεῖνοι ὁπῦ ἦ-
σαν μὲ τῆ Πέτρον, διδάσκα-
λε, οἱ ὄχλοι σὲ σφίγγεν καὶ σὲ
στεναχωρεῦν, καὶ λέγεις, ποῖος
τῆ ὁπῦ μὲ ἔπιασε;

46 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπε, κάπ-
ποιος μὲ ἔπιασε· διατὶ ἐγὼ
ἐγνώρισα δυνάμιν ὁπῦ βγῆ-
κεν ἀπὸ λόγεμου.

47 Καὶ ὡσὰν ἴδεν ἡ γυναῖκα
ὅτι δὲν τῆ ἔλαθεν, ἦλθε τρέ-
μασμένη, καὶ ἔπεσεν εἰς τὰ πο-
δάρια τῦ Ἰησοῦ· καὶ διὰ ποῖον
ἀφορμὴν τῆ ἔπιασε, τῦ τὸ
εἶπεν ὁμπροστὰ εἰς ὅλον τῆ λα-
ὸν, καὶ πῶς ἰαθῆκε παρευ-
θὺς.

48 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τῆ εἶπε, ὦ
θύγατερ ἔχε θάρρος, ἡ πίστις
σου σὲ ἐβλυθέρωσε· σύρε εἰς τὸ
καλόν.

49 Καὶ ὅταν ἀκόμι ὁ Ἰησοῦς
ἔλεγε τῆ λόγον, ἔρχεται ἕνας
ἀπὸ τὸ ἀρχοσυναγώγι καὶ λέ-
γεῖ τῆ

42 ὁν ἐγεννήθη.

ἀπὸ τὸν ἀρχοσυναγώγον

γελος, ὅτι ἀπέθανεν ἡ θυγατέρα σου, μὴ σκυλλε τὸν διδάσκαλον.

50 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀκούσας τὸ ῥῆμα, ἀπεκρίθη λέγων τῷ πατρὶ τῆς παιδὸς, μὴ φοβοῦ, μόνον πίστευε, καὶ σωθήσεται.

51 Καὶ ἐλθὼν εἰς τὸν οἶκον οὐκ ἀφῆκε τινὰ εἰσελθεῖν μετ' αὐτοῦ, εἰ μὴ Πέτρον καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην καὶ τὸν πατέρα τῆς παιδὸς καὶ τὴν μητέρα.

52 Καὶ ἔκλαιον πάντες καὶ ἐθρήνουν αὐτήν. καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπε, μὴ κλαίετε, οὐ γὰρ ἀπέθανεν, ἀλλὰ κοιμᾶται.

53 Καὶ κατεγέλων αὐτοῦ, εἰδότες ὅτι ἀπέθανε.

54 Αὐτὸς δὲ ἐκβαλὼν πάντας ἔξω, καὶ πιάσας τὴν χεῖρα τῆς παιδὸς, ἐφώνησεν, ὦ παῖ, σύγειρε.

55 Καὶ ἐπέστρεψε τὸ πνεῦμα αὐτῆς, καὶ παραχρῆμα ἀνέστη· καὶ ἐκέλευσεν αὐτῇ φαγεῖν.

56 Καὶ οἱ γονεῖς αὐτῆς ἐξέστησαν· καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐπαρήγγειλε αὐτοῖς μηδενὶ εἰπεῖν τὸ γεγονός.

Κεφ. θ'. 9.

ΚΑΙ ὁ Ἰησοῦς προσκαλεσάμενος τοὺς δώδεκα μαθητὰς αὐτοῦ, ἔδωκε δυνάμεις καὶ ἐξουσίαν ἐπὶ πάντα τὰ δαιμόνια, καὶ νόσους θεραπεύειν.

2 Καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς κηρύσσειν τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, καὶ ἰᾶσθαι τοὺς ἀσθενοῦντας.

3 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς, μηδὲν αἴρετε εἰς τὴν ὁδὸν, μήτε ῥάβδον, μήτε πήραν, μήτε ἄρτον, μήτε ἀργύριον, μήτε δύο χιτῶνας.

4 Καὶ εἰς ἣν ἂν οἰκίαν εἰσέλθητε, ἐκεῖ μένετε, καὶ ἐκεῖθεν ἐξέρχεσθε.

5 Καὶ ὅσοι ἂν μὴ δέχωνται ὑμᾶς, ἐξερχόμενοι ἀπὸ τῆς πόλεως ἐκείνης, καὶ τὸν κονιορτὸν τὸν κολλήσαντα ἡμῖν ἀπὸ τῶν ποδῶν ἀποτινάσσετε εἰς μαρτύριον ἐπ' αὐτούς.

6 Καὶ ἐξερχόμενοι διήρχοντο κατὰ τὰς κώμας, εὐαγγελιζόμενοι καὶ θεραπεύοντες πανταχοῦ.

7 Ἤκουσε δὲ Ἡρῴδης ὁ τετράρχης τὰ γενόμενα πάντα· καὶ διηπόρει διὰ τὸ λέγεσθαι ὑπὸ τινῶν, ὅτι Ἰωάννης ἐκ νεκρῶν ἀνέστη.

8 Καὶ ὑπὸ τινῶν, ὅτι Ἠλίας ἐφάνη· καὶ ὑπὸ τινῶν, ὅτι προφήτης ἀνέστη τῶν ἀρχαίων.

9 Καὶ εἶπε Ἡρῴδης, Ἰωάννην ἐγὼ ἀπεκεφάλισα· τίς δὲ οὗτος ἐγώ ἀκούω τοιαῦτα; καὶ ἐζήτει ἰδεῖν αὐτόν.

10 Καὶ ὑποστρέψαντες οἱ ἀπόστολοι ἐξηγήσαντο αὐτῷ ὅσα ἔπραξαν· καὶ παραλαβὼν αὐτοὺς ἀνεχώρησε κατ' ἰδίαν εἰς τόπον ἔρημον πόλεως καλουμένης Βηθσαϊδά.

11 Οἱ δὲ ὄχλοι γνόντες ἠκολούθουν αὐτῷ· καὶ ἀποδεξάμενος αὐτοὺς ἐλάλει αὐτοῖς περὶ τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ, καὶ τοὺς χρείαν ἔχοντας θεραπείας ἐθεράπευεν.

12 Ἡ δὲ ἡμέρα ἤρξατο κλίνειν· καὶ προσελθόντες οἱ δώδεκα εἶπαν αὐτῷ, ἀπόλυε τὸν ὄχλον,

ὄχλον, διὰ νὰ πᾶσι τρυγόσω εἰς τὰς χώρας καὶ εἰς τὰ χωρία, νὰ κηρύξω καὶ νὰ βοῦμαι καὶ φανερῶ· ὅτι ἐδῶ ἔμαθεν εἰς ἔρημον τόπον.

13 Λέγεθαι, δθτῶς ἰσεῖς νὰ φᾶσιν· καὶ ἐκεῖνοι εἶπαν· ἡμεῖς δὲν ἔχομεν περισσότερον ἀπὸ πέντε ψωμία καὶ δύο ψάρια· ἔξω πρὸς νὰ πᾶμε, νὰ ἀγοράσωμεν φαγιὰ διὰ ὅλον τὸν λαόν ἐτοῦτον.

14 Διαλὶ ἦσαν ὑπάρες ἕως πέντε χιλιάδες· καὶ εἶπεν εἰς τοὺς μαθητάδεθε· βάλετέτες εἰς τάξιν νὰ καθήσουν ἀπὸ πενήντα.

15 Καὶ ἔτζι ἔκαμαν καὶ τοὺς ἐκάθησαν ὅλες.

16 Καὶ ὁ Ἰησοῦς πόρισθας τὰ πέντε ψωμία καὶ τὰ δύο ψάρια ἀνθωτρέγισεν εἰς τὸ οὐρανόν, καὶ τὰ εὐλόγησε καὶ τὰ ἐκαλάκοψε, καὶ ἔδιδεθα εἰς τοὺς μαθηταδάδεθε, νὰ τὰ βάλλουσιν εἰς τὸ ὄχλον.

17 Καὶ ἔφαγαν καὶ ἐχόρτασαν ὅλοι, καὶ ἐσύκωσαν τὰ κομμάτια ὁποῦ ἐφεύγασθουσαν, δώδεκα κοφίνια.

18 Καὶ ὅταν ἐπροσθύχετον κατὶ μόνας ἦταν μαζὶ οἱ μαθηταδάδεθε, καὶ τοὺς ἐρώτησε· πῶς μὲ λέγουσιν οἱ ὄχλοι νὰ εἶμαι;

19 Καὶ ἐκεῖνοι ἀπεκρίθηκαν καὶ εἶπαν· ἄλλοι λέγουν πῶς νὰ εἶσαι ὁ Ἰωάννης ὁ βαπτιστής, καὶ ἄλλοι ὁ Ἠλίας, καὶ ἄλλοι ὅτι κάμνεις προφήτης ἀπὸ τοὺς παλαιοὺς ἀνεστέθη.

20 Καὶ λέγει εἰς αὐτοὺς, ἀμὴ ἰσεῖς πῶς λέγετε νὰ εἶμαι; καὶ ἀπεκρίθη ὁ Πέτρος καὶ εἶπεν, ὁ Χριστὸς τοῦ Θεοῦ.

21 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς ἐφοβίσεσε, καὶ τοὺς ἐπαρήγγειλε καλὰ νὰ μὴ τὸ εἰπῶσιν ἐτοῦτο.

22 Λέγοντας, ὅτι κάμνει χρεία ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου νὰ παθῇ πολλὰ, καὶ νὰ ἀποδοκιμασθῇ ἀπὸ τοὺς φρεσβυτέρους καὶ ἀρχιερεῖς καὶ γραμματεῖς, καὶ νὰ σκοτωθῇ καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ νὰ ἀναστασθῇ.

23 Καὶ ἔλεγεν εἰς ὅλες, ἐὰν κανένας θέλει νὰ ἔλθῃ κατοπόδιμα, ἂς ἀρνηθῇ τοὺ λόγου, καὶ ἂς συκώσῃ τὸ σταυρόν τοῦ κάθε ἡμέρας, καὶ ἂς μὲ ἀκολουθᾶ.

24 Διαλὶ ὅποιος θέλει νὰ φυλάξῃ τὴν ζωήν τοῦ, θέλει τὴν χάσει· καὶ ὅποιος χάσει τὴν ζωήν τοῦ διὰ λόγου μου, ἐκεῖνος θέλει τὴν καρδίσει.

25 Διαλὶ τὶ διάφορον εἶναι εἰς τὸ ἄνθρωπον, ἐὰν καρδίσῃ τὸ κόσμον ὅλον, καὶ τοὺ λόγου νὰ χάσῃ, ἢ νὰ ζημιωθῇ;

26 Διαλὶ ὅποιος ἐντραπῇ εἰς ἐμένα καὶ εἰς τοὺ λόγου μου, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου θέλει ἀντραπῇ δι' αὐτόν, ὅταν ἔλθῃ εἰς τὴν δόξαν τοῦ πατρός του μαζὶ μὲ τοὺ ἁγίους ἀγγέλους.

27 Καὶ λέγωσας ἀληθινά, εἶναι κάποιοι ἀπὸ ἐκεῖνες ὁποῦ στέκονται ἐδῶ, οἱ ὁποῖοι δὲν θέλουσιν ἀποθάνει, ἕως ἀτοῦ νὰ ἴδοῦσι τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

28 Καὶ ὕστερα ἀπὸ τοὺς λόγους τούτους, ἕως ὀκτὼ ἡμέρες, ἐπῆρε τὸν Πέτρον καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην· καὶ ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος νὰ προσευχηθῇ.

29 Καὶ ἐκεῖ ὁποῦ ἐπροσθύχετον, τὸ εἶδος τοῦ προσώπου

23 ἀρνησάσθω

ἐσταυρωμένος

ἐθαυμάσθη

31 τὸ γράμματον

37 τὸν ἀνάθεμα

τε ἔγειρεν Ἐμὴν λόγῳ, καὶ τὰ
δαιμόνια ἐξήρχετο καὶ ἐθεραπεύετο.
30 Καὶ ἰδὼν, καὶ δύο ἄνδρες
ἐσωτήρειαν· οἱ ὁποῖοι ἦσαν
ὁ Μωϋσῆς καὶ ὁ Ἠλίας.
31 Ὅστις ἐφάνησαν μὲ δόξαν
καὶ ἔλεγον τὴν ἔξοδόν τὸ ὁποῖον
ἔμελλε νὰ πληρώσῃ μέσα
εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ.
32 Καὶ ὁ Πέτρος καὶ ἐκεῖνοι
ὁποῦ ἦσαν μαζί τε ἦσαν βε-
βαρημένοι ἀπὸ τὸν ὕπνον· καὶ ἀφ-
οῦ ἐξυπνήσαν ἴδαν τὴν δόξαν
αὐτοῦ καὶ τοὺς δύο ἄνδρες ὁποῦ
ἐστέκασαν μαζί τε.
33 Καὶ ἐκεῖ ὁποῦ ἐχώριζαν
αὐτοὺς ἀπὸ τὸν Ἰησοῦν, εἶπεν ὁ
Πέτρος εἰς τὸν Ἰησοῦν· διδά-
σκαλε, καλὸν εἶναι νὰ εἴμεθεν ἐ-
μεῖς ἐδῶ καὶ θέλομεν κάμει
τρεῖς κατοικίαις ἑστῶν μίαν, καὶ
διὰ τὸν Μωϋσῆν μίαν, καὶ διὰ
τὸν Ἠλίαν μίαν, μὴ ἠξεύρωντας
τὶ λέγει.
34 Καὶ λέγοντας ἐκεῖνα τὰ
λόγια ὁ Πέτρος, ἦλθεν ἕνα
σύννεφον καὶ τοὺς ἐσκέπασε· καὶ
εἰ μαθηταὶ δὲ ἐφοβήθηκαν ὅ-
ταν ἐμπῆκαν ἐκεῖνοι μέσα εἰς
τὸ σύννεφον.
35 Καὶ φωνὴ ἀκούσθη ἀπὸ
μέσα ἀπὸ τὸ σύννεφον ὁποῦ ἔ-
λεγεν, Ἐνοῦτος εἶναι ὁ υἱός
μου ὁ ἀγαπημένος, αὐτοῦ ἀκο-
ύετε.
36 Καὶ ὅταν ἔγεινεν ἡ φωνὴ,
εὑρέθη ὁ Ἰησοῦς μοναχός· καὶ
αὐτοὶ τὰ ἐσιώπησαν, καὶ δὲν εἶ-
παν κανένος τίποτε ἐκείναις τῆς
ἡμέρας ἀπὸ ἐκεῖνα ὁποῦ ἴδαν-
σι.
37 Καὶ τὴν ἡμέραν ἐκα-
ίσαν ἐκατέβηκαν ἀπὸ τὸ ὄ-
ρος, τοῦ ἀπάντησε πολὺς ὄ-
χλος.
38 Καὶ νὰ, ἕνας ἄνθρωπος
ἀπὸ μέσα ἀπὸ τὸ πλῆθος ἐ-
φώνησε καὶ εἶπε, διδάσκαλε, πα-
ρακαλῶ σε χαρίσε εἰς τὸν υἱόν
μου, ὅτι μοῦ εἶναι μονογενής.
39 Καὶ πιάνει τὸν δαι-
μόνιον, καὶ παραφοῦς κράζει καὶ
τὸν σπαραχνοῦ μὲ ἀφρὸς, καὶ μό-
λις τὸν ἀφίνει σωτρίβοντάς τον.
40 Καὶ ἐπαρακάλεσα τοὺς
μαθηταί σου νὰ τὸ διώξουν
καὶ δὲν ἠμπόρεσαν.
41 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς
καὶ εἶπεν· ὦ γενεὰ ἄπιστε καὶ
διεστραμμένη ἕως πότε θέλω
εἶναι μετ' σοῦς, ἕως πότε θέλω
σοῦς ὑπομένει, φέρετον ἐδῶ τὸν υἱόν σου.
42 Καὶ ἐρχόμενος ὁ υἱός τοῦ,
τὸν ἔρριξε τὸ δαιμόνιον, καὶ ἐ-
ρρίζωσεν καὶ τὸν ἐσπάραξε· καὶ
ὁ Ἰησοῦς μὲ ὀργὴν ἐπροσέταξε
τὸ πνεῦμα τὸ ἀκάθαρτον, καὶ
ἐθεράπευσε τὸ παιδίον, καὶ τὸ ἔ-
δωκεν ὀπίσω τοῦ πατέρος του.
43 Καὶ ὅλοι ἐξεπλήττοντο
εἰς τὴν μεγαλειότητα τοῦ Θεοῦ·
καὶ ἐνῶ ὁ λαὸς νὰ θαυ-
μάζῃ εἰς ἐκεῖνα ὁποῦ ἔκαμνε
ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν εἰς τοὺς μαθη-
ταί του,
44 Τὰ λόγια ἐκεῖνα βάλ-
λετέ τα μέσα εἰς τὰ αὐτάς σας·
διατί ὁ υἱός τοῦ ἀνθρώπου μέλ-
λει νὰ παραδοθῇ εἰς τὰ χέρια
τῶν ἀνθρώπων.
45 Καὶ ἐκεῖνοι δὲν ἐνοήσαν
τὸν λόγον ἐκεῖνον, καὶ ἦταν
σκεπασμένος ἀπ' αὐτοῦ, διὰ
νὰ μὴν τὸν γνωρίσουν· καὶ ἐ-
φοβοῦντον νὰ τὸν ἐρωτήσουν διὰ
τὸν λόγον ἐκεῖνον.
46 Καὶ ἐδιαλογίζοντον ἕνας
μὲ τὸν ἄλλον, τὸ, τίς νὰ εἶναι με-
γαλήτερος ἀπ' αὐτοῦ.
47 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐνοήσας νὰ
ἰδῇ

ἐδὴ τοῦ διδόμισμὰς τ καρδίας αὐτῶν· ὅθιασον ἵνα παιδὶ, καὶ ἐγιγνέτο κοιτᾶτα.

48 Καὶ εἶπεν τοῖς, ὅποι ἐν δέχῃ ἐστὶ τὸ παιδίον διὰ ὀνόματος, ἐμῶν δέχεται· καὶ ὅποι ἐν δέχεται ἐμῶν, δέχεται ἐκεῖνον ὅπῶ μὲ ἔστειλε· διατὶ ἐκεῖνος ὅπῶ εἶ μικρότερος ἀνάμεσόσας, ἐκεῖνος θέλει εἶναι μεγαλίτερος.

49 Καὶ ἔγνλας νὰ ὑπκρεθῇ ὁ Ἰωάννης εἶπε· διδάσκαλε, ἴδαμῶν κάποιον ὁ ὁποῖος μὲ τὸ ὄνομάσου ὄγανε δαιμόνια, καὶ τ ἐμποδίσαμῶν, διαλὶ δὲν ἀκολουθᾶ μεταμᾶς.

50 Καὶ λέγειλε ὁ Ἰησῶς, μὴν τ ἐμποδίζετε· διαλὶ ὁποῖος δὲν εἶ ἐνάντιος μας, ἐκεῖνος εἶναι διὰ λόγμας.

51 Καὶ ὅταν ἐπλεάσθη αἱ ἡμέρες τ ἀνεβῆνᾶ αὐτῶν, καὶ αὐτὸς ἐγύρισε καὶ ἐστήριξε τὸ φόσωπόλι νὰ πάγῃ εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ.

52 Καὶ ἔστειλε μαλιαποφόρας ὁμωφοστᾶ εἰς τὸ φόσωπόλι, καὶ ἐπᾶγαν καὶ ἐμπῆκαν εἰς μίαν χώραν τῆς Σαμαρειτῶν διὰ νὰ τὸν ἑτοιμάσουν τόπον.

53 Καὶ δὲν τ ἐδέχθηκαν, ὅτι τὸ φόσωπόλι ἦτον νὰ πάγῃ εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ.

54 Καὶ ὅσοὶ ἴδαν οἱ μαθηταί θέλε, ὁ Ἰάκωβος καὶ ὁ Ἰωάννης, εἶπαν· αὐθέντη, θέλς νὰ εἰπῶμε νὰ κατέβῃ φωτιὰ ἀπὸ τ οὐρανὸν νὰ τοὺς χαλάσῃ, καθὼς ἔκαμε καὶ ὁ Ἠλίας;

55 Καὶ γυρίζοντας ὁ Ἰησῶς τοὺς ἀνείδισε καὶ εἶπε· δὲν ἠξέρετε τί λογῆς πνεῦμα εἶστε ἐσᾶς.

56 Διαλὶ ὁ υἱὸς τ ἀνθρώπου δὲν ἦλθε νὰ χαλάσῃ ψυχαὶς ἀνθρώπων, ἀμὴ νὰ σώσῃ· καὶ ἐπᾶγαν εἰς ἄλλον χώραν.

57 Καὶ ἐκεῖ ὅπῶ ἐπάγαν εἰς τὴν στράτα, τοῦ εἶπε κάποιος, αὐθέντη, θέλω σὲ ἀκολουθήσει ὅπου καὶ ἂν πάγῃς.

58 Καὶ λέγειλε ὁ Ἰησῶς, αἱ ἀλεπόδες ἔχουν φωλίαις καὶ τὰ πουλία τοῦ οὐρανοῦ κατοικίαις, ἀμὴ ὁ υἱὸς τ ἀνθρώπου δὲν ἔχει πῦ νὰ κλίνῃ τὸ κεφάλι.

59 Καὶ λέγει εἰς ἄλλον, ἀκολούθησον. καὶ ἐκεῖνος εἶπεν, αὐθέντη, συγχώρησίμε νὰ πάγω νὰ θάψω τ πατέρα μου.

60 Καὶ ὁ Ἰησῶς τοῦ εἶπεν· ἄφησε τοὺς νεκροὺς νὰ θάψουν τοὺς ἰδικούς τους νεκρούς· ἀμὴ σὺ σύρε καὶ διδάχλει τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

61 Καὶ ἄλλος εἶπεν, αὐθέντη, θέλω σὲ ἀκολουθήσῃ· ἀμὴ νὰ πάγω νὰ μὲ συγχωρήσῃς νὰ πάγω νὰ ἀποχαιρετήσω ἐκείνους ὅπῶ εἶναι εἰς τὸ σπίτι μου.

62 Καὶ ὁ Ἰησῶς τοῦ εἶπε· μὴ ἂν καείνας ὅπῶ βάλλει τὸ χέρι εἰς τὸ ἄλετρο, καὶ βλέπει ὀπίσω εἶ ἄξιος διὰ τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

Κεφ. ι'. 10.

ΚΑΙ ὕστερον ἀπὸ τοῦτα ὁ Ἰησῶς ἐκατάστησεν ἄλλους ἑβδομήκοντα μαθηταί, καὶ τοὺς ἔστειλεν ἀπὸ δύο ὁμωφοστᾶ εἰς τὸ φόσωπόλι, εἰς κάθε πόλιν καὶ τόπον, ἐπῶ ἔμελλεν αὐτὸς νὰ πάγῃ.

2 Καὶ τοὺς ἔλεγε ὁ θερισμὸς εἶναι πολύς, ἀμὴ οἱ ἐργάται εἶναι ὀλίγοι· παρακαλέσετε λοιπὸν τ αὐθέντην τοῦ θερισμοῦ, διὰ νὰ βγάλῃ ἐργάταις εἰς τὸ θέρος τοῦ.

3 Σύρτε νὰ ὅπῶ σᾶς πέμπω, ὡσὰν ἀρνία εἰς τὴν μέσον τῶν λύκων.

4 Μὴν βαστᾶτε πουγκὶ μὴν ἂν σακκίλι, μὴν ἂν ὑποδήματα, καὶ κανένα εἰς τὴν στράτα νὰ μὴν τ χαιρετήσετε.

5 Καὶ εἰς ὅποιον σπίτι ἐμπῆτε, πρῶτον νὰ λέγετε, εἰρήνη εἰς τὸ σπίτι τοῦτο.

6 Καὶ ἐὰν εἶναι ἐκεῖ υἱὸς τ εἰρήνης, θέλει ἀναπαυθῆ ἐπάνω εἰς αὐτὸν ἡ εἰρήνας· εἰ δὲ μὴ, θέλει γυρίσῃ εἰς ἐσᾶς.

7 Καὶ εἰς ἐκεῖνο τὸ σπίτι μένετε καὶ τρώγετε καὶ πίνετε ἀπὸ τὰ φαγιάτες· διατὶ ἄξιος εἶναι ὁ ἐργάτης τ πληρωμῆς· μὴν μεταπηδᾶτε ἀπὸ ἕνα σπίτι εἰς ἄλλο.

8 Καὶ εἰς ὁποιαν πόλιν ἐμπαίνετε καὶ σᾶς δέχνται, ἐκεῖνα ὅπῶ σᾶς βάνουν ὁμωφοστᾶ τρώγετε.

9 Καὶ ἰατρεύετε τοὺς ἀδυνάμους· καὶ λέγετε τοῦς, ἐσμῶσαν εἰς ἐσᾶς ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

10 Καὶ εἰς ὁποιαν πόλιν ἐμπαίνετε καὶ δὲν σᾶς δέχνται, βγαίνετε εἰς τὰ πλατόμεστα τῆς λίγεται,

11 Καὶ τ κονιορτὸν ὅπῶ μᾶς ἐκόλλησεν ἀπὸ τὴν πόλιν σας νὰ, ὅπῶ σᾶς τ πινάσωμεν· ὅμως τοῦτο ἠξέρετε, ὅτι ἐσμῶσαν εἰς ἐσᾶς ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

12 Καὶ λέγωσας ὅτι πλέον συμπαθέστον θέλει εἶναι τ ἡμέραν ἐκείνου εἰς τὰ Σόδομα, παρὰ εἰς τὴν πόλιν ἐκείνου.

13 Ἀλίμονον εἰς ἐσένα Χωραζεῖν· ἀλίμονον εἰς ἐσένα τερ· ὅτι ἐὰν σὲ ἄρεσε· καὶ γυρί-

ζοντας εἰς τὴν Τύρον καὶ εἰς τὴν Σιδόνα, αἱ δυνάμεις ὅπῶ ἐγίνηκαν εἰς ἐσᾶς, ἀπὸ πολὺν καιρὸν θέλαν μετανάσσει καθήμενοι μὲ σακκία καὶ μὲ στάχτες.

14 Ὅμως πλέον συμπαθέστον θέλει εἶναι εἰς τὴν ἡμέραν τ κρίσεως εἰς τὴν Τύρον καὶ Σιδόνα, παρὰ εἰς ἐσᾶς.

15 Καὶ σὺ Καπερναούμ ὅπῶ ὑψώθης ἕως τ οὐρανὸν, θέλεις καταβιβασθῆ ἕως τ ἄδου.

16 Ἐκεῖνος ὅπῶ ἀκούει ἐσᾶς ἐμένα ἀκούει, καὶ ὅπῶ ἀθετεῖ ἐσᾶς ἐμένα ἀθετεῖ, καὶ ἐκεῖνος ὅπῶ ἀθετεῖ ἐμένα, ἀθετεῖ ἐκείνον ὅπῶ μὲ ἔστειλε.

17 Καὶ ἐγύρισαν οἱ ἑβδομήντα μὲ χαρᾶς λέγοντες· αὐθέντη, καὶ τὰ δαιμόνια μᾶς ὑποτάσσονται διὰ ὀνόματός σου.

18 Καὶ εἶπεν τοῦς· ἔβλεπα τ Σατανᾶ, ὅπῶ ἔπεσεν ἀπὸ τ οὐρανὸν ὡσὰν ἀστραπὴ.

19 Νὰ, ὅπῶ σᾶς δίδω τὴν ἐξουσίαν νὰ πατῆτε ἀπάνω εἰς τὰ φίδια καὶ εἰς τοὺς σκορπίους καὶ εἰς ὅλην τὴν δυνάμιν τοῦ ἐχθροῦ· καὶ κανένα φόβημα δὲν θέλει σᾶς βλάψει.

20 Ὅμως εἰς τοῦτο μὴν χαίρεσθε ὅτι σᾶς ὑποτάσσονται τὰ πνεύματα, ἀμὴ χαίρεσθε ὅτι τὰ ὀνόματάσας ἐγράφηκαν εἰς τ οὐρανόν.

21 Ἐκείνην τὴν ὥραν ἐχάρηκε πολὺ τὸ πνεῦμα ὁ Ἰησῶς καὶ εἶπεν· δοξαζεῖτο σε, πάτερ, αὐθέντη τοῦ οὐρανοῦ καὶ τ γῆς· ὅτι ἐκρύψατε τὰ ἐκρυμμένα ἀπὸ τοὺς σοφοὺς καὶ γνωστικοὺς, καὶ τὰ ἐφανέρωσες εἰς μικρὰ παιδία· ναὶ βέβαια, ὦ πάτερ· ὅτι ἔτζι σὲ ἄρεσε· καὶ γυρί-

Franckesche Stiftungen zu Halle

γυρίζουσας εἰς τοὺς μαθητάς καὶ εἶπεν·

22 Ὅλα μὲ τὰ ἐπαρέδωκεν ὁ πατήρμου· καὶ κανείς δὲν γνωρίζει τίς εἶναι ὁ υἱός, παρὲ ὁ πατήρ· καὶ τίς εἶναι ὁ πατήρ, παρὲ ὁ υἱός· καὶ εἰς ὅποιον θέλει ὁ υἱὸς νὰ τὸν ἀποκαλύψῃ·

23 Τότε ἐγύρισεν εἰς τοὺς μαθηταίς ξεχωρισταὶ καὶ τοὺς εἶπε· καλότυχα εἶναι τὰ μάτια ὁποῦ βλέπουν ὅσα ὁποῦ βλέπετε ἐσεῖς·

24 Διατί σᾶς λέγω, ὅτι πολλοὶ προφῆται καὶ βασιλεῖς ἐπεθύμησαν νὰ ἴδουν ἐκεῖνα ὁποῦ ἐσεῖς βλέπετε, καὶ δὲν τὰ ἴδαν· καὶ νὰ ἀκούσουν ἐκεῖνα ὁποῦ ἀκούετε, καὶ δὲν ἤκουσαν·

25 Καὶ παρευθὺς ἐσυνώθη ἕνας νομοδιδάσκαλος πειράζοντάς τον καὶ λέγε· διδάσκαλε, ποῦ κάμω νὰ κληρονομήσω τὸν ζωὴν τὸν αἰώνιον;

26 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοῦ εἶπεν· εἰς τὸν νόμον τί ἐγράφηκε; πῶς ἀναγινώσκεις;

27 Καὶ ἐκεῖνος ἀποκριθὲν καὶ εἶπεν· νὰ ἀγαπήσῃς Κύριον τὸν Θεόν σου μὲ ὅλην τὴν καρδίαν σου, καὶ μὲ ὅλην τὴν ψυχήν σου, καὶ μὲ ὅλην τὴν δυνάμιν σου, καὶ μὲ ὅλην τὴν διάνοιαν· καὶ τὸν γείτονάσου ὡσὰν καὶ τὸν λόγον σου.

28 Καὶ λέγει τοῦ ὁ Ἰησοῦς, καλὰ ἀπεκρίθης· ἔτσι κάμε καὶ θέλεις ζήσει.

29 Καὶ ἐκεῖνος θέλοντας νὰ δικαιώσῃ τὸν λόγον, εἶπεν εἰς τὸν Ἰησοῦν· καὶ ποῖος εἶναι ὁ γείτονάς μου;

30 Καὶ ὁ Ἰησοῦς διαδιξάμενος τὸν λόγον εἶπεν· ἕνας ἄνθρωπος κατέβαινεν ἀπὸ τὴν Ἰερουσαλὴμ εἰς τὴν Ἰερειχὼ, καὶ ἔπεσεν εἰς τὰ χέρια τῶν λῃστῶν· οἱ ὁποῖοι τὸν ὀξεγύμνασαν καὶ τὸν ἐδέρασαν, καὶ τὸν ἄφησαν μισοπεθαμμένον καὶ ἐδιάβηκαν.

31 Καὶ κατὰ τύχην ἕνας ἱερεὺς κατέβαινεν εἰς τὸν δρόμον ἐκεῖνον, καὶ βλέποντάς τον ἐπέρασε ἀπαγνάντια.

32 Ὁμοίως καὶ κάποιος Λεβίτης φθάνοντας ἀπὸ τὸν τόπον ἐκεῖνον, ἔπιασε καὶ τὸν ἴδε, καὶ ἐπέρασε ἀπαγνάντια.

33 Ἀμὴ κάποιος Σαμαρείτης ἀφεπαρεβίτας τὴν στράταν ἐκείνην, ἔπιασε εἰς αὐτὸν καὶ ἀσὰν τὸν ἴδεν τὸν ἐσπλαγχνίσθη.

34 Καὶ ἔπιασε κοντὰ καὶ ἔδεσε τὰ πληγαίστε χωνόντας ἀπάνω λάδι καὶ κρασί· καὶ τὸν ἔβαλεν ἀπάνω εἰς τὸ κτῆνός τε· καὶ τὸν ἔπιασε εἰς τὸ ξενοδοχεῖον· καὶ τὸν ὁπεμελήθηκε.

35 Καὶ δὲν τὴν αὔριον ὅταν ἔβγῆκε τὰ πουγκία ἔβγαλε δύο δηνάρια καὶ ἔδωκεν εἰς τὸν ξενοδόχον καὶ εἶπε· ὁπεμελήσε τοῦτον τὸν ἄνθρωπον, καὶ εἰς ὁποιαδήποτε περισσεύσῃ, ἐγὼ ἀσὰν γυρίσω θέλω σοῦ τὰ δόσει.

36 Ποῖος λοιπὸν ἀπὸ τοὺς τρεῖς σοῦ φαίνεται νὰ ἐγεῖνε γείτονας εἰς ἐκεῖνον ὁποῦ ἔπεσεν εἰς τὰ χέρια τῶν λῃστῶν;

37 Ὁ νομικὸς εἶπεν, ἐκεῖνος ὁποῦ τοῦ ἔκαμε τὴν ἐλεημοσύνη. καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν, σύρε λοιπὸν καὶ σὺ κάμε ὁμοίως.

38 Καὶ ὅταν ἐπήγαιναν εἰς τὴν στράταν, ὁ Ἰησοῦς ἐμπῆκεν εἰς μίαν χώραν, καὶ κάποια

32 παρεβίνε

34 - κοντὰ χύνοντας πίνωας

ποια γυναῖκα τὸ ὄνομάτης
Μάρθα ἡ ἐδέχθηκεν εἰς τὸ
σπίτιλης.

39 Καὶ ἐτύτη εἶχεν ἀδελ-
φὶν ὀνᾶ ἐ ἔλεγαν Μαρίαν, ἡ
ὁποῖα ἐπῆγε κ᾽ ἐκάθισε κον-
τὰ εἰς τὰ ποδάρια τῦ Ἰησῦ
κ᾽ ἄκκε τὰ λόγιάτε.

40 Ἀμὴ ἡ Μάρθα ἐνοχλῦν-
ταν ἀπὸ τ᾽ πολλοὺς ὑπηρεσί-
ες, κ᾽ πάγει κ᾽ λέγειλε, ἀυ-
θέλη, δὲν σε μέλει τίποτες ὁ-
πῦ μὲ ἄφησεν ἡ ἀδελφήμε
μοναχὶν νὰ ὑπηρετῶ· εἰ-
πέστης λοιπὸν νὰ μὲ βοηθῆσῃ.

41 Καὶ ὁ Ἰησῦς ἀπεκρίθη
κ᾽ εἶπεν λε· Μάρθα, Μάρθα,
μερεμνᾶς κ᾽ συγχύζεσαι διὰ
πολλά.

42 Ἀλλὰ ἕνα κάμνῃ χρεία·
ἀμὴ ἡ Μαρία ἐδιάλεξε τὸ κα-
λὸν μερτικὸν, τὸ ὁποῖον δὲν θέ-
λει παρθῇ ἀπ᾽ αὐτίνι.

Κεφ. ιδ. 11.

ΚΑΙ᾽ μίαν φορὰν ὅτανε ἦ-
τον εἰς κάποιον τόπον κ᾽
ἐπροσεύχετον, ὀσὰν ἔπαυσε,
λέγειλε ἕνας ἀπὸ τοὺς μαθητά-
δεσλε· ἀυθέλη, δίδαξέμας νὰ
προσευχόμεθε, καθὼς κ᾽ ὁ Ἰω-
ἀνὴς ἐδίδαξε τοὺς μαθηταί-
δεσλε.

2 Καὶ λέγειλε, ὅταν προσ-
εύχεσθε, λέγετε, Ὦ πατέρα-
μας ὁπῦ εἶσαι εἰς τοὺς οὐρανοὺς,
ἂς ἁγιασθῇ τὸ ὄνομάσου· ἂς
ἔλθῃ ἡ βασιλείασου· ἂς γένῃ
τὸ θέλημάσου, καθὼς εἰς τ᾽ οὐ-
ρανὸν, ἔτζι κ᾽ εἰς τὴν γῆν.

3 Τὸ ψωμίμας τὸ καθη-
μερινὸν δόσμαστο σήμερον.

4 Καὶ συγχώρισμας τ᾽ ἁ-
μαρτίαισμας· διατὶ κ᾽ ἐμεῖς
συγχωρεμῦν κάθε ἕνα ὁπῦ μᾶς
χρεασεῖ· κ᾽ μὴν μᾶς βάλῃς
εἰς πειρασμὸν, ἀλλὰ ἐλευθέ-
ρωσέμας ἀπὸ τ᾽ πονηρόν.

5 Καὶ εἶπεν λε, ποῖος ἀ-
πὸ σᾶς νὰ ἤθελεν ἔχῃ φίλον
κ᾽ νὰ ἤθελε πάγει εἰς αὐτὸν τ᾽
ἀ ρχαν τὴν μεσονυκτὶν νὰ τοῦ εἰ-
πῇ, ὦ φίλε, δάνεισέμε τρία
ψωμία·

6 Ἐπειδὴ φίλος μοῦ ἦλθεν
ἀπὸ τρόπο· κ᾽ δὲν ἔχω τί νὰ
τοῦ βάλλω ὀμπροστάτε.

7 Καὶ ἐκεῖνος νὰ ἤθελεν
ἀποκριθῇ ἀπὸ μέσα νὰ εἰπῇ·
μὴμε πιρόχνις, ὅτι τώρα ἡ
πόρταμε ἐσφάλησε, κ᾽ τὰ
παιδία με κοιμεῦται μαζίμε,
κ᾽ δὲν ἠμπορῶ νὰ σηκωθῶ νὰ
σὲ δόσω.

8 Λέγωσας, ἂν κάμῃ κ᾽ δὲν
θέλει σηκωθῇ νὰ τοῦ δόσῃ διὰ
τὴν φιλίαν, ὅμως διὰ τὴν
ἀδιαντροπίαν θέλει σηκωθῇ
νὰ τοῦ δόσῃ ὅσον χρειάζεται.

9 Καὶ ἐγὼ σᾶς λέγω· ζη-
τᾶτε κ᾽ θέλει σᾶς δοθῇ, γυ-
ρεύετε κ᾽ θέλετε εὕρει, κρέσ-
τε κ᾽ θέλει σᾶς ἀνοιχθῇ.

10 Διατὶ ὅποιος ζητῶ, πέ-
γει· κ᾽ ὅποιος γυρεύει, εὑ-
ρίσκει· κ᾽ ὅποιος κρύ, θέλῃ
τοῦ ἀνοιχθῇ.

11 Καὶ ἀποστεσὲς ποῖος νὰ
ἦτον πατέρας κ᾽ νὰ τοῦ ζηλή-
σῃ ὁ υἱός τοῦ ψωμὶ μιᾶς ἤθελε
τοῦ δόσει πέτρα, κ᾽ ἐὰν ἤ-
θελε τοῦ ζηλήσει ψάρι, μιᾶς
φίδι ἀντὶς ψάρι ἤθελε τοῦ δόσει
φείδι;

12 Ἢ κ᾽ ἂν ἤθελε ζηλήσει
αὐγὸν, μιᾶς ἤθελε τοῦ δόσει
σκορπιόν;

13 Ἂν τὸ λοιπὸν ἐσεῖς ὁπῦ
εἶστε πονηροὶ, ἠξεύρετε νὰ δι-
δῶτε κάμα δοσίματα εἰς τὰ
παιδίασας, πόσω μᾶλλον, ὁ
πατὴρ ὁ οὐρανὸς θέλει δόσει

πνεῦμα ἄγιον εἰς ἐκείνες ὁπῶ τὰ ζητῶσι;

12 Καὶ τότε εἶχεν ἀλάλει ἕνα δαιμόνιον τὸ ὁποῖον ἦτον βωβὸν· καὶ ὅταν ἀλῆκε τὸ δαιμόνιον, ἐφάλησαν ὁ βωβὸς· καὶ οἱ ὄχλοι ἐθαύμασαν.

15 Καὶ κάτοιοι ἀπ' αὐτοῦ εἶπαν· μὲ τὸν Βεελζεβὺλ τὸν ἄρχοντα τῶν δαιμονίων ἀλάλει τὰ δαιμόνια.

16 Καὶ ἄλλοι ἐπείραζαν καὶ ἐζητοῦσαν ἀπ' αὐτὸν σημάδι ἀπὸ τὸν οὐρανόν.

17 Καὶ αὐτὸς γνωρίζοντας τοῦ διάλογισμοῦς τοῦ εἶπαν· κάθε βασιλεία ὁπῶ νὰ διαμαιρεθῆ εἰς τὰ λόγια ἐρημόνεται· καὶ τὸ σπίτι ἀπὸ μαιρεθῆ) εἰς τὰ λόγια πέφτει.

18 Καὶ ἀπὸ ὁ σατανᾶς διεμαιρέθη εἰς τὰ λόγια, πῶς θέλει σταθῆ ἡ βασιλεία; διατί λέγετε, ὅτι μὲ τὸν Βεελζεβὺλ ἀλάλω τὰ δαιμόνια.

19 Καὶ ἂν ἐγὼ ἀλάλω τὰ δαιμόνια μὲ τὸν Βεελζεβὺλ, οἱ υἱοί σας μὲ τί τὰ ἀλάλουσι; διὰ τοῦτο αὐτοὶ θέλουν γένῃ κριταί σας.

20 Ἀμὴν ἂν ἐγὼ ἀλάλω τὰ δαιμόνια μὲ τὸ δάκτυλον τοῦ Θεοῦ, ἔφθασε λοιπὸν εἰς ἐσᾶς ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

21 Ὅταν ὁ δυνατὸς ἁρματωμένος φυλάγει τὸν αὐλίον, τὰ ἀρμά εἰς τὰ ὑπάρχοντά τα·

22 Ἀμὴ ὁπόταν ἔλθῃ ὁ δυνατώτερος καὶ τὸν νικήσῃ, παίρνει τὰ ἁρματωσάματα, εἰς τὰ ὁποῖα ἤλπιζε, καὶ διαμοιράζει τὰ κλεψίματά τα.

23 Ἐκεῖνος ὁπῶ δὲν εἶναι μὲ μένα, εἶναι ἐνάντιος μου· καὶ ἐκεῖνος ὁπῶ δὲν μαζώνει μαζὶ μὲ τὸν μένα, σκορπίζει.

24 Ὅταν τὸ ἀκάθαρτον πνεῦμα βγῆκε ἔξω ἀπὸ τὸν ἄνθρωπον, περνᾶ ἀπὸ μέσα ἀπὸ ἀνύδρους τόπους καὶ γυρεύει ἀνάπαυσιν· καὶ ὅσαν δὲν εὕρῃ, λέγει, ἂς γυρίσω εἰς τὸ σπίτι μου, ἀπ' ἐκεῖ ὁπῶ βγῆκα.

25 Καὶ ὅσαν ἔλθει καὶ τὸ εὕρει φεργαδισμένον καὶ σολισμένον.

26 Τότε πάγει καὶ παίρνει ἄλλα ἑπτὰ πνεύματα πονηρότερα ἀπὸ λόγου τα, καὶ ἔρχονται καὶ ἐμπαίνουν καὶ κατοικοῦν ἐκεῖ, καὶ γίνεται τὰ ὕστερα τοῦ ἀνθρώπου ἐκείνου χειρότερα ἀπὸ τὰ πρῶτα.

27 Καὶ ὅταν ἔλεγε ὁ Ἰησοῦς ἐτοῦτα, μία γυναῖκα ἀπὸ τὸ πλῆθος, ἐσήκωσε φωνὴν καὶ εἶπε· καλότυχη ἡ κοιλία ὁπῶ σὲ ἐβάστασε, καὶ τὰ βυζία ὁπῶ ἐθήλασες.

28 Καὶ αὐτὸς εἶπεν, μᾶλλον πλουσιώτερον καλότυχοι εἶναι ἐκεῖνοι ἀπῶ ἀκοῦν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ τὸν φυλάττουν.

29 Καὶ συμμαζευόμενον τὸ πλῆθος ἄρχισε νὰ τοῦ λέγῃ· ἡ γενεὰ ἐτούτη εἶναι πονηρὰ· καὶ γυρεύει σημάδι· καὶ σημάδι δὲν θέλει νὰ δοθῆ, παρὰ μονάχα τὸ σημάδι τοῦ Ἰωνᾶ τοῦ προφήτου.

30 Διατὶ καθὼς ἔγινεν ὁ Ἰωνᾶς σημάδι εἰς τοὺς Νινευίτας, ἔτζι θέλει εἶναι καὶ ὁ υἱός τοῦ ἀνθρώπου εἰς τοῦτο τὸ γένος ἐπάνω.

31 Βασίλισσα τοῦ νότου θέλει συκωθῆ εἰς τὸν κρίσιν μὲ τοὺς ἀνθρώπους τοῦ γένους ἐτούτου, καὶ θέλει τοὺς καταδικάσει· ὅτι ἦλθεν ἀπὸ τὴν ἄκραις τῆς γῆς νὰ ἀκούσῃ τὸν σοφίαν τοῦ

Σολο-

24

ἄνυδρα

26 ἑπτὰ

17

ἐρημώνεται

29 συναθροιζόμενον – συμμαζευόμενον

12

νικήσῃ

Σολομῶντος· καὶ νὰ, ἐδῶ περισσότερον ἀπὸ τὸν Σολομῶντα.

32 Οἱ ἄνδρες τῆς Νινευὶ θέλουν σηκωθῆ εἰς τὴν κρίσιν μὲ τὴν γενεὰν ἐτούτην, καὶ θέλουν τὴν καταδικάσει, ὅτι ἐκεῖνοι ἐμετανόησαν εἰς τὸ κήρυγμα τοῦ Ἰωνᾶ· καὶ νὰ, ἐδῶ περισσότερον ἀπὸ τὸν Ἰωνᾶ.

33 Καὶ κανένας δὲν ἀνάπτει λύχνον καὶ τὸν βάνει εἰς κρυφὸν τόπον· οὐδὲ τὸν βάνει ἀπὸ κάτω εἰς τὸ σωμίκι· καὶ τὸν σκεπάζει· ἀλλὰ τὸν βάνει εἰς τὸν λυχνοστάτην, διὰ νὰ βλέπουν τὸ φῶς ἐκεῖνοι ὁποῦ ἐμπαίνουν μέσα.

34 Ὁ λύχνος τοῦ κορμιοῦ εἶναι τὸ μάτι, ὅταν εἶναι τὸ μάτι σου καθαρὸν, καὶ ὅλον τὸ κορμί σου εἶναι φωτεινόν· ἀμὴ ὅταν εἶναι διεφθαρμένον, καὶ τὸ κορμί σου εἶναι σκοτεινόν.

35 Πρόσεχε λοιπὸν, μήπως τὸ φῶς ὁποῦ εἶναι εἰς σένα εἶναι σκότος.

36 Ἐὰν λοιπὸν ὅλος σου τὸ κορμὶ εἶναι φωτεινὸν, καὶ δὲν ἔχει κανένα μέρος σκοτεινὸν, θέλει εἶναι ὅλον φωτεινὸν, ὡσὰν ὅταν ὁ λύχνος σὲ φέγγει μὲ τὴν λάμψιν του.

37 Καὶ ὡσὰν ἐβάλαν τὸν λόγον, ἕνας φαρισαῖος τὸν ἐπαρακάλεσε νὰ πάγῃ νὰ φάγῃ μαζί αὐτοῦ· καὶ πηγαίνοντας ἐκάθισε.

38 Καὶ ὁ φαρισαῖος ἀσὰν τὸν ἴδεν ὅτι δὲν ἐνίφθη πρῶτον τὸν νὰ φάγῃ ἐθαύμασε.

39 Καὶ ὁ Κύριος εἶπεν εἰς αὐτὸν, ἐσεῖς οἱ φαρισαῖοι τὸ ἔξω τοῦ κυπελλίου καὶ τοῦ πιατικοῦ καθαρίζετε, ἀμὴ τὸ μέσα σας εἶναι γεμᾶτον ἀπὸ ἁρπαγαῖς καὶ πονηρίας.

40 Ὦ ἄγναφοι, ἐκεῖνος ὁποῦ ἔκαμε τὸ ἔξω, δὲν ἔκαμε καὶ τὸ μέσα;

41 Μὲ ὅλον τοῦτο ἐκεῖνα ὁποῦ ἔχετε δόσε τα ἐλεημοσύνη, καὶ ὅλα σας θέλει εἶναι καθαρά.

42 Ἀλλὰ δυστυχία εἰς ἐσᾶς τοὺς φαρισαίους, ὅτι ἀποδεκατίζετε τὸ δυόσμον καὶ τὸ πήγανον καὶ κάθε λάχανον, καὶ ἀφίνετε τὴν κρίσιν καὶ τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ· ἐκεῖνα ἔπρεπε νὰ κάμνετε, καὶ ἐκεῖνα νὰ μὴν ἀφίνετε.

43 Ἀλλοίμονον εἰς ἐσᾶς τοὺς φαρισαίους, ὅτι ἀγαπᾶτε τὴν πρωτοκαθεδρίαν εἰς τὰ συναγώγια καὶ τοὺς ἀσπασμοὺς εἰς τὰ παζάρια.

44 Ἀλλοίμονον εἰς ἐσᾶς γραμματεῖς καὶ φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι εἶστε ὡσὰν τὰ μνημόρια ὁποῦ δὲν φαίνονται, καὶ οἱ ἄνθρωποι ἀθελητοῦσι ἀπάνω καὶ δὲν ἠξεύρουσιν.

45 Ἀπεκρίθη ἕνας ἀπὸ τοὺς νομικοὺς, καὶ λέγει τοῦ, διδάσκαλε· ἐσὺ λέγοντας ἐτοῦτα καὶ ἐμᾶς ὑβρίζεις.

46 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· ἀλλοίμονον καὶ εἰς ἐσᾶς τοὺς νομικοὺς, ὅτι φορτώνετε τοὺς ἀνθρώπους φορτία δυσβάστακτα, καὶ ἐσεῖς κἂν μὴ ἕνα δάκτυλον δὲν θέλετε νὰ τὰ γγίξετε.

47 Ἀλλοίμονον εἰς ἐσᾶς, ὅτι οἰκοδομᾶτε τὰ μνημεῖα τῶν προφητῶν, καὶ οἱ πατέρες σας τοὺς ἐσκότωσαν.

48 Τὸ λοιπὸν μαρτυρεῖτε, καὶ συμφωνᾶτε εἰς τὰ καμώματα τῶν πατέρων σας, ὅτι αὐτοὶ τοὺς ἐσκότωσαν, καὶ ἐσᾶς

σεῖς κτίζετε τὰ μνημεῖα τῶν.

49 Διὰ τοῦτο εἶπεν ἡ σοφία τοῦ Θεοῦ, θέλω στέλλει εἰς αὐτοὺς προφήτας καὶ ἀποστόλους, καὶ θέλει σκοτώσει ἀπ' αὐτοὺς, καὶ θέλει διώξει.

50 Διὰ νὰ ζητηθῇ τὸ αἷμα ὁλοτῶν τῶν προφητῶν, ὁποῦ ἐχύθη ἀπὸ τοῦ ἀρχινοῦ τοῦ κόσμου, ἀπὸ τοῦ γένους αὐτοῦ τοῦ τοῦ θέλει ζητηθῇ.

51 Ἀπὸ τὸ αἷμα τοῦ Ἄβελ τοῦ δικαίου, ἕως τὸ αἷμα τοῦ Ζαχαρίου, ὁποῦ ἐσκοτώθη ἀνάμεσα εἰς τὸ θυσιαστήριον καὶ εἰς τὸ σπίτι (τοῦ Θεοῦ·) βέβαια σᾶς λέγω, ἀπὸ τοῦ γένους αὐτοῦ τοῦ θέλει ζητηθῇ.

52 Ἀλλίμονον εἰς ἐσᾶς τοὺς νομικοὺς, ὅτι ἐσυκώσετε τὸ κλειδὶ τῆς γνώσεως, καὶ ἐσεῖς δὲν ἐμπήκετε, καὶ ἐκεῖνος ὁποῦ ἐμπαίνουν τοὺς ἐμποδίσετε.

53 Καὶ λέγοντας ἔτυχε τὰ λόγια ὁ Ἰησοῦς εἰς αὐτοὺς, ἄρχισαν οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ φαρισαῖοι νὰ τῆς ἐχθρεύονται πικρᾶ καὶ νὰ τῆς ἐρωτοῦν διὰ πολλὰ, θέλοντες νὰ τῆς παγιδεύσουν.

54 Καὶ ἐζήτουν νὰ πάρουν ἀπὸ τὸ στόμα του λόγον διὰ νὰ τῆς καταγορήσουν.

Κεφ. ιζ'. 12.

ΑΝάμεσα εἰς τοῦτα (τὰ λόγια) ἐσυνάχθησαν μυριάδες ὄχλου, εἰς τόσον ὁποῦ ἐκατεπατοῦσαν ἕνας τοῦ ἄλλου· καὶ ἄρχισε νὰ λέγῃ εἰς τοὺς μαθητάδες του, πρῶτον ἔχετε τοῦ νεῦσας ἀπὸ τοῦ ζύμου τοῦ φαρισαίου, ἡ ὁποία εἶναι ὑπόκρισις.

2 Καὶ δὲν εἶναι κανένα σκεπασμένον ὁποῦ νὰ μὴν ξεσκεπασθῇ· καὶ κρυφὸν ὁποῦ νὰ μὴν γνωρισθῇ.

3 Διὰ τοῦτο ὅσα εἴπετε εἰς τὰ σκοτεινὰ θέλουν ἀκουσθῇ εἰς τὸ φῶς· καὶ ἐκεῖνο ὁποῦ ἐλαλήσετε κρυφὰ εἰς τὸ αὐτὶ εἰς τοῦ καμαρώσας, θέλει κηρυχθῇ εἰς τὰ δώματα.

4 Καὶ λέγω εἰς ἐσᾶς τοὺς φίλους μου, μὴν φοβηθῆτε ἀπ' ἐκείνους ὁποῦ σκοτώνουν τὸ κορμί, καὶ ὕστερον δὲν ἠμποροῦν νὰ κάμουν τίποτε περισσότερον.

5 Ἀμὴ ἐγὼ νὰ σᾶς δείξω τίνου νὰ φοβηθῆτε· φοβηθῆτε ἐκεῖνον ὁποῦ ἀφοῦ τοῦ σκοτώσῃ, ἔχει ἐξουσίαν νὰ βάλῃ εἰς τοῦ γεένου· ναὶ βέβαια σᾶς λέγω, τοῦτον φοβηθῆτε.

6 Δὲν πωλοῦνται πέντε πουλία δύο φάλαις· καὶ τὸ ἕνα ἀπ' αὐτὰ δὲν εἶναι λησμονημένον ὁμπρός τοῦ Θεοῦ.

7 Ἀλλὰ καὶ αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς σας ὅλαις εἶναι μετρημένες· μὴν φοβηθῆτε λοιπὸν· ἀπὸ πολλὰ πουλία διαφέρετε.

8 Καὶ λέγωσας ὅτι ὁποῖος μὲ ὁμολογήσει ὁμπρός τοῦ εἰς τοὺς ἀνθρώπους, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου θέλει τοῦ ὁμολογήσει ὁμπρός τοῦ εἰς τοὺς ἀγγέλους τοῦ Θεοῦ.

9 Καὶ ἐκεῖνος ὁποῦ μὲ ἀρνηθῇ ὁμπρός τοῦ εἰς τοὺς ἀνθρώπους, θέλει τοῦ ἀρνηθῇ καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὁμπρός τοῦ εἰς τοὺς ἀγγέλους τοῦ Θεοῦ.

10 Καὶ κάθε ἕνας ὁποῦ θέλει εἰπῇ λόγον εἰς τοῦ υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, θέλει τοῦ συγχωρηθῇ· ἀμὴ ἐκεῖνος ὁποῦ βλασφημήσει εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον δὲν θέλει συγχωρηθῇ.

11 Καὶ ὅταν σᾶς φέρουσιν ὁμπρός τοῦ εἰς τοῦ συναγωγαῖς καὶ εἰς τοῦ ἀρχαῖς, καὶ εἰς τοῦ ἐξουσίας,

ἀνεκαθῆ

κρυφὰ

ἀλησμονημένον ὁμπρός τοῦ.

σίαις, μὴ ἔχετε ἔννοιαν πῶς ἢ τί λόγῳ νὰ ἀποκριθῆτε, ἢ τὶ θέλετε εἰτεῖ·

12 Διατὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα θέλει σᾶς διδάξει εἰς ἐκείνην τὴν ὥραν, ἐκεῖνα ὁπῦ κάμνῃ χρεία νὰ εἰπῆτε.

13 Καὶ κάποιος ἀπὸ τὸ ὄχλον τοῦ εἶπε· διδάσκαλε, εἰπὲ τοῦ ἀδελφοῦ μου νὰ μοιράσῃ μαζί μὲ τὴν κληρονομίαν.

14 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοῦ εἶπεν· ὦ ἄνθρωπε, καὶ τίς με κατέστησε δικαστὴν ἢ μοιραστὴν εἰς ἐσᾶς;

15 Καὶ λέγεται, βλέπετε καὶ φυλάγεσθε ἀπὸ τὴν πλεονεξίαν· διατὶ ἂν κάθε καὶ περιουσίαν τινὸς τὰ ὑπαρχοντάτου, ἡ ζωήτου δὲν εἶναι ἀπ' ἐκεῖνα.

16 Καὶ εἶπεν μίαν παραβολὴν, λέγοντας, ἑνὸς ἀνθρώπου πλούσιου ἐτύχησαν τὰ χωράφιάτου.

17 Καὶ ἐδιαλογίζετον μέσατου, καὶ ἔλεγε· τὶ θέλω κάμει, ὁπῦ δὲν ἔχω πῦ νὰ μαζώξω τοῦ καρπόμου;

18 Καὶ εἶπεν· ἐτοῦτο θέλω κάμει· θέλω χαλάσει τ' ἀποθήκαιμου, καὶ θέλω τ' κάμει μεγαλήτεραις, καὶ θέλω μαζώξει ἐκεῖ ὅλα τὰ γενήματά μου, καὶ τὰ ἀγαθά μου.

19 Καὶ θέλω εἰπεῖ εἰς τὴν ψυχήμου· ὦ ψυχὴ ἔχεις πολλὰ ἀγαθὰ ὁπῦ κεῖτενται εἰς πολλὲς χρόνες· ἀναπαύου, φάγε, πίε, εὐφράνου.

20 Ἀμὰ ὁ Θεὸς τοῦ εἶπεν· ὦ ἄφρων ἄνθρωπε, ἐτοῦτην τὴν νύκτα ζητοῦσι τ' ψυχήσου ἀπὸ σέα· καὶ ἐκεῖνα ὁπῦ ἡτοίμασες, τίνος θέλεσιν εἶναι;

21 Ἔτζι γίνεται εἰς ἐκεῖνον ὁπῦ θησαυρίζει εἰς τὸν λόγον του, καὶ δὲν πλουτεῖ εἰς τ' Θεόν.

22 Καὶ εἶπεν εἰς τοὺς μαθητάδεσου· διὰ τοῦτο σᾶς λέγω· μὴ ἐγνοιάζεσθε διὰ τὴν ζωήσας τὶ νὰ φάτε· μὴ ἢ διὰ τὸ κορμίσας τὶ νὰ ἐνδυθῆτε·

23 Ἡ ψυχὴ εἶναι περισσοτέρη ἀπὸ τὸ φαγὶ· καὶ τὸ κορμὶ ἀπὸ τὸ ῥοῦχον.

24 Καταλάβετε τοὺς κόρακας, ὅτι οὐ δὲν σπέρνουσιν, οὐ δὲν θερίζουσιν, οἱ ὁποῖοι οὐ δὲν κελάρια ἔχουν, οὐ δὲν ἀμπάρια· καὶ ὁ Θεὸς τοὺς τρέφει· πόσον μᾶλλον διαφέρετε ἐσεῖς ἀπὸ τὰ πουλιά;

25 Καὶ ποῖος ἀπὸ σᾶς φροντίζοντας, ἠμπορεῖ νὰ βάλλῃ παραὶ πήχου εἰς τὴν ἡλικίαν του κἀν μίαν πῆχυ;

26 Ἐὰν τὸ λοιπὸν δὲν δύνεσθε διὰ τὸ πολλὰ μικρὸν, τὶ ἐγνοιάζεσθε διὰ τὰ λοιπά.

27 Καταλάβετε τὰ κρίνα, πῶς ἀναθρέφονται, καὶ δὲν κοπιάζουσιν, οὐ δὲν νήθουσι· καὶ λέγωσας, οὐ δὲν ὁ Σολομὼν μὲ ὅλαν τὴν δόξαν ἐνδύθη ἀσὰν ἕνα ἀπὸ τοῦτα.

28 Καὶ ἀνίσως τὸ χορτάρι ὁπῦ εἶναι σήμερον εἰς τὸ χωράφι, καὶ αὔριον τὸ βάλλουσιν εἰς τ' φοῦρνον ὁ Θεὸς ἔτζι τὸ ἐνδύνει, πόσον μᾶλλον ἐσᾶς ὀλιγόπιστοι;

29 Καὶ ἐσεῖς μὴ γυρεύετε τὶ νὰ φάτε ἢ τὶ νὰ πίητε· καὶ μὴ φιλοφρονεῖτε.

30 Διατὶ ἐτοῦτα ὅλα τὰ ἔθνη τοῦ κόσμου τὰ ζητοῦσιν· ἀμὴ ὁ πατέρας ὁ ἐδικόσας ἠξεύρει ὅτι τὰ χρειάζεσθεν ἐτοῦτα.

31 Μόνον ἐσεῖς ζητᾶτε τὴν βασιλείαν τ' Θεοῦ, καὶ ἐτοῦτα ὅλα θέλουν σᾶς φερεθῆ.

32 Μὴ φοβᾶσαι τὸ μικρὸν
ποίμνιον, ὅτι ὁ πατήρ σου ἠθέλη-
σε νὰ σᾶς δώσῃ τὴν βασιλεί-
αν.

33 Πωλήσατε τὰ ὑπάρχον-
τάσας καὶ δῶτε ἐλεημοσύνην·
κάμετε εἰς τοὺς λόγους σας σακκί-
α ὁποῦ δὲν παλαιώνει· θησαυ-
ρὸν εἰς τὰ οὐρανὰ ὁποῦ νὰ μὴν
λείψῃ ποτὲ· ἐκεῖ ὁποῦ οὐδὲ ὁ κλέ-
πτης φθάνει, οὐδὲ ὁ σκώληξ χαλᾷ·

34 Διατὶ ὅπου εἶναι ὁ θησαυ-
ρός σας, ἐκεῖ θέλει εἶναι καὶ ἡ
καρδία σας.

35 Ἂς εἶναι οἱ μέσοι σας ζω-
σμένοι, καὶ οἱ λύχνοι σας ἀν-
ημμένοι.

36 Κάμετε καὶ ἐσεῖς ὅσοι τὸν
ἀνθρώπου σας ἐκεῖνον ὁποῦ ἀπα-
μένει τὰ αὐθέντικά σας, πότε νὰ
χωρίσῃ ἀπὸ τὸν γάμον· καὶ ὁ-
ποῦ ἂν ἔλθῃ καὶ κτυπήσῃ νὰ τοῦ
ἀνοίξουν παρευθύς.

37 Μακάριοι εἶναι ἐκεῖνοι οἱ
δοῦλοι, τοὺς ὁποίους ὅταν ἔλθῃ
ὁ αὐθέντης σας νὰ τοὺς εὕρῃ ξυ-
πνοῦν· βέβαια σᾶς λέγω, ὅτι
θέλει ζωσθῆ τὰ ἐνδύματά σας καὶ θέλει
τοὺς καθίσει· καὶ θέλει περάσει
νὰ τοὺς ὑπηρετήσῃ.

38 Καὶ ἂν ἔλθῃ εἰς τὴν
δευτέραν βίγλαν, καὶ εἰς τὴν
τρίτην βίγλαν, καὶ τοὺς εὕρει
ἔτζι, μακάριοι εἶναι οἱ δοῦλοι
ἐκεῖνοι·

39 Καὶ τοῦτο νὰ ἠξεύρετε, ὅτι
ἂν ἠξέρει ὁ αὐθέντης τὴν στι-
γμὴν ποίαν ὥραν ὁ κλέπτης ἔρ-
χεται, θέλει ἀγρυπνήσει καὶ δὲν
θέλει ἀφήσει νὰ τρυπήσῃ τὸ
σπίτι σου.

40 Καὶ ἐσεῖς λοιπὸν γίνεσθε
ἕτοιμοι· ὅτι τὴν ὥραν ὁποῦ δὲν
ἐλπίζετε ἔρχεται ὁ Υἱὸς τοῦ ἀν-
θρώπου.

41 Καὶ ὁ Πέτρος τοῦ εἶπεν,

42 Καὶ εἶπεν ὁ Κύριος·
ποῖος λοιπὸν εἶναι ἐκεῖνος ὁ
πιστὸς οἰκονόμος καὶ φρόνιμος,
τὸν ὁποῖον θέλει καταστήσει ὁ Κύ-
ριος εἰς τὴν ὑπηρεσίαν, νὰ
δίδῃ τοῦ καθενὸς εἰς τὴν καιρὸν τὸ
μερικόν τοῦ ἐφαγητοῦ.

43 Μακάριος εἶναι ὁ δοῦ-
λος ἐκεῖνος, τὸν ὁποῖον ὅταν
ἔλθῃ ὁ αὐθέντης σας καὶ τὸν εὕρῃ
νὰ κάμνῃ ἔτζι.

44 Ἀλήθειαν σᾶς λέγω ὅλα
θέλει τὰ καταστήσει εἰς ὅλα τὰ
ὑπάρχοντα·

45 Ἀμὴ ἂν εἴπῃ ὁ δοῦλος
ἐκεῖνος μέσα εἰς τὴν καρδίαν
του, ὁ αὐθέντης μου ἀργεῖ νὰ ἔλ-
θῃ· καὶ ἀρχίσει νὰ δέρνῃ τοὺς
δουλευτάδες καὶ τὰς δουλευτρίας,
νὰ τρώγῃ, νὰ πίνῃ, καὶ νὰ με-
θᾷ·

46 Θέλει ἔλθει ὁ αὐθέντης
τοῦ δούλου ἐκείνου μίαν ἡμέραν ὁ-
ποῦ δὲν ἀπαντᾷ, καὶ εἰς ὥραν
ὁποῦ δὲν γνωρίζει· καὶ θέ-
λει τὰ χωρίσει καὶ τὸ μέρος θέ-
λει τὸ βάλλει μὲ τοὺς ἀπί-
στους.

47 Καὶ ἐκεῖνος ὁ δοῦλος
ὁποῦ γνωρίζει τὸ θέλημα τοῦ
αὐθέντου του καὶ δὲν ἑτοιμάσει τοῦ
λόγου του τὸ κρίμα, θέλει δαρ-
θῆ πολλοὺς (ξυλιοῦς.)

48 Ἀμὴ ἐκεῖνος ὁποῦ δὲν
τὸν γνωρίζει καὶ κάμνει πρᾶ-
γματα ὁποῦ εἶναι ἄξια νὰ δαρ-
θῆ, θέλει δαρθῆ ὀλίγαις καὶ
κάθ' ἕνας ὁποῦ τοῦ ἔδωσαν πο-
λύ, θέλει ζητηθῆ καὶ πολὺ ἀπὸ
λόγου του· καὶ ἐκεῖνος ὁποῦ ἔφυ-
σαν πολύ, θέλουν τοῦ ζητήσει
περισσότερον·

49 Φωτιὰ ἦλθα νὰ βάλω
εἰς

33 πανικόν

43 ὥρα

35 ἡμμένοι εἶναι

45 ὀλίγον

37 ἀγρυπνήσουν

38 ὥρα

47 ἀγνοήσουν
ἀφήσουν

48 ἀγνοήσουν
ἀφήσουν

εἰς τὴν γῆν· καὶ τί θέλω, εἰ ἤδη ἄρα μέ ἀναψε τῶρα;
50 Καὶ ἔχω βάπτισμα νὰ βαπτισθῶ· καὶ πῶς σφίγγομαι ἕως νὰ τελειωθῆ;
51 Λογιάζετε ὅτι ἤλθα νὰ δώσω εἰρήνην εἰς τὴν γῆν; ὄχι, σᾶς λέγω· ἀλλὰ χωρισμόν.
52 Διατὶ ἀπὸ τῶρα καὶ ὁμπρὸς θέλει εἶναι πέντε εἰς ἕνα σπίτι χωρισμένοι· οἱ τρεῖς θέλει φιλονικεῖ μὲ τοὺς δύο· καὶ οἱ δύο μὲ τοὺς τρεῖς.
53 Ὁ πατὴρ θέλει χωρισθῆ ἀπὸ τὸν υἱόν, καὶ ὁ υἱὸς ἀπὸ τὸν πατέρα· ἡ μάνα θέλει χωρίσει ἀπὸ τὴν θυγατέρα, καὶ ἡ θυγατέρα ἀπὸ τὴν μητέρα· ἡ πενθερὰ ἀπὸ τὴν νύμφην, καὶ ἡ νύμφη ἀπὸ τὴν πενθερά της.
54 Καὶ ἔλεγεν εἰς τοὺς ὄχλους, ὅταν ἰδῆτε τὴν νεφέλην ὁποῦ ἀνατέλλει ἀπὸ τὴν δύσιν παρευθὺς λέγετε ὅτι ἔρχεται βροχή, καὶ ἔτζι γίνεται.
55 Καὶ ὅταν ἰδῆτε ὁποῦ φυσᾷ ὁ νότος λέγετε ὅτι καῦμα θέλει γίνει, καὶ ἔτζι γίνεται.
56 Ὑποκριταί, τὸ πρόσωπον τῆς γῆς καὶ τοῦ οὐρανοῦ ἠξεύρετε νὰ διακρίνετε, καὶ τὸν καιρὸν ἐτοῦτον πῶς δὲν τὸν διακρίνετε;
57 Καὶ διατὶ ἀπὸ λόγιασε δὲν κρίνετε τὸ δίκαιον;
58 Διατὶ ὅταν παγαίνεις μὲ τὸν ἀντίδικόν σου, εἰς τὸν δρόμον κάμε κάθε λογῆς τρόπον νὰ γλυτώσῃς ἀπ' ἐκεῖνον, μήπως καὶ σὲ πάγῃ εἰς τὸν κριτήν, καὶ ὁ κριτὴς σὲ παραδώσῃ εἰς τὰς χεῖρας ἐκείνου τοῦ ζητοῦ τὰ δικαιώματα· καὶ ἐκεῖνος σὲ βάλῃ εἰς τὴν φυλακήν.
59 Λέγω σοι πῶς δὲν θέλεις βγῆ ἀπ' ἐκεῖ· ἕως νὰ πληρώσῃς τὸ χρέος ὅλον, ἕως μίαν φέλαν.

Κεφ. ιγ'. 13.

ΚΑΙ εἰς ἐκεῖνον τὸν καιρὸν ἦταν παρὸν καὶ κάποιοι, οἱ ὁποῖοι ἔλεγαν εἰς τὸν Ἰησοῦν διὰ τοὺς Γαλιλαίους, τοὺς ὁποῖοις Γαλιλαῖον τὸ αἷμα, ὁ Πιλᾶτος τὸ ἀνακάτωσε μὲ τὴν θυσίαις των.
2 Καὶ ἀποκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπε· λογιάζετε ὅτι οὗτοι οἱ Γαλιλαῖοι νὰ ἐγίνασαν ἁμαρτωλότεροι ἀπὸ ὅλους τοὺς Γαλιλαίους, διατὶ ἐπάθασι τέτοιας λογῆς;
3 Ὄχι σᾶς λέγω· ἀλλὰ καὶ ἐσεῖς ἂν δὲν μετανοήσετε, ὅλοι ἔτζι θέλετε ἀφανισθῆ.
4 Ἢ ἐκεῖνοι οἱ δέκα καὶ ὀκτώ, εἰς τοὺς ὁποίους ἔπεσε ὁ πύργος εἰς τὸ Σιλοὰμ καὶ τοὺς ἐσκότωσε, λογιάζετε ὅτι ἐκεῖνοι ἐγίνασαν ἀμαρτωλότεροι, παρὰ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους ὁποῦ κάθονται μέσα εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ;
5 Ὄχι σᾶς λέγω· ἀλλὰ ἐὰν δὲν μετανοήσετε, ὅλοι τὸν ἴδιον λογῆς θέλετε ἀφανισθῆ.
6 Καὶ ἔλεγεν ἐτοῦτην τὴν παραβολήν· κάποιος ἄνθρωπος εἶχε μίαν συκιὰν εἰς τὸ ἀμπέλι του φυτεμένην· καὶ ἔπαγεν εἰς ἐκείνην νὰ γυρεύῃ καρπὸν καὶ δὲν εὕρισκε.
7 Καὶ εἶπε τοῦ ἀμπελουργοῦ, νὰ τρεῖς χρόνους ἔχω τῶρα ἐπὰ τοῦ ἔρχομαι καὶ γυρεύω καρπὸν εἰς τὴν συκιὰν ἐτοῦτην καὶ δὲν εὑρίσκω· κόψατην, διατὶ ἐμπόδιζε καὶ τὴν γῆν;
8 Καὶ ὁ ἀμπελουργὸς ἀποκρίθη καὶ λέγει τοῦ, αὐθέντη, ἀφησέ την ἀκόμη καὶ τοῦτον τὸν χρόν-

νον, ἵνες ὅπῶ νὰ σκάψω τρυγόρω νὰ βάλλω κοπριάν.

9 Καὶ ἂν κάμη καρπὸν καλὸ· εἰδεμὴ, τῦ χρόνῦ θίλεις τὴν κόψῃ.

10 Καὶ ἐδίδασκεν εἰς ἕνα συναγώγι τὰ σαββάτα.

11 Καὶ ἰδοὺ ἦτον ἡ μία γυναῖκα ἡ ὁποία εἶχε πνεῦμα ἀσθενείας δεκαοκτὼ χρόνες· ἡ ἐκαμπούριασε ἡ δὲν ἠμπόρεε καθόλου νὰ ἰσταθῇ τῦ λόγῦ τῦς.

12 Καὶ ὡσὰν τὴν ἔδε ὁ Ἰησοῦς τ' ἐκάλεσε ἡ τ' εἶπε· ὦ γυναῖκα ἐλευθερώθε ἀπὸ τὴν ἀσθένειάσου.

13 Καὶ ἔβαλε τὰ χέρια τῦ ἀπάνω τῦς, καὶ παραυτοῦς ἐστάθη καὶ δοξάζεσε τὸν Θεόν.

14 Καὶ ἀποκρίθη ὁ ἀρχισυνάγωγος ὁ ἀθυμόνοντας διὰ τὸ σάββατον ἐθέρευσε ὁ Ἰησοῦς· καὶ ἔλεγε εἰς τὸ πλῆθος· ἓξ ἡμέρες εἶναι ὅπῶ πρέπει νὰ δουλεύῦν εἰς ἀνθρώπῦς· εἰς τοῦτες λοιπὸν τῦ ἡμέρες ἔρχεσθε νὰ θεραπεύεσθε, καὶ ὄχι τὴν ἡμέραν τῦ σαββάτῦ.

15 Ὁ Κύριος λοιπὸν ἀπεκρίθη καὶ εἶπε· ὑποκριταί, καθένας ἀπὸ σᾶς, τὸ σάββατον δὲν λύει τὸ βόδι του ἢ τὸ γαϊδάρι του ἀπὸ τὸ παχνάρι καὶ πάει καὶ τὸ ποτίζει;

16 Καὶ ἐτοῦτη ποῦ εἶναι θυγατέρα τῦ Ἀβραάμ, τὴν ὁποία ἔλυσε ὁ Σατανᾶς τώρα δεκαοκτὼ χρόνες, δὲν ἔπρεπε νὰ λυθῇ ἀπὸ τὸ δεσμόν ἀπὸ τὸ τῦ κύριος τῦ σαββάτῦ;

17 Καὶ λέγοντας αὐτὰ ἐντρέπαν τὰ λόγια ἐκείνοι ποῦ ἐναντιόνταν· καὶ ὅλος ὁ ὄχλος ἐχάρηκαν εἰς ὅλα ἐκεῖνα τὰ ἔνδοξα ποῦ ἐγίνοντο ἀπ' αὐτόν.

18 Καὶ ἔλεγε· μὲ τὶ ὁμοιάζει ἡ βασιλεία τῦ Θεῦ; καὶ μὲ τὶ νὰ τὴν ὁμοιάσω;

19 Ὁμοιάζει τὸ κοκκὶ τῦ σιναπιοῦ· τὸ ὁποῖον τὸ ἔπῃρεν ἕνας ἄνθρωπος, καὶ τὸ ἔσπειρεν εἰς τὸ περβόλιτο· καὶ αὐξῆσε καὶ ἔγινε ὡσὰν δένδρον μεγάλον· καὶ τὰ πουλιὰ τῦ οὐρανοῦ ἐφωλίασαν εἰς τὰ κλαδιάτα.

20 Καὶ πάλιν εἶπε· μὲ τὶ νὰ ὁμοιάσω τὴν βασιλείαν τῦ Θεῦ;

21 Ὁμοιάζει προζύμι, τὸ ὁποῖον μία γυναῖκα τὸ ἐκρύψε μέσα εἰς τρία κιλὰ ἀλεύρι, ἕως ὅπῶ ἐζυμώθη ὅλον.

22 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐπόρνα ἀπὸ μέσα ἀπὸ τὴ χώρες καὶ ἀπὸ τὰ χωριὰ διδάσκοντας· καὶ πηγαίνοντας εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ.

23 Καὶ κάποιος τῦ λέγει· αὐθέντη, ἂν εἶναι ὀλίγοι ἐκεῖνοι ὅπῶ σώζονται; καὶ ὁ Ἰησοῦς τοῦ εἶπεν.

24 Ἀγωνίζεσθε νὰ ἐμπῆτε ἀπὸ τὴν στενὴν τὴν πόρταν, διὰ πολλοὶ σᾶς λέγω, θέλουν ζητήσει νὰ ἐμπῶν, καὶ δὲν θέλουν ἠμπορέσει.

25 Ἀφότῦς συκωθῇ ὁ νοικοκύρης καὶ κλείσῃ τὴν πόρταν, καὶ ἀρχίσῃ νὰ σέκῃς ἔξω καὶ νὰ κτυπᾶτε τὴν θύραν, νὰ λέγετε, αὐθέντη, αὐθέντη, ἀνοιξέμας· καὶ ἐκεῖνος θέλει ἀποκριθῇ νὰ σᾶς εἰπῇ· δὲν σας ἀξέρω ἀπὸ ποῦ εἶστε.

26 Τότε θέλετε ἀρχίσῃ νὰ λέγετε, ἐφάγαμεν καὶ ἐπίομεν ὁμπροστά σου· καὶ εἰς τὰ πλατώματά μας ἐδιδάξες.

27 Καὶ ἐκεῖνος θέλει εἰπῇ· λέγω σας, δὲν σᾶς ἀξέρω ἀπὸ ποῦ εἶστε· παγαίνετε ἀπὸ μέσα ὅλοι οἱ ἐργάται τῦ ἀδικίας.

28 Ἐ-

9 καρπὸν πόρτ.

14 ἀθυμονοῦντας.

19 τοῦ κηπιοῦ.

25 οἰκοκύρης σφαλῇ

28 Ἐκεῖ θέλει εἶναι ὁ κλαυθμὸς, καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων, ὅταν ἴδητε τὸν Ἀβραὰμ καὶ τὸν Ἰσαὰκ, καὶ τὸν Ἰακὼβ, καὶ ὅλους τοὺς προφήτας μέσα εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ· καὶ ἐσὲς ἐξωτερικῶς ἔξω.

29 Καὶ θέλουσι ἔλθει ἀπὸ τὴν ἀνατολὴ καὶ δύσιν, καὶ ἀπὸ τὸν βορρᾶν, καὶ ἀπὸ τὸν νότον· καὶ θέλουν καθίσει εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

30 Καὶ νὰ, κάποιοι ὁποῦ εἶναι ὕστεροι καὶ θέλουν γίνει πρῶτοι· καὶ οἱ πρῶτοι θέλουν γίνει ὕστεροι.

31 Ἐκείνην τὴν ἡμέραν ἦλθαν εἰς τὸν Ἰησοῦν κάποιοι φαρισαῖοι καὶ τοῦ εἶπαν, βγῆα καὶ πάγαινε ἀπ' ἐδῶ, ὅτι ὁ Ἡρῴδης θέλει νὰ σὲ φονεύσῃ.

32 Καὶ εἶπεν τοὺς· σύρτε καὶ εἴπετε τὸν ἀλεπῆς ἐτοῦτος· νὰ ὑπάγω σήμερον καὶ αὔριον, καὶ ἐκβάλλω δαιμόνια, καὶ ἐκαθαρίζω σήμερον καὶ αὔριον, καὶ τὴν τρίτην ἡμέραν τελειόνομαι.

33 Ὅμως πρέπει σήμερον καὶ αὔριον, καὶ τὴν ἄλλην νὰ ἔμαι χρεία νὰ πηγαίνω· διὰ δὲν ἠμπορεῖ νὰ χαλασθῇ προφήτης ἔξω ἀπὸ τὴν Ἱερουσαλήμ.

34 Ὦ Ἱερουσαλὴμ, Ἱερουσαλὴμ, ὁποῦ σκοτώνεις τοὺς προφήτας καὶ λιθοβολᾶς τοὺς ἀπεσταλμένους εἰς ἐσένα· πόσαις φοραῖς ἠθέλησα νὰ μαζέξω τὰ παιδιά σου, καθὼς ἡ ὄρνιθα μαζώνει τὰ παιδιάτης ἀπὸ κάτω εἰς τὴν πτερούγαστης, καὶ δὲν ἠθελήσατε.

35 Νὰ τοῦτο ὁποῦ σᾶς ἀφίνεται τὸ σπίτι σας ἔρημον· καὶ λέγω σας, ὅτι δὲν θέλετε μὲ ἰδῆ πλέον, ἕως ὁποῦ νὰ ἔλθῃ καιρὸς, ὁποῦ νὰ εἴπητε, Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Κεφ. ιδ'. 14.

ΚΑΙ ὅταν ἐπῆγαν εἰς ἕνα σπίτι κάποιου ἀπὸ τοὺς ἀρχόντων τοῦ φαρισαίου τὸ σάββατον νὰ φάγῃ ψωμὶ, καὶ αὐτοὶ τὸν ἐπαρατήρουν.

2 Καὶ νὰ, καὶ ἕνας ἄνθρωπος ὑδροπικὸς ἐμπροστάτου.

3 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν εἰς τοὺς νομικοὺς καὶ εἰς τοὺς φαρισαίους, λέγοντας· ἐὰν εἶναι ἐξουσία τὸ σάββατον νὰ ἰατρεύῃ κανείς;

4 Καὶ ἐκεῖνοι ἠσύχασαν· καὶ ὁ Ἰησοῦς πιάνοντάστον τὸν ἐβάστασε καὶ τὸν ἐθεράπευσε.

5 Καὶ ἀπεκρίθη καὶ εἶπεν τοὺς, ἐὰν ἠθέλειν πέσῃ ἕνας γαϊδάρος ἢ βοῦς εἰς τὸ πηγάδι, πηγαίνουν; δὲν ἠθέλει τὸ βγάλει τὸ σάββατον;

6 Καὶ δὲν ἠμπόρεσαν νὰ τοῦ ἀποκριθοῦν εἰς ἐτοῦτα.

7 Καὶ εἶπεν καὶ μίαν παραβολὴν εἰς τοὺς κλησμένους, ἐπειδὴ ἴδλεπε πῶς ἐδιάλεγαν τὴν πρωτοκαθεδρίαν· λέγοντάστες,

8 Ὅταν κληθῇς ἀπὸ κανένα εἰς τὴν γάμον, μὴν πάγῃς νὰ καθίσῃς εἰς τὴν πρῶτον τόπον· μήπως καὶ εἶναι ἄλλος καλεσμένος τιμητέρος σου.

9 Καὶ ἔλθει ἐκεῖνος ὁποῦ σὲ ἐκάλεσε καὶ ἐσένα, καὶ θέλει εἰπεῖ, δὸς ἐτοῦτον τόπον, καὶ τότε θέλεις ἀρχίσῃ μὲ ἐντροπὴν νὰ κρατῆς τὴν πιεσμένον τόπον τοῦτον.

10 Ἀμὴ ὅταν κληθῇς σύρε κάθισε εἰς τὴν καποτεινὸν τόπον· καὶ ὅταν ἔλθῃ ἐκεῖνος ὁποῦ σὲ ἐκάλεσε καὶ σὲ εἴπεῖ, φίλε ἀνέβα πρόσπαν, τότε θέλει εἶναι λαμπρὸν ἐμπροστὰ εἰς ἐκείνους ὁποῦ κάθονται μαζί σου.

11 Ὅτι

11 Ὅστις κάθε ἕνας ὁποῦ ὑπερηφανεύει τὸν λόγον θέλει ταπεινωθῇ, καὶ ἐκεῖνος ὁποῦ ταπεινώνει τὸν λόγον θέλει ὑψωθῇ.

12 Καὶ ἔλεγεν εἰς ἐκεῖνον ὁποῦ τὸν ἐκάλεσεν ὅταν κάμνεις γεύμα, ἢ δεῖπνον, μὴν κάνῃς τοὺς φίλους σου· μὴ τοὺς ἀδελφούς σου· μὴ τοὺς συγγενεῖς σου· μὴ τοὺς γειτόνους σου πλουσίους· μήπως καὶ αὐτοὶ σε σὲ πικαλέσουν, καὶ σὲ τὸν ἀνταποδώσουν.

13 Ἀμὴ ὅταν κάμνεις κάλεσμα κάλεσε τοὺς πτωχοὺς, τοὺς βλαμμένους, τοὺς κυττάρους, τοὺς τυφλοὺς·

14 Καὶ θέλεις εἶναι κατευτυχισμένος, διατὶ δὲν ἔχουν νὰ σὲ τὸν ἀνταποδόσουν· καὶ θέλει σὲ ἀνταποδοθῇ εἰς τὴν ἀνάστασιν τῶν δικαίων.

15 Καὶ ἀφοῦ τὰ ἤκουσεν ἕνας ἀπ' ἐκείνους ὁποῦ ἐκάθουν μαζὶ ἐτοῦτα τὰ λόγια, τοῦ εἶπεν· κατευτυχισμένος εἶναι ἐκεῖνος ὁποῦ φάγει ψωμὶ εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

16 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοῦ εἶπεν· ἕνας ἄνθρωπος ἔκαμε μεγάλον δεῖπνον καὶ ἐκάλεσε πολλοὺς·

17 Καὶ εἰς τὴν ὥραν τοῦ δείπνου ἔστειλε τὸν δουλεύτην νὰ εἴπῃ εἰς τοὺς κεκλημένους, ἐλᾶτε, ὅτι τώρα εἶναι ὅλα ἕτοιμα.

18 Καὶ ἄρχισαν ὅλοι μὲ μίαν γνώμην νὰ παραιτοῦνται. καὶ ὁ πρῶτος τοῦ εἶπε· χωράφι ἀγόρασα, καὶ ἔχω ἀνάγκην νὰ πάγω νὰ τὸ ἰδῶ· παρακαλῶ σε ἔχε με παρημένον.

19 Καὶ ἄλλος εἶπε, πέντε ζευγάρια βόδια ἀγόρασα, καὶ

20 Καὶ ἄλλος εἶπεν, ἐγὼ ἐπαντρεύθηκα, καὶ δὲν ἠμπορῶ νὰ ἔλθω.

21 Καὶ ἐπῆγεν ὁ δουλεύτης ἐκεῖνος, καὶ εἶπεν τοῦ αὐθέντου ἐκείνου. τότε ἐθυμώθη ὁ νοικοκύρης ἐκεῖνος, καὶ εἶπεν τοῦ δούλου· βγαῖνε ἔξω γρήγορα εἰς τὰ πλατώματα καὶ εἰς τὰ ῥύμαις τῆς χώρας· καὶ τοὺς πτωχοὺς καὶ βλαμμένους καὶ κυττάρους, καὶ τυφλοὺς φέρετε ἐδῶ.

22 Καὶ εἶπεν ὁ δουλεύτης· αὐθέντη, ἔχουν κατὰ τὸν ἔρωτες, καὶ ἀκόμη εἶναι τόπος ἄδειος·

23 Καὶ λέγει ὁ αὐθέντης εἰς τὸν δουλεύτη· βγαῖνε ἔξω εἰς τὰ σοκάκια καὶ εἰς τοὺς φραγμοὺς καὶ ἀναγκάσετε νὰ ἔλθουν μέσα νὰ γεμίσῃ τὸ σπίτι μου.

24 Διατὶ λέγω σας, ὅτι μὲ ἕνα κεφάλι ἀπὸ τοὺς ἄνθρωπους ἐκείνους τοὺς κεκλεισμένους θέλει γεματίσῃ τὸ δεῖπνόν μου.

25 Καὶ ὄχλοι πολλοὶ ἐπηγαίναν μαζὶ μὲ τὸν Χριστόν· καὶ ὁ Χριστὸς ἐγύρισε καὶ τοὺς εἶπεν,

26 Ἀνίσως καὶ κάποιος ἔρχεται εἰς ἐμένα, καὶ δὲν μισεῖ τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα, καὶ τὴν γυναῖκα καὶ τὰ παιδιά, καὶ τοὺς ἀδελφοὺς καὶ τὰς ἀδελφαῖς, ἀκόμη καὶ τὴν ζωήν του, δὲν ἠμπορεῖ νὰ εἶναι μαθητής μου.

27 Καὶ ὁποιος δὲν βαστεῖ τὸν σταυρόν καὶ νὰ ἔρχεται κατοπίσω μου, δὲν ἠμπορεῖ νὰ εἶναι μαθητής μου.

28 Διατὶ ποῖος ἀπὸ ἐσᾶς θέλοντας νὰ κτίσῃ ἕνα πύργον, δὲν καθίζει πρῶτον καὶ λογαριάζει τὴν ἔξοδον, ἀν ἔχει νὰ τὸν τελειώσῃ;

29 Μή-

29 Μήπως καὶ βάλει θεμέλιον, καὶ δὲν ἠμπορέσῃ νὰ τὴν τελειώσῃ· καὶ ἀρχίσουν ὅλοι ὅσοι τὴν βλέπουν νὰ τὴν ἀστειεύονται,
30 λέγοντες ὅτι οὗτος ὁ ἄνθρωπος ἄρχισε νὰ κτίζῃ, καὶ δὲν ἠμπόρεσε νὰ τὸ τελειώσῃ.
31 Ἢ ἔνας βασιλεὺς ὁποῦ πάγει νὰ κτυπηθῇ μὲ ἄλλον βασιλέα εἰς πόλεμον, δὲν καθίζει πρῶτον καὶ συμβουλεύεται, εἰ ἠμπορεῖ μὲ δέκα χιλιάδες νὰ ἀντιταθῇ εἰς ἐκεῖνον ὁποῦ ἔρχεται ἐπάνω του μὲ εἴκοσι χιλιάδες;
32 Εἰδεμὴ, καὶ δὲν ἠμπορεῖ, ἀκόμη ἔτι εἰς ἐκεῖνον μακρὰ στέλλει πρεσβευτὰς καὶ παρακαλεῖ νὰ κάμῃ εἰρήνην.
33 Ἔτζι λοιπὸν καὶ κάθε ἕνας ἀπὸ σᾶς, ὁποῦ δὲν ἀποτάσσεται ὅλα τὰ ὑπάρχοντα, δὲν δύναται νὰ εἶναι μαθητής μου.
34 Καλὸν τὸ ἅλας· ἀμὴ ἐὰν τὸ ἅλας χάσῃ τὴν ἀνάλατος μὲ τί νὰ ἀλατισθῇ;
35 Οὔτε διὰ τὴν γῆν, οὔτε διὰ τὴν κοπριὰν εἶναι καλόν· ἀλλὰ τὸ ῥίχνουν ἔξω· ὁποῦ ἔχει αὐτιὰ νὰ ἀκούσῃ, ἂς ἀκούσῃ.

Κεφ. ιε'. τε.

ΚΑΙ ὅλοι οἱ τελῶναι καὶ ἁμαρτωλοὶ ἐπλησίαζαν καὶ ἐσύμωνταν νὰ τὸν ἀκούσουν.
2 Ὅλοι οἱ φαρισαῖοι καὶ οἱ γραμματεῖς ἐγόγγιζαν καὶ ἔλεγαν, ὅτι οὗτος ἁμαρτωλοὺς ἀνθρώπους δέχεται καὶ τρώγει μαζίτους.
3 Καὶ εἶπεν εἰς αὐτοὺς παραβολὴν ἐτούτην, λέγοντας.
4 Ποῖος ἀνθρωπος ἀποῦ ἔχει ἑκατὸν πρόβατα, καὶ νὰ χάσῃ ἕνα ἀπ' αὐτὰ, δὲν ἀφήνει τὰ ἐνενήκοντα ἐννέα εἰς τὴν ἔρημον, καὶ πάγει εἰς τὸ χαμένον ἕως ὁποῦ νὰ τὸ εὕρῃ;
5 Καὶ ὅσαν τὸ εὕρει τὸ βάνει ἀπάνω εἰς τοὺς ὤμους του χαρούμενος.
6 Καὶ ὅσαν ἔλθῃ εἰς τὸ σπίτι του κράζει τοὺς φίλους, καὶ τοὺς γειτόνους καὶ λέγει τους· χαρεῖτε καὶ ἐσεῖς μετέμενα, ὅτι εὕρηκα τὸ χαμένον πρόβατον.
7 Λέγω σας ὅτι τέτοιας λογῆς χαρὰ θέλει εἶναι εἰς τὸν οὐρανὸν διὰ ἕνα ἁμαρτωλὸν ὁποῦ μετανοεῖ, παρὰ εἰς τοὺς ἐνενήκοντα ἐννέα δικαίους, οἱ ὁποῖοι δὲν χρειάζονται μετάνοιαν.
8 Ἢ καμία γυναῖκα ὁποῦ νὰ ἔχῃ δέκα δραχμάς, ἂν χάσῃ μίαν δραχμὴν, δὲν ἀναπάει λυχνὸν, καὶ σκοπεύει τὸ σπίτι καὶ γυρεύει σπουδαῖος, ἕως ὁποῦ νὰ τὴν εὕρῃ.
9 Καὶ ὅσαν τὴν εὕρει, κράζει τὴν φιλενάδες καὶ τὴν γειτονισαίστες καὶ λέγει, χαρῆτε καὶ ἐσεῖς μετέμενα, ὅτι εὕρηκα τὴν δραχμὴν ὁποῦ ἔχασα.
10 Τέτοιας λογῆς, σᾶς λέγω· χαρὰ γίνεται ὁμοφωνεῖ εἰς τοὺς ἀγγέλους τοῦ Θεοῦ διὰ ἕνα ἁμαρτωλὸν ὁποῦ μετανοεῖ.
11 Καὶ εἶπε, καὶ τοῦ εἶπε· ἄνθρωπος εἶχε δύο υἱοὺς.
12 Καὶ εἶπεν ὁ μικρότερος ἀπ' αὐτοὺς εἰς τὸν πατέρα· ὦ πάτερ, δόσμε τὸ μέρος ὁποῦ μὲ τυχαίνει τὴν κληρονομίας· καὶ ἐχωρίσθησαν τὴν βιόν τους.
13 Καὶ εἰς ὀλίγαις ἡμέραις ἐμάζωξεν ὅλα ὁ μικρότερος υἱὸς, καὶ ἐμίσεψεν εἰς χώραν μα-

ματθ. κ. 12.

Franckesche Stiftungen zu Halle

μαχεῖν, καὶ ἐπεὶ ἐσκόρπισε τὰ σπέρματάτου ζῶντας ἀσώτους.

14 Καὶ ὅσαν τὰ ἐξόδιασεν αὐτὸς ὅλα, ἔγινε πεῖνα μεγάλη εἰς τὸν χώραν ἐκείνην· καὶ αὐτὸς ἄρχισε νὰ γίνεται ἐνδεής.

15 Καὶ ἐπῆγε καὶ ἐκόλλησεν εἰς ἕνα ἀπὸ τοὺς πολίτας τῆς χώρας ἐκείνης, καὶ ἐπεμψέτον εἰς τὰ χωράφιάτου, νὰ βόσκῃ τοὺς χοίρους.

16 Καὶ ἐπιθύμα νὰ γεμίσῃ τὴν κοιλίαν του ἀπὸ τὰ ξυλοκέρατα ὁποῦ ἔτρωγαν οἱ χοῖροι, καὶ κανένας δὲν τοῦ ἔδιδε.

17 Καὶ ὅσαν ἦλθεν εἰς τὸν ἑαυτόν του, εἶπε: πόσοι σκλάβοι τοῦ πατρός μου πολλεύουσι ψωμί, καὶ ἐγὼ χάνομαι ἀπὸ τὴν πεῖνα.

18 Ἀς σηκωθῶ καὶ ἂς πάγω εἰς τὸν πατέρα μου· καὶ θέλω τοῦ εἴπει· ὦ πάτερ, ἥμαρτον εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐνώπιόσου.

19 Καὶ δὲν εἶμαι ἄξιος νὰ κληθῶ υἱός σου, κάμε με καὶ ἐμένα ὅσαν ἕνα ἀπὸ τοὺς σκλάβους σου.

20 Καὶ συκωνόμενος ἦλθεν εἰς τὸν πατέρα του· καὶ ἀκόμη ὄντας μακρὰν, τὸν ἴδεν ὁ πατέρας του καὶ τὸν ἐσπλαγχνίσθη, καὶ ἔτρεξε καὶ ἔπεσεν εἰς τὸν λαιμόν του, καὶ τὸν ἐκαπασπάσθη.

21 Καὶ λέγει τοῦ ὁ υἱός· ὦ πάτερ, ἥμαρτον εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐνώπιόσου· καὶ πλέον δὲν εἶμαι ἄξιος νὰ κληθῶ υἱός σου.

22 Καὶ ὁ πατὴρ εἶπεν εἰς τοὺς δουλοπάδεσου· ὀγάλετε τὴν φορεσίαν τὴν πρώτην, καὶ ἐνδύσετέτον, καὶ δότε καὶ δακτυλίδιον εἰς τὸ χέρι του· καὶ ὑποδήματα εἰς τὰ πόδια του.

23 Καὶ φέρετε καὶ τὸ μοσχάρι τὸ θρεπτὸν καὶ σφάξετε, νὰ φάμε νὰ χαρῶμεν.

24 Ὅτι αὐτὸς ὁ υἱός μου ἦτον νεκρὸς καὶ ἀνέζησε· καὶ χαμένος καὶ εὑρέθη· καὶ ἀρχίσαν νὰ εὐφρανθῶσι.

25 Καὶ ὁ μεγαλίτερός του υἱὸς ἦτον εἰς τὸ χωράφι, καὶ καθὼς ἤρχετον καὶ ἐσύμωσεν εἰς τὸ σπίτι, ἄκουσε τραγούδια καὶ χορούς.

26 Καὶ ἠράτησεν ἕνα ἀπὸ τοὺς δουλοπάδεσου, καὶ ἐρώτησε τί θέλει νὰ εἶναι αὐτά.

27 Καὶ ἐκεῖνος τοῦ εἶπεν ὅτι ὁ ἀδελφός σου ἦλθε, καὶ ὁ πατέρας σου ἔσφαξε τὸ μοσχάρι τὸ θρεπτὸν, διατὶ τὸν ἀπόλαυσε γερόν.

28 Καὶ ἀρρώστησε, καὶ δὲν ἤθελε νὰ ἔμπῃ μέσα· ὁ πατέρας του λοιπὸν βγαίνοντας ἔξω τὸν ἐπαρακάλεσε.

29 Καὶ ἐκεῖνος ἀπεκρίθη καὶ εἶπεν τοῦ πατρός του· νὰ, τόσους χρόνους ὁποῦ σοῦ δουλεύω καὶ ἡ ποτὲ δὲν ἐπαράκουσα τὴν ἐντολήσου· καὶ ἐμένα καμμία φορὰν δὲν μοῦ ἔδωκες ἕνα κατζίκι, νὰ εὐφρανθῶ καὶ ἐγὼ μὲ τοὺς φίλους μου.

30 Καὶ τώρα διατὶ ἦλθεν ὁ υἱός σου αὐτὸς ὁποῦ ἐκατάφαγε τὸν βίον σου μὲ τὴν πόρνες ἔσφαξες τὸ μοσχάρι τὸ θρεπτὸν διὰ τὴν ἀγάπη σου.

31 Καὶ ἐκεῖνος τοῦ εἶπεν· ὦ παιδίμου ἐσὺ πάντοτε μαζί μου εἶσαι· καὶ ὅλα τὰ ἐδικά μου ἐδικά σου εἶναι,

32 Ἀμὴ ἔπρεπε νὰ χαρῶμεν καὶ νὰ εὐφραθῶμεν, ὅτι ὁ ἀδελφός σου ἦλθε· καὶ ἐκεῖνος ἐκαταφρόνεσε τὴν φορεσίαν τὴν πρώτην, καὶ ἐνδύσετέτον, καὶ δότε καὶ δακτυλίδιον εἰς τὸ χέρι του· καὶ ὑποδήματα εἰς τὰ πόδια του.

23 φέρετε καὶ τὸ μοσχάρι τὸ θρεπτὸν καὶ σφάξετε, νὰ φάμε νὰ χαρῶμεν.

24 Ὅτι αὐτὸς ὁ υἱός μου ἦτον νεκρὸς καὶ ἀνέζησε· καὶ χαμένος καὶ εὑρέθη· καὶ ἀρχίσαν νὰ εὐφρανθῶσι.

25 ἤρχετο

26 Καὶ ἠράτησεν ἕνα ἀπὸ τοὺς δουλοπάδεσου, καὶ ἐρώτησε τί θέλει νὰ εἶναι αὐτά.

27 σφαχαν

28 Καὶ ἀρρώστησε, καὶ δὲν ἤθελε νὰ ἔμπῃ μέσα· ὁ πατέρας του λοιπὸν βγαίνοντας ἔξω τὸν ἐπαρακάλεσε.

29 δουλεύω

30 συκωνόμενος

31 μαζί σου

ἀδελφόσου ἐστὶν ὅπου πεκρὸς καὶ ἀνέζησε· καὶ χαμένος καὶ εὑρέθη.

Κεφ. ιε'. ιε.

ΚΑΙ ἔλεγον εἰς τοὺς μαθητάς αὐτοῦ ὁ Χριστός· κάποιος ἄνθρωπος πλούσιος εἶχεν ἕνα οἰκονόμον· καὶ διεβλήθη εἰς αὐτὸν, πὼς σκορπίζει τὰ ὑπάρχοντά του.

2 Καὶ φωνάζοντάς τον, τοῦ εἶπε, τί εἶναι ἐτοῦτο ὁποῦ ἀκούω διὰ λόγου σου; δόσε λογαριασμὸν διὰ τοῦ οἰκονομιοῦ σου ὁποῦ ἔχεις· διατὶ δὲν θέλεις ἠμπορέσῃ πλέον νὰ οἰκονομᾶς.

3 Καὶ ὁ οἰκονόμος εἶπε μέσα του· τί νὰ κάμω, ἐπειδὴ πέρνει ὁ αὐθέντης μου τοῦ οἰκονομιοῦ ἀπὸ τοῦ λόγου μου; νὰ σκάψω δὲν δύναμαι· νὰ ζητῶ ἐντρέπομαι.

4 Ἠξεύρω τί θέλω κάμῃ· διὰ νὰ μὲ δεχθοῦν τινὲς εἰς τὰ σπίτιά τους, ὅταν ἀγαχθῶ ἀπὸ τοῦ οἰκονομιοῦ.

5 Καὶ προσκαλέσας κάθε ἕνα ἀπὸ τοὺς χρεοφειλέτες τοῦ αὐθεντοῦ του, εἶπεν εἰς τὸν πρῶτον· πόσα χρεωστεῖς τοῦ αὐθεντούμου;

6 Καὶ ἐκεῖνος εἶπεν, ἑκατὸν μέτρα λάδι· καὶ λέγει τοῦ, ἴσαρε τοῦ ἀποδείξιόν σου, καὶ κάθισε γλήγορα καὶ γράψε πενήντα.

7 Καὶ εἰς τὸν ἄλλον εἶπεν, καὶ σὺ πόσα χρεωστεῖς; καὶ ἐκεῖνος εἶπεν, ἑκατὸν κοιλὰ σιτάρι· καὶ λέγει τοῦ, ἴσαρε τοῦ ἀποδείξιόν σου καὶ γράψε ὀγδόηκοντα.

8 Καὶ ἐπαίνεσεν ὁ αὐθέντης τὸν οἰκονόμον τοῦ ἀδικίας, ὅτι φρόνημα ἐπροβίδισε. διατὶ οἱ υἱοὶ τοῦ αἰῶνος τούτου εἶναι φρονιμώτεροι παρὰ τοὺς φωτὸς, εἰς τὴν γενεάν τους.

9 Καὶ ἐγὼ σᾶς λέγω· κάμετε φίλους εἰς τοὺς λόγους σας ἀπὸ τὸν πλοῦτον τοῦ ἀδικίας· καὶ ὁπόταν ἀποθάνετε θέλουν σᾶς δεχθοῦν εἰς τὰς αἰωνίους σκηνάς.

10 Ἐκεῖνος ὁποῦ εἶναι ἱμπιστεμένος εἰς τὸ ὀλίγον, καὶ εἰς τὸ πολὺ ἱμπιστεμένος εἶναι· καὶ ἐκεῖνος ὁποῦ εἶναι ἄδικος εἰς τὸ ὀλίγον, καὶ εἰς τὸ πολὺ ἄδικος εἶναι.

11 Ἄν λοιπὸν εἰς τὸν ἄδικον πλοῦτον δὲν ἐγίνεσε ἱμπιστεμένοι· ποῖος θέλει σᾶς ἱμπιστεύθεῖ τὸν ἀληθινόν;

12 Καὶ ἰδοὺ εἰς τὰ ξένα δὲν ἐγίνεστε ἱμπιστεμένοι, τὸν ἐδικόσας πλοῦτον, τίς θέλει σᾶς τὸν δόσει;

13 Κανένας δουλευτὴς δὲν δυνάται νὰ δουλεύσῃ δύο αὐθεντάδες· διατὶ ἢ τὸν ἕνα θέλει μισήσῃ, καὶ τὸν ἄλλον θέλει ἀγαπήσῃ· ἢ τὸν ἕνα θέλει δεχθῇ, καὶ τὸν ἄλλον θέλει καταφρονήσῃ· δὲν δυνάσθε νὰ δουλεύσετε Θεὸν καὶ πλοῦτον.

14 Καὶ οἱ φαρισαῖοι ἤκουσαν ἐτοῦτα ὅλα, καὶ τὸν ἐγελοῦσαν· διατὶ ἦταν φιλάργυροι.

15 Καὶ λέγει τοῦς, ἐσεῖς εἶστε ὁποῦ δικαιώνετε τοὺς λόγους σας, ὁμπροστὰ εἰς τοὺς ἀνθρώπους, ἀμὴ ὁ Θεὸς γνωρίζει τὴν καρδίαν σας· διατὶ ἐκεῖνο ὁποῦ εἶναι ὑψηλὸν ὁμπροστὰ εἰς τοὺς ἀνθρώπους, εἶναι συχαρία ὁμπροστὰ εἰς τὸν Θεόν.

16 Ὁ νόμος καὶ οἱ προφῆται ἕως τὸν καιρὸν τοῦ Ἰωάννου ἦτον. ἀπὸ τότε ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ εὐαγγελίζεται· καὶ κάθε ἄνθρωπος εἰς αὐτὴν βιάζεται.

10 ἐμπιστευμένος

11 ἐμπιστευμένοι
ἐμπιστεύθῃ

9 προσκαλέσας.

15 ὁμπροστὰ
συχαρία

17 Εὐκολώτερον εἶναι νὰ παρέλθῃ ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, παρὲξ νὰ πέσῃ ἀπὸ τὸ νόμον μία ἄκρα.

18 Κάθε ἄνθρωπος ὁποῦ ἀφίσει τὴν γυναῖκαν τοῦ, καὶ παντρεύθῃ ἄλλην, εἶναι μοιχὸς· καὶ πᾶς ὁποῦ παντρεύεται γυναῖκα ἀπολελυμένην ἀπὸ τὸν ἄνδρα τοῦ, μοιχεύει.

19 Καὶ κάποιος ἄνθρωπος ἦτον πλούσιος, καὶ ἐνεδύετον κόκκινα καὶ βύσσινα ῥοῦχα, καὶ ἐφαίνετον κάθε ἡμέραν λαμπρός.

20 Καὶ ἦτον καὶ ἕνας πτωχὸς τὸ ὄνομάτου Λάζαρος, ὁ ὁποῖος ἦτον ἐρριμμένος ὁμοῦ εἰς τὴν πόρταν τοῦ πλουσίου.

21 Καὶ ἐπεθύμα νὰ χορτάσῃ ἀπὸ τὰ ψίχια ὁποῦ ἐπέβαιναν ἀπὸ τὴν τράπεζαν τοῦ πλουσίου· ἀλλὰ καὶ οἱ σκύλοι ἤρχονταν καὶ ἔγλυφαν τὰ πληγαίστα.

22 Καὶ ἦλθε καιρὸς καὶ ἀπέθανεν ὁ πτωχός, καὶ ἐπῆγαν οἱ ἄγγελοι, καὶ ἐπῆγαν εἰς τὴν κόλπον τοῦ Ἀβραάμ· καὶ ἀπέθανε καὶ ὁ πλούσιος καὶ ἐθάφθη.

23 Καὶ μέσα εἰς τὰ ἄδου βασανιζόμενος εἰς τὰ βάσανα, ἐσύκωσε τὰ μάτια τοῦ καὶ ἴδε τὸν Ἀβραὰμ ἀπὸ μακρὰ, καὶ τὸν Λάζαρον εἰς τὸν κόλπον τοῦ.

24 Καὶ αὐτὸς ἐφώναξε καὶ εἶπεν· ὦ πάτερ Ἀβραάμ, λυπήσε με καὶ πέμψε τὸν Λάζαρον νὰ βρέξῃ τὴν ἄκραν τοῦ δακτύλου εἰς τὸ νερὸ, νὰ δροσίσῃ τὴν γλῶσσαν μου· διατὶ βασανίζομαι μέσα εἰς τὸν φλόγαν ἐτούτην.

25 Καὶ ὁ Ἀβραὰμ τοῦ εἶπε, ὦ παιδίμου ἐνθυμήθυσε, ὅτι ἐσὺ ἀπόλαυσες τὰ ἀγαθάσου εἰς τὴν ζωήσου· καὶ ὁ Λάζαρος ὁμοίως τὰ κακά· καὶ τώρα ἐκεῖνος παρακαθέται, καὶ ἐσὺ λυπᾶσαι.

26 Καὶ ἀπάνω εἰς ὅλα ἐτοῦτα, ἀνάμεσα εἰς ἐσᾶς καὶ εἰς ἐμᾶς ἔχει μεγάλον χάσμα· διὰ νὰ μὴν δύνενται ἐκεῖνοι ὁποῦ θέλουν νὰ περάσουν ἀπ' ἐδῶ εἰς ἐσᾶς· μὲ ἠ ἐκεῖνοι ὁποῦ εἶναι ἀπ' ἐκεῖ, νὰ περάσουν εἰς ἐμᾶς.

27 Καὶ ἐκεῖνος εἶπε, παρακαλῶσε λοιπὸν ὦ πάτερ, νὰ τὸν πέμψῃς εἰς τὸ σπίτι τοῦ πατρός μου.

28 Διατὶ ἔχω πέντε ἀδελφοὺς νὰ τοὺς μαρτυρίσῃ ἐτοῦτα· διὰ νὰ μὴν ἔλθουν καὶ αὐτοὶ εἰς τὸν τόπον ἐτοῦτον τὸ βασάνου.

29 Λέγει τοῦ ὁ Ἀβραὰμ· ἔχουσι τὸν Μωϋσῆν καὶ τοὺς προφήτας, ἂς ἀκούσουν αὐτούς.

30 Καὶ ἐκεῖνος εἶπεν· ὄχι πάτερ Ἀβραὰμ· ἀμὴ ἂν πάγῃ κανένας ἀπὸ τοὺς νεκροὺς εἰς ἐκείνους, θέλουν μετανοήσει.

31 Καὶ ὁ Ἀβραὰμ τοῦ εἶπεν, ἐὰν τὸν Μωϋσῆν καὶ τοὺς προφήτας δὲν ἀκούσουν, οὐδὲ ἂν ἀναστηθῇ κανένας ἀπὸ τοὺς νεκροὺς θέλουν πιστεύσει.

Κεφ. ιζ'. 17.

ΚΑΙ εἶπεν εἰς τοὺς μαθητάς τοῦ, ἀδύνατον εἶναι νὰ μὴν ἔλθουν τὰ σκάνδαλα, ἀμὴ ἀλίμονον εἰς ἐκεῖνον, διὰ μέσου τοῦ ὁποῖος ἔρχονται.

2 Καλήτερόν τοῦ εἶναι, νὰ ἔχῃ μία μυλόπετρα περιγύρου εἰς τὸν λαιμόν τοῦ, καὶ νὰ ῥιφθῇ εἰς τὴν θάλασσαν, παρὲξ νὰ σκανδαλίσῃ ἕνα ἀπὸ τοὺς μικροὺς ἐτούτους.

3 Ἔχε-

18 γυναῖκα αὐτοῦ.

20 ὁμοῦ τοῦ πρὸς μένος.

3 Ἔχετε τὴν νεῦσας. καὶ ἰδὼν σφόδρα ὁ ἀδελφός σου εἰς ἐσύνα δὲ τὴν μισόπτωχον· καὶ ἰδὸ μετανοήσῃ συγχώρισόν τα.

4 Καὶ ἂν σὲ σφόδρα ἑπτὰ φορᾶς τὴν ἡμέραν, καὶ εἰς τὴν ἑπτὰ νὰ γυρίσῃ εἰς ἐσύνα νὰ εἰπῇ μετανοῶ, νὰ τὸν συγχωρίσῃς.

5 Καὶ οἱ ἀπόστολοι εἶπαν εἰς τὸν Κύριον, αὔξησόν μας πίστιν.

6 Καὶ ὁ Κύριος εἶπεν· ἰδὼ ἔχετε πίστιν ὡσὰν τὸ κοκκὶ τῆς σιναπέως, ἠθέλετε εἰπεῖ εἰς ἐτοῦτο τὸν συκαμινέαν, ξεριζώσε καὶ φυτεύσου εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἤθελε σᾶς ὑπακούσει.

7 Καὶ ποῖος δὲν ἐσᾶς ἔχοντας δέλον ὁπὸν νὰ κάμνει τὸ ἀγέρι, ἢ νὰ βόσκει τὰ πρόβατα, ὁ ὁποῖος ὅταν ἔλθῃ μέσα εἰς τὸ σπίτι ἀπὸ τὸ χωράφι, θέλει παραβοῦς, πέσε κάθισε;

8 Καὶ δὲν θέλει τοῦ εἰπεῖ, ἑτοίμασε τί ποτε νὰ δεῖπνήσω, καὶ ζώσε τὴν φορεσιά καὶ ὑπηρέτα με, ἕως ὁπὸν νὰ φάγω καὶ νὰ πίω, καὶ ὕστερον θέλεις φάγει καὶ θέλεις πιεῖ καὶ ἐσύ.

9 Τάχα δυχαριστεῖ τὴν δέλον ἐκεῖνον, ὅτι ἔκαμεν ἐκεῖνα ὁπὸν τὴν ἐπρόσταξεν, δὲν λογιάζω.

10 Ἔτζι καὶ ἐσεῖς, ὅταν κάμετε ὅλα ἐκεῖνα, ὁπὸν σᾶς ἐπροστάχθηκαν, νὰ λέγετε ὅτι ἄχρηστοι δελοπάδες εἴμεστεν, ὅτι ἐκεῖνο ὁπὸν ἐχρεωστάσαμεν νὰ κάμωμεν, ἐκάμαμεν.

11 Καὶ ὅταν αὐτὸς ἐπαγαίνεν εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ, ἐπέρασε διὰ μέσα τὴν Σαμαρείας καὶ τὴν Γαλιλαίας.

12 Καὶ ἐμπαίνοντας εἰς κάποιαν χώραν τὴν ἀπάντησαν δέκα λεπροὶ ἄνδρες, οἱ ὁποῖοι ἐστέκηκαν ἀπὸ μακρά.

13 Καὶ δυνάμωσαν φωνὴν καὶ εἶπαν, ὦ δάσκαλε Ἰησοῦ λυπήσαμας.

14 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ ἴδεν, εἶπεν, ἀμέτε δείξετε τὸν λόγον εἰς τοῦ ἱερέως· καὶ αὐτὰ ἐκεῖ ὁπὸν ἐπάγαιναν ἐκαθαρίσθηκαν.

15 Καὶ ἕνας ἀπ' αὐτοῦ ἀπὸ τὸ ἴδεν πῶς ἐκαθάρισθη, ἐγύρισεν (εἰς τὴν Χριστὸν) μὲ μεγάλας φωναῖς δοξάζοντας τὴν Θεόν.

16 Καὶ ἔπεσε κοντὰ μπρὸς εἰς τὰ ποδάρια τοῦ, δυχαριστοῦντας τον. καὶ αὐτὸς ἦτον Σαμαρείτης.

17 Καὶ ἀποκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν· δὲν ἐκαθαρίσθηκαν καὶ οἱ δέκα, ἀμὴ οἱ ἐννέα πῦ εἶναι;

18 Δὲν εὑρέθηκαν νὰ γυρίσεν νὰ δόσεν δόξαν τοῦ Θεοῦ, παρὰ μονάχα ἐτοῦτος ὁ ἀλλοεθνής.

19 Καὶ λέγεται, σύκω πάγαινε, ἡ πίστις σὲ ἔσωσε.

20 Καὶ οἱ φαρισαῖοι τὴν ἐρώτησαν πότε ἔρχεται ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ. ἀπεκρίθη καὶ εἶπεν· δὲν ἔρχεται ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ μὲ φυλαξίν.

21 Οὐ δὲ θέλουσιν εἰπεῖ νὰ ἴδω, ἢ νὰ ἐκεῖ εἶναι· διατί νὰ ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ εἶναι μέσασας.

22 Καὶ εἰς τοὺς μαθητάς εἶπεν, θέλουσιν ἐλθεῖ ἡμέρες νὰ ἐπιθυμήσετε μίαν ἀπὸ τὴν ἡμέρας τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου νὰ ἴδητε, καὶ δὲν θέλετε τὴν ἰδεῖ.

23 Καὶ θέλει σοῦ εἰπεῖ νὰ ἴδῃς ἔνα· νὰ ἐκεῖ ἔνα· μὴ ὑπάγετε νὰ μὴν ἀκολουθήσετε.

24 Διότι καθὼς ἡ ἀστραπὴ ὅπου ἀστράπτει ἀπὸ τὴν μίαν μερίαν ἀπὸ κάτω εἰς τὴν κατέω· τόσον λοιπὸν θέλει εἶναι καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου εἰς τὴν ἡμέρᾳ αὐτοῦ.

25 Καὶ πρέπει νὰ πάθῃ πολλὰ, καὶ νὰ ἀποστραφῇ ἀπὸ τὴν γενεὰν αὐτήν.

26 Καὶ καθὼς ἔγινεν εἰς τὴν ἡμέρας τοῦ Νῶε, οὕτω θέλει εἶναι καὶ εἰς τὴν ἡμέρας τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου.

27 Ἔτρωγαν καὶ ἔπινον, ἐπαντρεύθησαν καὶ ἐπαντρεύθησαν, ἕως τὴν ἡμέραν ἐκείνην ὅπου ἐμπῆκεν ὁ Νῶε εἰς τὴν κιβωτόν· καὶ ἦλθεν ὁ κατακλυσμὸς καὶ τοὺς ἐχάλασεν ὅλους.

28 Τόσον λοιπὸν καθὼς ἔγινεν εἰς τὴν ἡμέρας τοῦ Λώτ, ἔτρωγαν καὶ ἔπινον, ἐγόραζαν, ἐπώλουν, ἐφύτευον, ἔκαμναν οἰκίας.

29 Καὶ τὴν ἡμέραν ὅπου ἐβγῆκεν ὁ Λὼτ ἀπὸ τὰ Σόδομα ἔβρεξε φωτιὰ καὶ θεῖον ἀπὸ τὸν οὐρανὸν καὶ τοὺς ἐχάλασεν ὅλους.

30 Τὸ ὅμοιον θέλει εἶναι καὶ εἰς τὴν ἡμέραν ἐκείνην ὅπου ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου θέλει φανερωθῆ.

31 Ἐκείνην τὴν ἡμέραν ὅποιος θέλει εἶναι ἀπάνω εἰς τὸ δῶμα, καὶ τὰ σκεύη ὅπου ἔχει μέσα εἰς τὸ σπίτι νὰ μὴν κατέβῃ νὰ τὰ πάρῃ· καὶ ἐκεῖνος ὅπου εἶναι εἰς τὸ χωράφι ὁμοίως ἂς μὴν γυρίσῃ πίσω.

32 Καὶ ἐνθυμᾶστε τὴν γυναῖκα τοῦ Λώτ.

33 Ὅποιος ζητήσῃ νὰ φυλάξῃ τὴν ζωήν του, θέλει τὴν χάσει, καὶ ὅποιος τὴν χάσῃ θέλει τὴν φυλάξει.

34 Λέγω σας εἰς ἐκείνην τὴν νύκτα θέλουν εἶναι δύο εἰς ἕνα κρεβάτι, καὶ ὁ ἕνας θέλει παρθῆ, καὶ ὁ ἄλλος θέλει ἀφεθεῖ.

35 Δύο θέλουν ἔλθει εἰς μίαν μαγίδα, καὶ ἡ μία θέλει παρθῆ, καὶ ἡ ἄλλη θέλει ἀφεθεῖ.

36 Δύο θέλουν εἶναι εἰς τὸ χωράφι, ὁ ἕνας θέλει παρθῆ, καὶ ὁ ἄλλος θέλει ἀφεθεῖ.

37 Καὶ ἀπεκρίθησαν καὶ λέγουσι, πῦ, Κύριε; καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς εἶπεν, ὅπου εἶναι τὸ πτῶμα ἐκεῖ θέλουν μαζωχθῆ καὶ οἱ ἀετοί.

Κεφ. ιη'. 18.

ΚΑΙ ἔλεγε τοῦτο καὶ παραβολὴν, πρὸς τὸ πρέπει πάντα νὰ προσεύχωνται καὶ νὰ μὴν ὀκνῶσι.

2 Λέγοντας, ἦταν ἕνας κριτὴς εἰς μίαν χώραν, καὶ μὴ φοβούμενος τὸν Θεὸν ἐφοβεῖτο, καὶ μὴ ἔχων τοὺς ἀνθρώπους ἐντρέπεται.

3 Ἦτον καὶ μία χήρα εἰς τὴν πόλιν ἐκείνην, καὶ ἤρχετο εἰς τὸν κριτὴν, καὶ ἔλεγε, ἀνταύτου ἐκδίκησόν με ἀπὸ τὸν ἀντιδίκου μου.

4 Καὶ δὲν ἠθέλησεν εἰς μακρὺν καιρὸν· ὕστερα εἶπεν μέσα του· ἐγὼ καὶ τὸν Θεὸν δὲν φοβοῦμαι, καὶ ἀνθρώπους δὲν ἐντρέπομαι·

5 Ὅμως διατί νὰ μὲ πλήττει ἡ χήρα αὐτή, ἂς τὴν ἐκδικήσω· διὰ νὰ μὴν ἔρχεται ἕως τὲ τέλος καὶ μὲ βλάβῃ.

6 Καὶ

33.

φυλάξῃ

34.

παραβλάβῃ
ἄφεθῆ

35. ἀφεθῆ
παρεθῆ

ἐκείνην τὴν ἡμέραν τοῦτον

ἀνθρώπους

ἐνθυμᾶσθε

ἐκείνη
βλάβῃ

7 ὀπὸ βοῶν - ἐφωνάξαν

12 ἐδολομάλα.

13 μαγρᾶ
ουκόση
ἐκλίνα.

6 Καὶ ὁ Κύριος εἶπεν· ἀκούσατε τί λέγει ὁ κριτὴς τῆς ἀδικίας.

7 Καὶ ὁ Θεὸς πῶς νὰ μὴν κάμῃ τὴν ἐκδίκησιν τῶν διαλεγμένων, ὁποῦ κράζουν εἰς αὐτὸν ἡμέρας καὶ νύκτα, καὶ ὁποῦ μακροθυμεῖ εἰς αὐτοὺς;

8 Λέγωσας ὅτι θέλει κάμῃ τὴν ἐκδίκησιν αὐτῶν γρήγορα· ὅμως ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἀσὰν ἔλθῃ, τάχα θέλῃ εὕρει τὴν πίστιν ἀπάνω εἰς τὴν γῆν.

9 Καὶ εἶπεν καὶ εἰς κάποιους, ὁποῦ ἐπίστευαν εἰς τοὺς λογισμοὺς πῶς εἶναι δίκαιοι, καὶ ἐκαταφρόνευσαν τοὺς ἄλλους, ἐτοῦτην τὴν παραβολήν.

10 Δύο ἄνθρωποι ἀνέβηκαν εἰς τὸ ἱερὸν νὰ προσευχηθοῦν, ὁ ἕνας φαρισαῖος, καὶ ὁ ἄλλος κεκμηκάρης.

11 Ὁ φαρισαῖος ἔφυλας νὰ σταθῇ εἰς τοὺς λογισμοὺς ἐπροσεύχετον ἐοῦτα τὰ λόγια. ὦ Θεὲ, εὐχαριστῶ σε· διατὶ δὲν εἶμαι ἐγὼ ὡσὰν οἱ λοιποὶ ἄνθρωποι, ὁποῦ εἶναι ἅρπαγες, ἄδικοι, μοιχοὶ, ἢ καὶ ὡσὰν ἐοῦτος ὁ κεκμηκάρης.

12 Νηστεύω δύο φορὰς τὴν ἑβδομάδα, ὅπου δίνουν ὅλα ὅσα καὶ ἐὰν ἔχω.

13 Καὶ ὁ κεκμηκάρης ἐστέκετον ἀπὸ μακρὰ, καὶ δὲν ἤθελεν νὰ ἐβάστα τὰ μάτια του νὰ τὰ ἀνοίξῃ εἰς τὸν οὐρανὸν· ἀλλὰ ἐκτύπαν τὸ στῆθός του καὶ ἔλεγεν, ὁ Θεὸς ἐλεήσῃ τὴν ἁμαρτωλόν.

14 Λέγωσας· ἐοῦτος ἐκατέβη δεδικαιωμένος εἰς τὸ σπίτι του, παρὰ ἐκεῖνος· διατὶ κάθε ἄνθρωπος ὁποῦ ὑψώνει) θέλει ταπεινωθῇ· καὶ ὁποῦ ταπεινόνει τὸν λογισμὸν θέλει ὑψωθῇ.

15 Καὶ ἔφερόντες καὶ τὰ μικρὰ παιδία, νὰ τὰ πιάσῃ, καὶ οἱ μαθηταὶ θέλει ὀσὰν ἴδαν τοὺς ἀνεδίσαν ἐκείνες ὁποῦ τὰ ἔφεραν.

16 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τὰ ἐφωνοσκάλεσε καὶ εἶπεν, ἀφῆτε τὰ παιδία νὰ ἔρχονται εἰς ἐμένα, καὶ μὴν τὰ ἐμποδίζετε· διατὶ τοιούτων εἶναι ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

17 Βεβαιὰ σᾶς λέγω, ὅτι ὁποιος δὲν δεχθῇ τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ ὡσὰν παιδὶ, δὲν θέλει ἔμπῃ εἰς αὐτήν.

18 Καὶ κάποιος ἀρχοῦλας τοῦ ἐρώτησε καὶ εἶπεν· διδάσκαλε ἀγαθὲ, τί νὰ κάμω νὰ κληρονομήσω τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον;

19 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοῦ εἶπεν, τί με λέγεις ἀγαθὸν; κανένας δὲν εἶναι ἀγαθὸς, παρὰ ἕνας, ὁ Θεός.

20 Τὰς παραγγελίας τοῦ ἠξέρεις· μὴν μοιχεύσῃς· μὴν φονεύσῃς· μὴν κλέψῃς. μὴν ψευδομαρτυρήσῃς· τίμα τὸν πατέρα σου, καὶ τὴν μητέρα σου.

21 Καὶ ἐκεῖνος εἶπεν, ἐοῦτα ὅλα τὰ ἐφύλαξα ἀπὸ τὴν νεότητά μου.

22 Καὶ ἀκούσταις τα ὁ Ἰησοῦς, τοῦ εἶπεν, ἀκόμη ἕνα σοῦ λείπει· ὅλα ὅσα καὶ ἂν ἔχῃς, πούλησέτα, καὶ μοίρασέτα εἰς τοὺς πτωχοὺς, καὶ θέλεις ἀποκτήσῃ θησαυρὸν εἰς τὸν οὐρανόν· καὶ ἔλα ἀκολούθαμε.

23 Καὶ ἐκεῖνος ὡσὰν τὸ ἄκουσεν ἐλυπήθη πολλὰ· διατὶ ἦτον πολὺ πλούσιος.

24 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ὡσὰν τὸν ἰδεν

δὲν πῶς ἐλυπήθη πολλά, εἶπεν, πῶς ἐκεῖνοι ὁποῦ ἔχουν τὰ χρήματα, δύσκολα θέλουν ἔμπει εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

24 Εὐκολώτερον εἶναι νὰ περάσῃ ἡ κάμηλος διὰ τῆς τρύπας τῆς βελόνας, παρὰ ὁ πλούσιος νὰ ἔμπῃ εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

26 Καὶ ἐκεῖνοι ὁποῦ τὸ ἄκουσαν, εἶπαν, καὶ τίς δύναται νὰ σωθῇ;

27 Καὶ ἐκεῖνος εἶπεν· ἐκεῖνα ὁποῦ εἶναι ἀδύνατα σταθῆ εἰς τοὺς ἀνθρώπους, εἶναι δυνατὰ σταθῆ εἰς τὸν Θεόν.

28 Καὶ ὁ Πέτρος εἶπεν· νὰ ἰδῇς ὁποῦ ἀφήκαμεν ὅλα καὶ σὲ ἀκολουθήσαμεν.

29 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς εἶπεν· βεβαιόνω σᾶς λέγω, ὅτι δὲν εἶναι κανένας ὁ ὁποῖος ἄφηκε σπίτι, ἢ γονεῖς, ἢ ἀδελφοὺς, ἢ γυναῖκα, ἢ τέκνα, διὰ τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

30 Ὁποῦ νὰ μὴν τὸν λάβῃ πολλαπλάσια εἰς τὸν καιρὸν τοῦτον, καὶ εἰς τὸν ἐρχόμενον αἰῶνα ζωὴν αἰώνιον.

31 Καὶ ὁ Ἰησοῦς πέρασε τοὺς δώδεκα μαθητάδες, τοὺς εἶπε, νὰ ὁποῦ ἀναβαίνομεν εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, καὶ θέλει τελειωθῇ ὅλα ὅσα εἶναι γεγραμμένα ἀπὸ τοὺς προφήτας διὰ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου.

32 Διατὶ θέλει παραδοθῇ εἰς τὰ ἔθνη· καὶ θέλει ἐμπαιχθῇ, καὶ θέλει ὑβρισθῇ, καὶ θέλει πτυσθῇ.

33 Καὶ ἀφοῦ τὸν θέλουν τὸν σκοτώσῃ, καὶ τὴν τρίτην ἡμέραν θέλει ἀναστηθῇ.

34 Καὶ αὐτοὶ δὲν ἐνοήσαν τίποτας ἀπὸ τοῦτα· καὶ ἐκεῖνα τὸ λόγον ὁποῦ ἔπεν κρυμμένον ἀπ' αὐτοὺς· καὶ δὲν ἐγνώριζαν ἐκεῖνα ὁποῦ ἐλέγετον.

35 Καὶ ὅταν ἐπλησίασεν εἰς τὴν Ἰερειχὼ, ἐκάθεταν ἕνας τυφλὸς εἰς τὴν τρόφτα καὶ ἐζήτα.

36 Καὶ ἀφοῦ ἄκουσεν ὁποῦ ἔφευγε τὸ πλῆθος, ἐρώτησε τί εἶναι ἐκεῖνο.

37 Καὶ εἶπαν τοῦ, ὅτι ὁ Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος φεύγει.

38 Καὶ ἐφώνησε καὶ εἶπεν· ὦ Ἰησοῦ, υἱὲ τοῦ Δαβίδ, λυπήσαμε.

39 Καὶ ἐκεῖνοι ὁποῦ ἐπήγαν ἐμπρός, τοῦ ἐπιτίμησαν διὰ νὰ σιωπήσῃ· καὶ αὐτὸς πολλὰ δυνατώτερον ἔκραζεν· υἱὲ τοῦ Δαβίδ, ἐλέησόν με.

40 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐστάθη καὶ ἐπρόσταξε νὰ τοῦ τὸν φέρουν· καὶ ἀφοῦ ἐπλησίασεν αὐτὸς τὸν ἐρώτησε καὶ εἶπε.

41 Τί θέλεις νὰ σοῦ κάμω; καὶ ἐκεῖνος εἶπεν· κύριε, νὰ ἰδῶ.

42 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοῦ εἶπεν· ἴδε· ἡ πίστις σὲ ἔσωσε.

43 Καὶ παραυτὸς ἴδε· καὶ τὸν ἀκολούθησε δοξάζοντας τὸν Θεόν· καὶ ὅλος ὁ λαὸς ἀφοῦ τὸ ἴδαν, δοξάσθηκαν τὸν Θεόν.

Κεφ. ιθ'. 19.

ΚΑΙ ἀφοῦ ἐμπῆκεν μέσα ἐπέρασεν ἀπὸ τὴν μέσην τῆς Ἰερειχὼ.

2 Καὶ νὰ καὶ ἕνας ἄνθρωπος ὁποῦ τὸν ἔκραζαν τὸ ὄνομάτου Ζακχαῖον, καὶ ἦτον ἄρχων τῶν τελωνῶν, καὶ πλούσιος.

3 Καὶ ἐζήτα νὰ ἰδῇ τὸν Ἰησοῦν τίς εἶναι· καὶ δὲν ἠδύνατον ἀπὸ τὸ πλῆθος, ὅτι ἦτον

ἦτον κοντὸς εἰς τὸ κορμί.
4 Καὶ ἔτρεξεν ὁμπροστὰ καὶ
φύσηκε ἀπάνω εἰς μίαν συκομορέαν διὰ νὰ τὸν ἴδῃ, ὅτι ἀπὸ
ἐκεῖνον τὸν τρόπον ἔμελλε
νὰ περάσῃ.
5 Καὶ ὅσον ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς
εἰς τὸν τόπον ἐκεῖνον ἀναπαύθηκε καὶ ἴδεν τον, καὶ εἶπεν· Ζακχαῖε, κατέβα γλήγορα· διατὶ σήμερον κάμνει χρεία νὰ
μείνω εἰς τὸ σπίτι σου.
6 Καὶ ἀπόβασε καὶ ἐπατέσε
καὶ τὸν ἐδέχθηκε χαρούμενος.
7 Καὶ ὅσοι τὸν ἴδαν ὅλοι ἐγόγγυζαν καὶ ἔλεγαν, ὅτι εἰς ἀνθρωπον ἁμαρτωλὸν ἐπῆγε νὰ
κατέβῃ.
8 Καὶ ὁ Ζακχαῖος ἐστάθη
καὶ εἶπεν εἰς τὸν Κύριον· νὰ, αὐθέντη, τὰ ἥμισυ τῆς ὑπαρχόντων μου δίδω εἰς τοὺς πτωχοὺς·
καὶ ἂν ἐσυκοφάντησα τινὰς τίποτε τὸ δίδω ὀπίσω τέσσερις
διπλαῖς.
9 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοῦ εἶπεν, ὅτι σήμερον ἔγινε σωτηρία εἰς
τὸ σπίτι αὐτοῦ· εἰς ὅσον εἶναι
καὶ αὐτὸς υἱὸς τοῦ Ἀβραάμ.
10 Διατὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
ἦλθε νὰ ζητήσῃ καὶ νὰ σώσῃ τὸ
χαμένον.
11 Καὶ ἀκούοντες ἐκεῖνοι ὅτι
τοῦτα, ἐφόσθησε καὶ εἶπε μίαν
παραβολὴν, μὲ τὸ νὰ εἶναι κοντὰ εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ, καὶ νὰ
λογιάζουν, ὅτι παρευθὺς μέλλει ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ νὰ ἀναφανῇ.
12 Λοιπὸν εἶπεν· ἕνας ἀνθρωπος εὐγενὴς ἐπῆγε εἰς χώραν μακρὰν, νὰ πάρῃ διὰ λόγου του βασιλείαν, καὶ νὰ γυρίσῃ.
13 Καὶ ἐκάλεσε δέκαν δουλοπαίδες καὶ τοὺς ἔδωκε δέκα
μνᾶς, καὶ τοὺς εἶπε· νὰ φροντιμαδόρεστε ἕως ὅτου νὰ ἔλθω.
14 Καὶ οἱ πολῖται τοῦ τὸν
ἐμισοῦσαν, καὶ ἔστειλαν πρέσβεις ὀπισόστερα καὶ ἔλεγαν, δὲν
θέλομεν νὰ βασιλεύσῃ εἰς ἐμᾶς.
15 Καὶ ὅταν ἐγύρισε καὶ ἐπῆρε τὴν βασιλείαν, εἶπε νὰ
τοῦ λαλήσουν τοὺς δουλοπαίδες
ἐκείνους εἰς τοὺς ὁποίους ἔδωκε τὸ
ἀσήμι· διὰ νὰ μάθῃ τί ἐκέρδισεν πᾶσα ἕνας εἰς τὴν φροντιμαδόρεσίν του.
16 Καὶ ἦλθεν ὁ πρῶτος
καὶ εἶπεν· αὐθέντη, ἡ μία σου
μνᾶ ἔκαμε πενήντα δέκα
μνᾶς.
17 Καὶ λέγει του, μάστε, δοῦλε ἀγαθὲ, ἐπειδὴ εἰς τὸ ὀλίγον
ἔγινες πιστὸς, ἔχε ἐξουσίαν
ἀπάνω εἰς δέκα πόλεις.
18 Καὶ ἦλθεν ὁ δεύτερος
καὶ εἶπεν· αὐθέντη, ἡ μνᾶσου ἔκαμε πέντε μνᾶς.
19 Καὶ εἶπεν καὶ εἰς ἑαυτόν·
καὶ σὺ νὰ γένῃς ἐξουσιαστὴς ἀπάνω εἰς πέντε πόλεις.
20 Καὶ ὁ ἄλλος ἦλθε καὶ
εἶπεν· αὐθέντη, νὰ, ἡ μνᾶσου,
ὁποῦ τὴν εἶχα βαλμένην εἰς
τὸ μανδήλιον.
21 Διατὶ σὲ ἐφοβούμην, ὅτι
εἶσαι ἄνθρωπος αὐστηρὸς·
συκώνεις ἐκεῖ ὁποῦ δὲν ἔσπειρες
καὶ θερίζεις ἐκεῖ ὁποῦ δὲν ἔσπειρες.
22 Καὶ λέγει τοῦ αὐθέντου·
ἀπὸ τὸ στόμασου θέλω σε
κρίνει, πονηρὲ δοῦλε· ἤξευρες
ὅτι ἐγὼ εἶμαι ἄνθρωπος αὐστηρὸς, συκώνω ἐκεῖνο ὁποῦ δὲν
ἔσπειρα, καὶ θερίζω ἐκεῖνο ὁποῦ
δὲν ἔσπειρα.
23 Καὶ διατὶ δὲν ἔδωκες
τὸ ἀργυρόνομα, εἰς τὴν τρά-
πεζαν,

περᾶν, καὶ ἐγὼ ὅσον ἤρχομαν
θέλα τὸ πάρῃ μὲ τὴ κόμα-
τον.

24 Καὶ εἰς ἐκείνους ὁποῦ ἐ-
παρεγένετο ἐκεῖ, εἶπεν· ἐ-
πάρετε ἀπ' αὐτὸν τοῦ μνᾶν,
καὶ δότετε τοῦ ἐκείνου ὁποῦ ἔχει
τὰς δέκα μνᾶς.

25 Καὶ λέγουσι, αὐθέντη,
ἔχει δέκα μνᾶς.

26 Διατὶ ἐγὼ σᾶς λέγω,
πᾶσα ἕνας ὁποῦ ἔχει, θέλει τοῦ
δοθῇ· καὶ ἀπὸ ἐκεῖνον ὁποῦ δὲν
ἔχει, καὶ ἐκεῖνο ὁποῦ ἔχει θέλει
παρθῇ ἀπ' αὐτόν.

27 Καὶ ἀφίκει τοὺς ἐχθρούς
μου ἐκεῖνες ὁποῦ δὲν ἠθέλησαν
νὰ βασιλεύσω εἰς αὐτοὺς, φε-
ρετίσμετε τοὺς ἐδῶ, καὶ κατασφά-
ξετέ τες ὁμπροστά μου.

28 Καὶ ὅσον εἶπε τοῦτα ὁ
Ἰησοῦς, ἐπάγαινε ὁμπροστοῦ ἀ-
νεβαίνοντας εἰς τὰ Ἱεροσόλυ-
μα.

29 Καὶ ὅσον ἐσίμωσε εἰς
τοῦ Βηθσφαγῆ καὶ Βηθανίαν,
εἰς τὸ ὄρος ὁποῦ κράζεται ἐ-
λαιών, ἐστείλε δύο ἀπὸ τοὺς μα-
θητάδες,

30 Καὶ εἶπεν· σύρετε εἰς τὸ
χωρίον ὁποῦ εἶναι ἀντικρύ· καὶ
ἐκεῖ ὁποῦ ἐμπαίνετε εἰς αὐτὸ
θέλετε εὕρει ἕνα πουλάρι δε-
μένον, εἰς τὸ ὁποῖον κανένας
ἄνθρωπος ἀκόμι δὲν ἐκάθισε,
καὶ λύσετε καὶ φέρετέ μου τον.

31 Καὶ ἂν σᾶς ἐρωτήσῃ
κανένας, διατὶ τὸ λύετε; νὰ
τοῦ εἴπετε ἔτζι, ὅτι ὁ αὐθέν-
τας τὸ χρειάζεται.

32 Καὶ ὅσον ἐπῆγαν οἱ ἀ-
πεσταλμένοι, εὗρῆκαν καθὼς
τοῦ εἶπε.

33 Καὶ ἐκεῖ ὁποῦ ἔλυναν τὸ
πουλάρι, τοῦ εἶπαν οἱ αὐθεντά-
δες· διατὶ λυώτε τὸ πουλά-
ρι;

34 Καὶ ἐκεῖνοι εἶπαν, ὅτι
ὁ αὐθέντης τὸ χρειάζεται.

35 Καὶ ἔφεραν τὸ πουλάρι
εἰς τὸν Ἰησοῦν· καὶ ἔβαλαν ἀπά-
νω τὰ ῥοῦχα τους καὶ ἐκάθισαν τὸν
Ἰησοῦν.

36 Καὶ ἐκεῖ ὁποῦ ἐπέρνα ἐ-
στρώνασιν ὅλοι κάτω τὰ ῥοῦχα
τους εἰς τοῦ δρόμου.

37 Καὶ ὅσον ἐσίμωσεν ἀ-
πάνω μάγε εἰς τὴ κατήφορη τοῦ
βουνοῦ τῆς ἐλιᾶς, ἄρχισαν ὅλον
τὸ πλῆθος τῆς μαθητῆς καὶ
ἐχαίρεντον, καὶ ὑμνοῦσαν τὸν Θε-
ὸν μὲ μεγάλου φωνὴν διὰ
ὅλους τὴ δυνάμεις, ὁποῦ εἶδαν.

38 Καὶ ἔλεγαν· εὐλογημέ-
νος ὁ ἐρχόμενος βασιλεὺς
εἰς ὀνόματι Κυρίου· εἰρήνη εἰς
οὐρανῷ, καὶ δόξα εἰς ὑψίστοις.

39 Καὶ κάποιοι ἀπὸ τοὺς
φαρισαίους ἀπὸ μέσα ἀπὸ τὸ
πλῆθος, τὴ εἶπαν· διδάσκα-
λε, φόβισε τοὺς μαθητάδες-
σου.

40 Καὶ ἀποκρίθη καὶ εἶ-
πεν· λέγω σας, ὅτι ἐὰν αὐ-
τοὶ σιωπήσουν, οἱ πέτραις θέ-
λουν λαλήσῃ.

41 Καὶ ὅσον ἐσίμωσεν, ἐ-
δὲ τοῦ πόλιν καὶ τοῦ ἔκλαυσε,

42 Λέγοντας· ὅτι ἂν ἐγνώ-
ριζες καὶ σύ, κἂν εἰς τοῦ ἡ-
μέρασου τούτου, τὰ πράγματα ὁποῦ εἶ εἰς τοῦ εἰρήνου-
σου· ἀμὴ τοῦρα ἐκρύφθη ἀπὸ
τὰ μάτιάσου.

43 Ὅτι θέλουσι σὲ ἔλθῃ
ἡμέραις, καὶ οἱ ἐχθροί σου θέ-
λουσι βάλλῃ τουρούρους γαντά-
κι, καὶ θέλουσι σὲ τουγυρίσει,
καὶ θέλουσι σὲ θλίψει ἀπὸ κά-
θε τόπον.

44 Καὶ θέλουν σὲ ξεπατώ-
σῃ

ἀφ' παθῆ εἶναι
λόθη

40 ἐπαλέγαν

σῇ ἔως τὰ θεμέλια, καὶ τὰ πεσόντα θέλει χαλάσῃ μέσα εἰς ἰσύνα· καὶ δὲν θέλει σὲ ἀφήσῃ πέτραν ἀπάνω εἰς τὴν πέτραν· διότι δὲν ἐγνώρισες τὸ καιρὸν τῆς ἐπισκοπῆς σου.

45 Καὶ ὅσαν ἐμπῆκε μέσα εἰς τὸ ἱερὸν, ἄρχισε νὰ ἐβγάνῃ ἔξω ἐκείνες ὁποῦ ἐπωλοῦσαν μέσα καὶ ἀγόραζαν.

46 Λέγοντάς τους, εἶναι γεγραμμένον, ὅτι τὸ σπίτιμου εἶναι σπίτι προσευχῆς· καὶ ἐσεῖς τὸ κάμετε σπηλειὰ τῶν κλεπτῶν.

47 Καὶ ἐδίδασκε κάθε ἡμέραν εἰς τὸ ἱερὸν· καὶ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς ἐζήτουν νὰ τὸν χαλάσουν, καὶ οἱ πρῶτοι τοῦ λαοῦ.

48 Καὶ δὲν εὕρισκαν τὸ τί νὰ θέλουν τοῦ κάμῃ· διατὶ ὅλος ὁ λαὸς κρέμετον ἀπ' αὐτὸν νὰ τοῦ ἀκούῃ.

Κεφ. κ'. 20.

ΚΑΙ' μιᾶς τῶν ἡμερῶν ἐκείνων διδάσκοντας τὸν λαὸν εἰς τὸ ἱερὸν καὶ διαγγελίζοντας, ἐπροσδοκήσαν ἐπῆγαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς μαζὶ μὲ τοὺς πρεσβυτέρους,

2 Καὶ εἶπαν, εἰπέμας μὲ πόσον ἐξουσίαν κάμνεις ἐτοῦτα; ἢ ποῖος εἶναι ἐκεῖνος ὁποῦ σὲ ἔδωκε τὴν ἐξουσίαν ἐτούτην.

3 Καὶ ἀποκρίθη καὶ εἶπεν τοὺς· νὰ σᾶς ἐρωτήσω καὶ ἐγὼ ἕνα λόγον, καὶ εἰπέτεμε;

4 Τὸ βάπτισμα Ἰωάννε ἀπὸ ἀνθρώπους ἦτον, ἢ ἀπὸ τοῦ θεοῦ;

5 Καὶ ἐκεῖνοι ἐσυλλογίζοντον μέσατες καὶ ἔλεγαν, ὅτι ἂν εἴπομεν ἀπὸ ἀνθρώπους, θέλει εἰπεῖ· διαλλοιπὸν δὲν τὸ πιστεύσετε;

6 Ἂν εἴπομεν ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπους, ὅλος ὁ λαὸς θέλει μᾶς λιθάσει· διατὶ εἶναι βεβαιωμένος, ποῦ ὁ Ἰωάννης νὰ εἶναι προφήτης.

7 Καὶ ἀπεκρίθηκαν πῶς δὲν ἠξεύρουν ἀπὸ τοῦ εἶναι.

8 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοῦ εἶπεν, κ' ἐγὼ σᾶς λέγω μὲ ποίαν ἐξουσίαν τὰ κάμνω ἐτοῦτα.

9 Καὶ ἄρχισε νὰ λέγῃ εἰς τὸν λαὸν ἐτοῦτον τὴν παραβολὴν· ἕνας ἄνθρωπος ἐφύτευσεν ἀμπέλι, καὶ τὸ ἐδώσεν ἔξω εἰς τοὺς γεωργοὺς νὰ τὸ κάμνουν· καὶ ἐστάθη καὶ ἐλείψε χρόνους μεγάλους.

10 Καὶ εἰς τὸν καιρὸν ἀπέστειλε δουλεύτην εἰς τοὺς γεωργοὺς νὰ τοῦ δώσουν ἀπὸ τὸν καρπὸν τοῦ ἀμπελιοῦ· καὶ οἱ γεωργοὶ τὸν ἐδάρασαν, καὶ τὸν ἔστειλαν ἄδειανον.

11 Καὶ πάλιν ἀπέστειλεν ἄλλον δοῦλον· καὶ οἱ γεωργοὶ τὸν ἔδαρσαν καὶ ἐντρόπιασαν, καὶ τὸν ἀτιμάσαν καὶ τὸν ἐξαπέστειλαν ἄδειανον.

12 Καὶ πάλιν ἔπεμψε ἀκόμη καὶ τρίτον· καὶ ἐκεῖνος καὶ τοῦτον τὸν ἐπλήγωσαν καὶ τὸν ἔβγαλαν ἔξω.

13 Καὶ ὁ δεσπότης τοῦ ἀμπελιοῦ εἶπε· τί νὰ κάμω; ἀς πέμψω τὸν υἱόν μου τὸν ἀγαπημένον, καὶ ἴσως ὅσαν τὸν ἰδοῦν θέλουν τὸν ἐντροπεῖ.

14 Ἀλλὰ οἱ γεωργοὶ ὅσαν τὸν εἶδαν ἐσυλλογίζαντον μέσατες καὶ ἔλεγαν· ἐτοῦτος εἶναι ὁ κληρονόμος· ἐλᾶτε καὶ ἀς τὸν σκοτώσωμεν, διὰ νὰ γένῃ ἡ κληρονομιάς μας ἐδικήμας.

15 Καὶ βγαλάντον ἔξω ἀπὸ τὸ ἀμπέλι, καὶ τὸν ἐσκότωσαν· τί θέλει κάμῃ λοιπὸν ὁ ἀνθέν-

αὐτίλης τ̃ ἀμπῆιε εἰς ἐκείνες
τὸν γαιρχὰς.
10 Θέ·ει ἔλθη, κ̀ θέλει
χαλάσ̃ τὸν γαιρχὰς ἐτάτες,
κ̀ τὸ ἀμπέλι θέλει τὸ δόσ̃
εἰς ἄλλες. κ̀ ἐκεῖνοι ὀσὸν τὸ
ἄκεσὸν, εἶπαν, μὴ γένοιτο.
17 Καὶ ὁ Ἰησῆς ἐγύρεσε κ̀
τὸν ἴδε κ̀ εἶπε· τί εἶναι λοι-
πὸν ἐτῶτο τὸ γεγραμμένον, ὅ-
τι ἡ πέτρα τὶ ὁποῖαν ἐκα-
ταφρόνεσαν οἱ κτιστῆς, ἐ-
κείνη ἔγενε κεφαλὴ τ̃ γωνίας;
18 Καὶ ὅπεις τ̃ πεσ̃ ἀπά-
νω εἰς ἀυτὶὼ τὶὼ πέτραν, θέ-
λει σωντριφθῆ· κ̀ εἰς ὁ ποῖαν
πέσ̃, θέλει τ̃ λικήσ̃.
19 Καὶ οἱ ἀρχιερῆς κ̀ οἱ
γραμματεῖς ἐθέλησὸν ἐκείνὸν
τὶὼ ὥρα νὰ ἀπλάσ̃ν τὰ χέ-
ρατες ἀπάνω· ἀμὴ ἐφοβή-
θηκὸν τ̃ λαὸν· διαὶ ἐγνόεσαν,
ὅτι διὰ λόγατες εἶπεν
τὶὼ παραβολὶὼ ἐκείνὸν.
20 Καὶ παρφυλάγοντέστον
ἔγειλαν ὠθρῶπες ὀπῶλες,
οἱ ὁποῖοι ἐματαπλάτεγταν νὰ
εἶναι δίκαιοι, διὰ νὰ πάρεσιν
ἀπ' ἀυτὶν λόγον, νὰ τὸν
παραδόσιν εἰς τὶὼ ἀφεντί-
ας, κ̀ εἰς τὶὼ ἐξουσίὸν τὸ ἡ-
γεμόν̃.
21 Καὶ τ̃ ἐρώτησὸν κ̀ εἶ-
παν· διδάσκαλε, ἠξεύρομὲν ὅ-
τι καλὰ λέγεις κ̀ διδάσκεις,
κ̀ δὲν ἀποβλέπῆς εἰς πρόσω-
πον, ἀλὰ ἐπ' ἀληθείας τὶὼ
σράταν τὸ Θεῦ διδάσκεις.
22 Ἠμπορῦμὲν ἡμεῖς νὰ δί-
δωμὲν χαράτζι εἰς τ̃ Καίσα-
ρα, ἢ ὄχι;
23 Καὶ γνωρίζοντας τὶὼ
πανουργίαν τὸν, τὸν λέγει· τί
με πειράζετε;
24 Δείξετέμε ἕνα δηνάρι.
τίνος εἰκόνα ἔχει κ̀ ἀπανόω
γραμμα; ἀπεκρίθηκαν κ̀ εἶ-
παν, τ̃ Καίσαρος.
25 Καὶ ὁ Ἰησῆς τὸν εἶπεν,
ἀπόδοτε λοιπὸν τὰ πράγμα-
τα τ̃ Καίσαρος εἰς τ̃ Καίσα-
ρα· κ̀ τὰ πράγματα τ̃ Θεῦ
εἰς τ̃ Θεόν.
26 Καὶ δὲν ἠμπόρεσαν νὰ
τ̃ πάσιν εἰς λόγον ὀμπροστὰ
εἰς τ̃ λαὸν· κ̀ θαυμάσαν εἰς
τὶὼ ἀπκρισίν τὸ· κ̀ ἐσιώπασαν.
27 Καὶ κάποιοι ἀπὸ τὸν
σαδδουκαίες ὀπῶ ἐναντιοῦνται
πῶς νὰ μὴν ἔῃ ἀνάσταση,
ἔπηγαν κοντὶ, κ̀ τ̃ ἐρώτησαν,
28 Καὶ εἶπαν· διδάσκαλε,
ὁ Μωϋσῆς ἔγραψεν εἰς τ̃ νό-
μον, ἐὰν ἀποθάνῃ κανενὸς ἀ-
δελφὸς, ὀπῶ νὰ ἔχῃ γυναῖκα,
κ̀ ἐκεῖνος νὰ ἀποθάνῃ ἄτεκ-
νος, νὰ πάρῃ ὁ ἀδελφός τὸ
τὶὼ γυναῖκαν· νὰ ἐξαναστήσῃ
σπέρμα εἰς τὸν ἀδελφόν τὸ.
29 Ἐπὰ λοιπὸν ἦταν ἀ-
δελφοὶ· κ̀ ὁ πρῶτος ἐπῆρε
γυναῖκα κ̀ ἀπέθανεν ἄτεκ-
νος.
30 Καὶ ἐπῆρεν ὁ δεύτερος
τὶὼ γυναῖκα, κ̀ ἀπέθανε κ̀
ἐκεῖνος ἄτεκνος.
31 Καὶ ἐπῆρεν τὴν ὁ τρίτος·
ὁμοίως κ̀ οἱ ἑπτὰ· κ̀ δὲν ἄ-
φησὸν παιδία κ̀ ἀπέθαναν.
32 Καὶ ὕστερα ἀπὸ ὅλες ἀ-
πέθανε κ̀ ἡ γυναῖκα.
33 Τίνος λοιπὸν ἀπ' αὐτὸς
ὅλες εἰς τὶὼ ἀνάστασιν θέλει
εἶναι ἡ γυναῖκα. διαὶ τὶὼ
εἶχαν κ̀ οἱ ἑπτὰ γυναῖκα.
34 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησῆς
κ̀ εἶπεν· οἱ υἱοὶ τ̃ αἰῶνος
τούτου, παντρεύονται, κ̀ παντρεύ-
νται.
35 Ἀμὴ ἐκεῖνοι ὀπῶ καλα-
ξιω-

17

γωνίας

20

ἀνθυπάτου

Franckesche Stiftungen zu Halle

Franckesche Stiftungen zu Halle

ὀγδοὴ φόρος

46 Καὶ ὅταν θεωρῶνται. πῶς λέγει τοῦτο νεκρῶν ὄντων ἤδη ἐκεῖ;

ξιωθῶσι νὰ τύχωσι τῆς αἰῶνος ἐκείνης, καὶ τῆς ἀναστάσεως τῆς νεκρῶν, ὅτε παιδεύεται, ὅτε παιδεύεται.

35 Οὔτε ἠμπορῶσι πλέον νὰ ἀποθάνωσι· διότι εἶναι ἴσα μὲ τοὺς ἀγγέλους· καὶ εἶναι υἱοὶ τοῦ Θεοῦ, καὶ υἱοὶ τῆς ἀναστάσεως.

37 Καὶ ὅτι οἱ ἀποθαμμένοι συνκάνουσι, καὶ ὁ Μωϋσῆς τὸ ἐσημείωσε εἰς τὴν βάτον, ἐκεῖ ὅπου λέγει Κύριον τὸν Θεὸν τοῦ Ἀβραὰμ, καὶ τὸν Θεὸν τοῦ Ἰσαὰκ, καὶ τὸν Θεὸν τοῦ Ἰακώβ.

38 Καὶ ὁ Θεὸς δὲν εἶναι νεκρῶν Θεὸς, ἀλλὰ ἐκείνων ὅπου ζῶσι, διότι ὅλοι εἰς αὐτὸν ζῶσι.

39 Καὶ ἀποκρίθηκαν κάποιοι ἀπὸ τοὺς γραμματεῖς καὶ εἶπαν· διδάσκαλε, καλῶς εἶπας.

40 Καὶ πλέον δὲν ἠμποροῦσαν νὰ τὸν ἐρωτήσουν τίποτες.

41 Καὶ εἶπεν εἰς ἐκείνους ὅπου λέγουσι πῶς νὰ εἶναι ὁ Χριστὸς υἱὸς τοῦ Δαβίδ;

42 Καὶ αὐτὸς ὁ Δαβὶδ εἰς τὸ βιβλίον τῶν Ψαλμῶν λέγει· εἶπεν ὁ αὐθέντης εἰς τὸν αὐθέντη μου, κάθου ἀπὸ τὴν δεξιά μου,

43 Ἕως ὅπου νὰ βάλω τοὺς ἐχθρούς σου ἀπὸ κάτω εἰς τὰ ποδάρια σου.

44 Ὁ Δαβὶδ τὸ λοιπὸν τὸν κράζει αὐθέντη, καὶ πῶς εἶναι υἱός σου;

45 Καὶ ἀκούοντας ὅλος ὁ λαὸς, εἶπεν εἰς τοὺς μαθητάς του.

46 Ἔχετε τὸν νοῦν σας ἀπὸ τοὺς γραμματεῖς ὅπου θέλουν νὰ περιπατοῦσι μὲ φορεσίες, καὶ ἀγαπῶν τοὺς χαιρετισμοὺς εἰς τὰ παζάρια καὶ τὰ πρωτοκαθεδρίαις εἰς τὰ συναγώγια· καὶ νὰ φρονκαθίζουσι εἰς τὰ δεῖπνα.

47 Οἱ ὁποῖοι κατατρώγουσι τὰ σπίτια τῶν χηρῶν, καὶ κάμνουν ἀφορμὴν πῶς προσεύχονται μεγάλαις προσευχαῖς· ἐκεῖνοι θέλουσι πάρει περισσότερον κρίμα.

Κεφ. κα. 21.

ΚΑΙ ἐθεώρησεν ὁ Ἰησοῦς καὶ ἴδε πλουσίους ὅπου ἔβαλαν τὰ δῶρα εἰς τὸν κιβωτὸν τῆς βημοσύνης·

2 Καὶ ἴδε καὶ κάποιαν χήρα πτωχὴν, ἡ ὁποῖα ἔβαλε δύο φόλες.

3 Καὶ εἶπεν, ἀληθινὰ σᾶς λέγω, ὅτι ἡ χήρα ἡ πτωχὴ ἐτούτη, ἔβαλε περισσότερον ἀπὸ ὅλους.

4 Διότι ὅλοι ἐκεῖνοι ἔβαλαν εἰς τὰ δῶρα τοῦ Θεοῦ, ἀπὸ ἐκεῖνο ὅπου τοὺς ἐπερίσσευε, ἀμὴ αὐτὴ ἀπὸ τὸ πολλὰ κόπου, ὁλοῦπος τὸν βίον ὅσον καὶ ἂν εἶχεν τὸν ἔβαλε.

5 Καὶ διὰ κάποιους ὅπου ἔλεγαν διὰ τὸ ἱερὸν, ὅτι εἶναι στολισμένον μὲ πέτρες ὡραίας καὶ μὲ ἀφιερώματα, εἶπεν.

6 Αὐτὰ ὅπου βλέπετε, θέλουν ἔλθῃ ἡμέραις, ὅπου νὰ μὴν ἀπομείνῃ πέτρα ἀπάνω εἰς τὴν πέτραν· ὅπου νὰ μὴν χαλασθῇ.

7 Καὶ ἐρώτησάν τον, λέγοντες· διδάσκαλε, πότε λοιπὸν θέλουν γένει ἐτοῦτα· καὶ τί εἶναι τὸ σημάδι ὅτου μέλλει νὰ γένουν ἐτοῦτα;

8 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπε· βλέπετε νὰ μὴν πλανηθῆτε· διότι πολλοὶ θέλουσι ἔλθῃ εἰς τὸ

τὸ ὄνομάμε, νὰ εἰπῆσιν, ὅτι ἐγὼ εἶμαι· καὶ ὁ καιρὸς ἐσίμωσε. μὴν πάτε λοιπὸν ὀπίσω τους.

9 Καὶ ὅταν ἀκούσετε πολέμους, καὶ ἀκαταστασίας, μὴν φοβηθῆτε· διατὶ κάμνει χρεία νὰ γένῃ ἐπάνω τοῦτα, ἀμὰ δὲν εἶναι παραυθὺς τὸ τέλος.

10 Τότε τοῦς ἔλεγε· θέλει σηκωθεῖ ἔνα ἔθνος ἀπάνω εἰς ἄλλο ἔθνος, καὶ βασιλεία ἀπάνω εἰς ἄλλην βασιλείαν.

11 Καὶ θέλουν γένει σεισμοὶ μεγάλοι κατὰ τόπους καὶ πείνες καὶ πανώλαις, καὶ φοβήματα ὀπὲ νὰ δίδουν φόβον καὶ σημάδια μεγάλα ἀπὸ τὸ οὐρανὸν θέλουν εἶναι.

12 Καὶ φοστίτερα ἀπὸ τοῦτα ὅλα, θέλουν ἀπλώσει τὰ χέρια τους ἀπάνω σας, καὶ θέλουν σᾶς κυλαταδίχει, νὰ σᾶς παραδόσουν εἰς συναγώγα καὶ εἰς φυλακαῖς· νὰ σᾶς πᾶσιν εἰς βασιλεῖς καὶ ἀθεπλάδες διὰ ὄνομάμου·

13 Ἀμὴ θέλει σᾶς δόσει εἰς μαρτύριον.

14 Βάλλετε λοιπὸν εἰς τὴν καρδίαν σας, νὰ μὴν φρονιμεύσετε τὶ νὰ ἀποκριθῆτε.

15 Διατὶ ἐγὼ θέλω σᾶς δώσει στόμα καὶ σοφίαν ὀπὲ νὰ μὴν ἠμπορέσουν νὰ σᾶς ἀντιπαθέν, μὴ ἢ νὰ ἀντιστεθῆν ὅλοι οἱ ἀντίοι σας.

16 Καὶ θέλετε παραδοθεῖ, καὶ ἀπὸ γονεῖς, καὶ ἀπὸ ἀδελφοὺς, καὶ ἀπὸ συγγενεῖς καὶ φίλους· καὶ θέλουν θανατώσει μερικοὺς ἀπὸ σᾶς.

17 Καὶ θέλετε εἶσαι μισημένοι ἀπὸ ὅλους διὰ τὸ ὄνομάμου.

18 Ἀμὴ τρίχα ἀπὸ τὸ κεφάλι σας δὲν θέλει χαθεῖ.

19 Μὲ τὴν ὑπομονήν σας θέλετε ἀποκτήσει τὰς ψυχαῖς σας.

20 Καὶ ὅταν ἰδῆτε τὴν Ἱερουσαλὴμ νὰ εἶναι τρυγυρισμένη ἀπὸ φουσάτα, τότε νὰ γνωρίζετε ὅτι ἐσίμωσεν ἡ ἐρημώσις της.

21 Τότε ἐκεῖνοι ὀπὲ εἶναι εἰς τὴν Ἰουδαίαν, ἂς φύγουν εἰς τὰ ὄρη· καὶ ἐκεῖνοι ὀπὲ εἶναι εἰς τὴν μέσιωτης, ἂς ἀναχωρήσουν· καὶ ἐκεῖνοι ὀπὲ εἶναι εἰς τὰ χώρατα, ἂς μὴν ἐμπῆσιν εἰς αὐτήν.

22 Ὅτι αὐταῖς εἶναι ἡμέραις ἐκδικήσεως, νὰ πληρωθῆν ὅλα τὰ γεγραμμένα.

23 Καὶ δύμορον εἰς τὰς ἐγκυμονούσαις, καὶ ἐκείναις ὀπὲ βυζαίνουν εἰς ἐκείναις τὰς ἡμέραις· διατὶ θέλει εἶσαι μεγάλη ἀνάγκη ἀπάνω εἰς τὴν γῆν, καὶ ὀργὴ μεγάλη εἰς τὸν λαὸν τοῦτον.

24 Καὶ θέλουν πέσει εἰς τὸ στόμα τῆς σπάθης· καὶ θέλουν σκλαβωθῆ εἰς ὅλα τὰ ἔθνη· καὶ ἡ Ἱερουσαλὴμ θέλει εἶσαι κατατεπατημένη ἀπὸ τὰ ἔθνη, ἕως ὀπὲ νὰ τελειωθῆσιν οἱ καιροὶ τῶν ἐθνῶν.

25 Καὶ θέλουσιν εἶσαι σημεῖα εἰς τὰ ἥλιον καὶ εἰς τὸ φεγγάρι καὶ εἰς τὰ ἄστρα· καὶ στενοχωρία ἐθνῶν ἀπάνω εἰς τὴν γῆν, ἢ θάλασσα νὰ βογγάζῃ ἤχον καὶ ταραχήν.

26 Νὰ ἀποθαίνουν οἱ ἀνθρωποι ἀπὸ τὰ φόβους, καὶ ἀπὸ τὴν προσδοκίαν ἐκείνων τῶν πραγμάτων ὀπὲ ἔρχονται εἰς τὴν οἰκουμένην· διατὶ αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν θέλουσι σαλευθῆ.

27 Καὶ

23 ἐγκαταρωμένοις

33- παρέλθη

34 ἡ γενεὰ αὕτη
ἕως ὅτου

ὄψιον

λέγω

27 Καὶ τότε θέλουσιν ἰδεῖν τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου νὰ ἔρχεται εἰς σύννεφον, μὲ δύναμιν καὶ δόξαν πολλήν.

28 Καὶ ὅταν ἀρχίσουν νὰ γίνωσι, συκώτε ἀπόνα, καὶ συκώσετε τὰ κεφάλια σας· διατί σημαίνει ἡ λύτρωσίς σας.

29 Καὶ εἶπε τοῦς καὶ παραβολήν· ἰδέτε τὴν συκέαν, καὶ ὅλα τὰ δένδρα·

30 Ὅταν ἀνοίξουν, τότε βλέποντες γνωρίζετε δικὸ λόγου σας, ὅτι σημερὶ εἶναι τὸ θέρος.

31 Ἔτζι καὶ ἐσεῖς ὅταν ἰδῆτε ἐκεῖνα ὅλα πῶς γίνονται, γνωρίζετε ὅτι σημερὶ εἶναι ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

32 Βέβαια σοῦς λέγω, ὅτι δὲν θέλει περάσει ἡ γενεὰ ἐκείνη, ἕως ὅπου νὰ γένουν ἐκεῖνα ὅλα.

33 Ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ θέλουσι παρέλθει, ἀμὴν τὰ λόγιάμου δὲν θέλουν παρέλθει·

34 Καὶ ἐκεῖνε τοῦ νοῦσας μήποτε καμμία φορὰν βαρυνθῆν οἱ καρδίαες σας εἰς τὴν σπατάλιν καὶ εἰς τὴν μέθην καὶ τοῦς φροντίδες κοσμικοῦς, καὶ ἔλθει ἐξαφνα εἰς ἐσᾶς ἡ ἡμέρα ἐκείνη.

35 Διατὶ ὡσὰν παγίδα θέλει ἔλθει εἰς ὅλους ὅσοι κάθενται ἀπάνω εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ γῆς.

36 Ἀγρυπνᾶτε τὸ λοιπὸν καὶ παρακαλεῖτε κάθε καιρὸν, νὰ ἀξιωθῆτε νὰ φύγετε ἐκεῖνα ὅλα ἐπερὶ μέλλει νὰ γένουν καὶ νὰ σταθῆτε ὁμπρεστὰ εἰς τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου.

37 Καὶ τὴν ἡμέρα ἐδίδασκεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ ἱερὸν· καὶ τὴν νύκτα ἐβγῆν ἔξω καὶ ἐκάθεν εἰς τὸ ὄρος ὁποῦ λέγεται ἐλαιῶν.

38 Καὶ ὅλος ὁ λαὸς ἐσυνκάνεν εἰς τὸν ὄρθρον καὶ ἐπάγαινε εἰς τὸ ἱερὸν νὰ τὸν ἀκούσουν.

Κεφ. κβ'. 22.

ΚΑΙ ἡ ἑορτὴ τοῦ ἀζύμου, ὁποῦ λέγεται πάσχα ἐσήμωνε.

2 Καὶ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς ἐζητοῦσαν, μὲ τὸ τρόπον νὰ τὸν σκοτώσουν· διατὶ ἐφοβοῦνταν τὸν λαόν.

3 Καὶ ὁ Σατανᾶς ἐμπῆκε μέσα εἰς τὸν Ἰούδαν ὁποῦ ἐκράζετον Ἰσκαριώτης, ὁ ὁποῖος ἦτον ἀπὸ τὸν ἀριθμὸν τοῦ δώδεκα.

4 Καὶ ἐπῆγε καὶ ἐσυνήντησε μὲ τοῦς ἀρχιερεῖς καὶ μὲ τοῦς στρατηγοῦς, τὸ πῶς νὰ τοῦς τὸν παραδώσῃ.

5 Καὶ ἐχάρηκαν· καὶ ἐσυμφώνησαν νὰ τοῦ δώσουν ἀργύριον.

6 Καὶ αὐτὸς ἔταξε (νὰ τὸ κάμῃ) καὶ ἐζήτε δικολίαν νὰ τοῦ τὸν παραδώσῃ χωρὶς σύγχυσιν.

7 Καὶ ἦλθεν ἡ ἡμέρα τοῦ ἀζύμου, ὁποῦ ἔκαμε χρεία νὰ θυσιάσουν τὸ πάσχα.

8 Καὶ (ὁ Χριστὸς) ἔστειλε τὸν Πέτρον καὶ Ἰωάννην, καὶ εἶπε· πάγετε καὶ ἑτοιμάσετέμας διὰ νὰ φάμε τὸ πάσχα·

9 Καὶ ἐκεῖνοι τοῦ εἶπαν· πῦ θέλεις νὰ ἑτοιμάσωμεν;

10 Καὶ ἐκεῖνος τοῦς εἶπε· ἰδοὺς ὁποῦ ἐσεῖς ἐμπῆτε εἰς τὴν πόλιν, θέλει σᾶς ἀπαντήσῃ ἕνας ἄνθρωπος, ὁ ὁποῖος συκώνει ἕνα λαγήνι νερὸ, καὶ ἀκολουθήσετέτον ἕως εἰς τὸ σπίτι ὁποῦ ἐμπαίνει.

Franckesche Stiftungen zu Halle

11 Καὶ θέλετε εἰπῆ εἰς τὸν οἰκοδεσπότην τῆς σπιτίας· ὁ διδάσκαλος σᾶς λέγει· πῦ εἶν τὸ κατήμενα, ὅπου μέλλω νὰ φάγω τὸ πάσχα μαζὶ μὲ τοὺς μαθητάδες μου;

12 Καὶ ἐκεῖνος θέλει σᾶς δείξει ἕνα μεγάλον γραμμένον, ἐκεῖ ἑτοιμάσετε.

13 Καὶ ἀσὰν ἐπῆγαν, εὗραν καθὼς τοῦ εἶπε, καὶ ἑτοίμασαν τὸ πάσχα.

14 Καὶ ὅταν ἔλθεν ἡ ὥρα, ἐκάθισε, καὶ οἱ δώδεκα ἀπόστολοι μαζὶ μετ' αὐτοῦ.

15 Καὶ εἶπε τοῦς, μὲ μεγάλην ὀπιθυμίαν ἐπιθύμησα νὰ φάγω τοῦτο τὸ πάσχα μεσᾶς, πρὶν νὰ πάθω.

16 Διατί σᾶς λέγω, ὅτι πλέον δὲν θέλω φάγει ἀπ' αὐτό, ἕως ὅπου νὰ τελειωθῆ εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

17 Καὶ ἐπῆρε ποτήριον καὶ εὐχαρίστησε καὶ εἶπεν· ἐπάρετε τοῦτο καὶ διαμοιράσθητε ἀνάμεσά σας.

18 Διατί σᾶς λέγω, ὅτι δὲν θέλω πίει ἀπὸ τὸ γένημα τῆς ἀμπέλου, ἕως ὅπου νὰ ἔλθῃ ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

19 Καὶ πήρετε ψωμὶ καὶ εὐχαριστήσας τὸ ἔκοψε καὶ τοῦ ἔδωκε καὶ εἶπε τοῦτο εἶναι τὸ κορμί μου, ὁποῦ δίδεται διὰ λόγου σας· ἐτοῦτο κάμετε εἰς τὴν ἀνάμνησίν μου.

20 Ὁμοίως ἐπῆρε καὶ τὸ ποτήριον καὶ τοῦ τὸ ἔδωκε, ὕστερα ἀφοῦ τὸ ἐδείπνησε, λέγοντας· τοῦτο τὸ ποτήριον εἶναι ἡ καινοῦργια διαθήκη, εἰς τὸ αἷμά μου, τὸ ὁποῖον χύνεται διὰ λόγου σας.

21 Ὅμως νὰ τὸ χέρι ἐκεῖνο ἐπῦ μὲ παραδίνει, εἶναι μαζί μου εἰς τὸ τραπέζι.

22 Καὶ ὁ μὲν υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου πηγαίνει καθὼς εἶναι ὁρισμένον ὅμως ἀλίμονον εἰς τὸν ἄνθρωπον ἐκεῖνον, διὰ μέσου τοῦ ὁποίου παραδίδεται.

23 Καὶ ἀρχίσαν νὰ ζητοῦν ἀνάμεσά τους, τί, ποῖος ἄρα νὰ εἶναι ἀπ' αὐτοὺς ὁποῦ μέλλει νὰ κάμῃ τοῦτο.

24 Καὶ ἔγινε καὶ φιλονικία εἰς αὐτοὺς, τί, ποῖος ἀπ' αὐτοὺς νὰ εἶν ὁ μεγαλίτερος.

25 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοῦ εἶπεν· οἱ βασιλεῖς τῶν ἐθνῶν κυριεύουν αὐτὰ τὰ ἔθνη· καὶ ἐκεῖνοι ὁποῦ τοὺς ἐξουσιάζουν κρίζονται εὐεργέται.

26 Ἀμὴ ἐσᾶς, δὲν εἶναι ἔτζι· ἀλλὰ ὁ μεγαλίτερος ἀνάμεσά σας, ἂς γένῃ σὰν ὁ μικρότερος· καὶ ὁ ἀρχηγός, σὰν ὁ ὑπηρέτης.

27 Διατί ποῖος εἶναι μεγαλίτερος, ἐκεῖνος ὁποῦ κάθεται, ἢ ἐκεῖνος ὁποῦ ὑπηρετᾶ; δὲν εἶναι μεγαλίτερος ἐκεῖνος ὁποῦ κάθεται; ἀλλὰ ἐγὼ εἶμαι εἰς τὴν μέσην σας σὰν ἐκεῖνος ὁποῦ ὑπηρετᾶ.

28 Καὶ ἐσεῖς εἶστε ἐκεῖνοι ὁποῦ ἐμείνετε πάντοτε μαζί μου εἰς τοὺς πειρασμούς μου.

29 Καὶ καθὰς ὁ πατέρας μου διέθετο εἰς ἐμένα τὴν βασιλείαν, ἔτζι καὶ ἐγὼ διαθέτω εἰς ἐσᾶς.

30 Νὰ τρώγετε καὶ νὰ πίνετε εἰς τὸ τραπέζι μου εἰς τὴν βασιλείαν μου· καὶ νὰ καθίσετε εἰς τοὺς θρόνους νὰ κρίνετε τοὺς δώδεκα φυλὰς τοῦ Ἰσραήλ.

31 Καὶ ὁ Κύριος εἶπε· Σίμων, Σίμων, νὰ ὁ Σατανᾶς ὁποῦ σᾶς ἐζήτησε νὰ σᾶς κοσκινί-

19 ἐυχαριστήσας
ἐυθημονήσας

41 ἀνεχώρησαν μακρὰν
γονυπετοῦντες

44

ἐπεφέρετο

39

σαπικῶν
ἐρραπίσματα

45 πῦρ ἀναμμένον

38

σαπικῶν

σκωλίσι αὐτὰν ὅπου κατακαίεται τὸ σῶμα.

32 Καὶ ἰδὼ ἐπαρακάλεσα διὰ λόγου σε, διὰ νὰ μὴν ἐκλείπῃ ἡ πίστις σε. καὶ ἐσὺ τότε ἀφὰν γυρίσῃς σύρε ξὲ τοὺς ἀδελφούς σε.

33 Καὶ ὁ Πέτρος τοῦ εἶπεν, ἀφέντη, ἑτοιμος εἶμαι μὲ σένα νὰ πάγω καὶ εἰς τὴν φυλακὴν καὶ εἰς τὸν θάνατον.

34 Καὶ ἐκεῖνος τοῦ εἶπεν, λέγω σε, Πέτρε· ὅτι σὲ σὲ νὰ λέγῃς ὁ πετεινὸς σήμερον, θέλῃς ἀρνηθῆ τρεῖς φοραῖς πὼς δὲν με ἠξέρεις.

35 Καὶ ἔπειτα· ὅτεν σὲς ἔστελα χωρὶς πουγκὶ, καὶ τσαντὰ, καὶ παπουτσία, μήνα ἐλείψαν τίποτες; καὶ ἐκεῖνοι τοῦ εἶπαν, τίποτες δὲν μας ἐλείψε.

36 Ἔπειτες λοιπὸν· ὁμὰ τώρα ὅποιος ἔχει πουγκὶ ἂς τὸ πάρῃ· τὸ ὅμοιον τρόπον καὶ ὅποιος ἔχει τσαντὰ ἂς τὸ πάρῃ· καὶ ὅποιος δὲν ἔχει σπαθὶ, ἂς πουλήσῃ τὸ ῥοῦχόν του καὶ ἂς ἀγοράσῃ σπαθί.

37 Διατὶ σὲς λέγω, ὅτι ἀκόμι ἔπρεπε τὸ Γραμμένον νὰ γίνῃ χρεία νὰ τελειωθῆ εἰς ἐμένα· τὸ, πὼς ἠμετρήθη μὲ τοὺς ἀνόμους· διατὶ ἐκεῖνα ὁποῦ εἶν γραμμένα διὰ λόγου μου τελειώνονται.

38 Καὶ ἐκεῖνοι τοῦ εἶπαν, ἀφέντη, νὰ δῆ δύο σπαθία· καὶ ἐκεῖνος τοὺς εἶπεν, φθάνει.

39 Καὶ ἀφὰν βγῆκεν ἔξω ἐπῆγεν κατὰ τὴν συνήθειαν εἰς τὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν, καὶ ἀκολούθησάν του καὶ οἱ μαθηταί σε.

40 Καὶ παγαίνοντας εἰς τὸν τόπον, τοὺς εἶπε, προσεύχεσθε νὰ μὴν πέσετε εἰς πειρασμόν.

41 Καὶ αὐτὸς ἐχώρησεν μακρὰ ἀπ' αὐτοὺς ὡς μίαν πετροβολιὰν τόπον· καὶ γονατίζοντας ἐπροσεύχετο,

42 Λέγοντας· ὦ πάτερ, ἂν θέλῃς, νὰ ἀφήσῃς τὸ ποτήρι ἀπὸ λόγου μου· ὅμως ὄχι τὸ θέλημά μου, ἀλλὰ τὸ θέλημά σου νὰ γίνῃ.

43 Καὶ ἐφάνη εἰς αὐτὸν ἄγγελος ἀπὸ τὸν οὐρανὸν ὁποῦ τὸν ἐνεδυνάμωνε.

44 Καὶ ἐγένετο νὰ ἔλθῃ εἰς τὴν ἀγωνίαν ἐπροσεύχετο πολὺ σφοδρότερον, καὶ ὁ ἱδρώτας ἔγινεν ὡσὰν κόκκοι αἵματος καὶ κατέβαιναν καὶ ἐπέφτεν εἰς τὴν γῆν.

45 Καὶ ἀφὰν ἐσηκώθη ἀπὸ τὴν προσευχὴν ἔλθεν εἰς τοὺς μαθητάς σε, καὶ τοὺς εὗρεν ὁποῦ ἐκοιμοῦνταν ἀπὸ τὴν λύπην τους.

46 Καὶ τοὺς εἶπε, τί κοιμᾶσθε; σηκῶστε προσεύχεσθε, διὰ νὰ μὴν ἐμπῆτε εἰς πειρασμόν.

47 Καὶ ἀκόμι ἐκεῖ ὁποῦ τὸ ἔλεγε, καὶ νὰ ὁ χορὸς καὶ ἐφθάσαν, καὶ ὁ λεγόμενος Ἰούδας ἕνας ἀπὸ τοὺς δώδεκα ἐπάγαινε ὁμπροστὰ ἀπ' αὐτοὺς· καὶ ἐπλησίασεν εἰς τὸν Ἰησοῦν νὰ τὸν φιλήσῃ.

48 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοῦ εἶπεν· ὦ Ἰούδα, μὲ φίλημα παραδίδεις τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου;

49 Καὶ ἀφὰν ἴδαν ἐκεῖνοι ὁποῦ ἔμελλε νὰ γένῃ, λέγοντας, ἀφέντη, θέλεις νὰ κτυπήσωμεν μὲ τὸ σπαθί;

50 Καὶ ἕνας ἀπ' αὐτοὺς ἐκτύπησε τὸν δοῦλον τοῦ ἀρχιερέως, καὶ ἔκοψε τὸ δεξιόν αὐτοῦ τὸ αὐτί.

51 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη καὶ

καὶ εἶπεν, ἀφίετε, φθάνει ἕως τοῦδε· καὶ ἁψάμενος τοῦ ὠτίου αὐτοῦ ἐθεράπευσεν.

52 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ στρατηγοὺς τοῦ ἱεροῦ καὶ τοὺς πρεσβυτέρους ὁποῦ ἦλθαν ἀπάνω του, ὡσὰν εἰς λῃστὴν ἐξήλθετε εἰς μάχαιρα καὶ ξύλα;

53 Καθ' ἡμέραν ἤμην μετὰ σᾶς εἰς τὸ ἱερὸν, καὶ δὲν ἀπλώνετε τὰς χεῖρας σας ἐπάνω μου· ἀμὴ τοῦτο εἶναι ἡ ὥρα σας καὶ ἡ ἐξουσία τοῦ σκότους.

54 Καὶ ἀφοῦ τὸν ἐπιάσαν, ἔφεραν καὶ ἐμπῆκαν εἰς τὸ σπίτι τοῦ ἀρχιερέως· καὶ ὁ Πέτρος ἀκολούθαν ἀπὸ μακρά.

55 Καὶ ἐστήσαν νὰ ἀνάψουν φωτιὰ εἰς τὴν μέσην τοῦ αὐλῆς ἐκάθισαν μαζί, καὶ ὁ Πέτρος ἐκάθετον εἰς τὴν μέσην τους.

56 Καὶ ἀφοῦ τὸν εἶδε μία κορῦλα ὁποῦ ἐκάθετον αὐτοῦς εἰς τὴν φωτιὰ, καὶ ἀναπαρέκινησε, εἶπε· καὶ οὗτος μαζί μετ' αὐτὸν ἦτον.

57 Καὶ ὁ Πέτρος τοῦ ἀρνήθη, λέγοντας, ὦ γυναῖκα, δὲν τὸν ἠξεύρω.

58 Καὶ ὀλίγον ὑπέρασεν ὁλίγον, τὸν εἶδεν ἄλλος, καὶ εἶπε· καὶ σὺ ἀπ' αὐτοὺς εἶσαι· καὶ ὁ Πέτρος εἶπεν, ὦ ἄνθρωπε, δὲν εἶμαι.

59 Καὶ ὑπόστας ὡς μία ὥρα, κάποιος ἄλλος τὸ ἐβεβαίωνε καὶ ἔλεγε, ἐπ' ἀληθείας καὶ οὗτος μετ' αὐτὸν ἦτον· διατὶ Γαλιλαῖος εἶναι.

60 Καὶ ὁ Πέτρος εἶπεν, ἄνθρωπε, δὲν ἠξεύρω τί λέγεις· καὶ παρευθὺς, ἀκόμη ἐκεῖ ὁποῦ τὸ ἔλεγε, καὶ ὁ πετεινὸς ἐφάνηκε.

61 Καὶ γυρίζοντας ὁ Κύριος ἴδε εἰς τὸν Πέτρον· καὶ ὁ Πέτρος ἀνεθυμήθη τὸν λόγον τοῦ Κυρίου ὁποῦ τοῦ εἶπεν, ὅτι πρὶν τοῦ νὰ λαλήσῃ ὁ πετεινὸς θέλεις με ἀρνηθῆ τρεῖς φορές.

62 Καὶ ἐβγῆκεν ἔξω ὁ Πέτρος καὶ ἔκλαυσε πικρά.

63 Καὶ οἱ ἄνθρωποι ὁποῦ ἐκρατοῦσαν τὸν Ἰησοῦν, τὸν ἐκαμπαίζαν καὶ τὸν ἔδερναν.

64 Καὶ σκεπάζοντάς τον τὸν ἐρωτοῦσαν εἰς τὸ πρόσωπόν του καὶ ἔλεγαν· προφήτευσε τίς εἶναι ὁποῦ σὲ ἐκτύπησε.

65 Καὶ ἄλλα πολλὰ βλασφημοῦντες ἔλεγαν εἰς αὐτόν.

66 Καὶ ἀφοῦ ἐξημέρωσεν ἐμαζώχθηκαν τὸ πρεσβυτέριον τοῦ λαοῦ, καὶ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς, καὶ ἀνέβασάν τον εἰς τὴν συνέδριόν τους.

67 Καὶ τοῦ ἔλεγαν· εἰπέμας, ἂν εἶσαι ὁ Χριστὸς; καὶ λέγει τους· ἐὰν σᾶς εἰπῶ, δὲν θέλετε με πιστεύσῃ.

68 Καὶ ἐὰν καὶ σᾶς ἐρωτήσω, δὲν θέλετε με ἀποκριθῆ, μὲ ἢ θέλετε με ἀπολύσῃ.

69 Ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ὁμπρὸς τοῦ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου θέλει κατοικεῖ ἐν δεξιᾶς τοῦ δυνάμεως τοῦ Θεοῦ.

70 Καὶ ὅλοι εἶπαν· ἐσὺ λοιπὸν εἶσαι ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ; καὶ ἐκεῖνος τοὺς εἶπεν· ἐσεῖς τὸ λέγετε, ὅτι εἶμαι.

71 Καὶ ἐκεῖνοι εἶπαν, τί χρείαν ἔχομεν πλέον μαρτυρίας; αὐτοὶ ἐμεῖς τὸ ἀκούσαμεν ἀπὸ τὸ στόμα του.

Κεφ. κγ'. 23.

ΚΑΙ' συνκωνόμενον ὅλον τὸ πλῆθος τοῦ Ἰουδαίων, τὸν ἔφεραν εἰς τὸν Πιλᾶτον.

2 Καὶ ἄρχασαν νὰ τὸν κατηγοροῦσι,

ἀρνῆθ — ἀπό

63 ἀνεμπαίζαν

54. ἀκολουθοῦσαν ἢ ἀκολουθοῦσα — ἀπόμακρα.

56 ἀδένισεν ἀναλύσῃ

γραφῶσι, νὰ λέγωσιν, ἡμεῖς εὑρήκαμεν τοῦτον ὅτι διέφθειρε τὸ ἔθνος καὶ ἐμποδίζοντας νὰ δίδῃ χαράτζι τῷ Καίσαρος, λέγοντας τὸ λόγιον, πῶς νὰ εἶναι Χριστὸς βασιλεύς.

3 Καὶ ὁ Πιλᾶτος ἐρώτησε καὶ εἶπεν, σὺ εἶσαι ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀποκρίθη καὶ εἶπεν, σὺ τὸ λέγεις.

4 Καὶ ὁ Πιλᾶτος εἶπε εἰς τοὺς ἀρχιερεῖς, καὶ εἰς τὸ ὄχλον· ἐγὼ δὲν εὑρίσκω τίποτες ἀφορμὴν εἰς τὸν ἄνθρωπον τοῦτον.

5 Ἀμὰ ἐκεῖνοι φιλονεικοῦντες δυνατώτερα ἐπαπατοῦσαν, λέγοντες, ὅτι συγχύζει τὸν λαόν, διδάσκοντας εἰς ὅλην τὴν Ἰουδαίαν, ἀρχιζόντας ἀπὸ τὴν Γαλιλαίαν ἕως τοῦδε.

6 Καὶ ὁ Πιλᾶτος ἀφοῦ ἄκουσεν Γαλιλαίας, ἐρώτησεν, εἰ ὁ ἄνθρωπος εἶναι Γαλιλαῖος.

7 Καὶ ἀφοῦ ἐμάθεν πῶς εἶναι ἀπὸ τὴν ἐξουσίαν τοῦ Ἡρώδου, τὸν ἔπεμψεν εἰς τὸν Ἡρώδην, ὁ ὁποῖος ἦταν ἐκείνας τὰς ἡμέρας εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ.

8 Καὶ ὁ Ἡρώδης ἀφοῦ ἴδε τὸν Ἰησοῦν ἐχάρη καὶ πολλὰ διατὶ ἤθελεν ἀπὸ πολὺν καιρὸν νὰ τὸν ἴδῃ· διατὶ ἄκουε πολλὰ θαύματα δι' αὐτόν· καὶ ἤλπιζε νὰ ἴδῃ τίποτες σημεῖον ὅπου νὰ γένῃ ἀπ' αὐτόν.

9 Καὶ ἐρωτοῦσε τὸν εἰς πολλὰ λόγια· ἀμὰ αὐτὸς δὲν τοῦ ἀπεκρίθη τίποτες.

10 Καὶ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς ἐστέκασαν καὶ τὸν κατηγοροῦσαν δυνατά.

11 Καὶ ὁ Ἡρώδης μαζὶ μὲ τοὺς στρατιώτας του τὸν ἀτίμασε, καὶ τὸν ἐπαίζε, καὶ ἐνδύσαντάς τον ἕνα ἐνδυμα λαμπρὸν, τὸν ἔστειλε πάλιν εἰς τὸν Πιλᾶτον.

12 Καὶ ἐκείνην τὴν ἡμέραν ἐγίνασιν φίλοι ὁ Ἡρώδης καὶ ὁ Πιλᾶτος ἕνας μὲ τὸν ἄλλον· διατὶ πρωτίτερα εἶχαν ἔχθραν ἀνάμεσόντας.

13 Καὶ ὁ Πιλᾶτος ἐμάζωξε τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ τοὺς ἄρχοντας καὶ τὸν λαόν.

14 Καὶ εἶπεν· ἐσεῖς μὲ ἐφέρετε τὸν ἄνθρωπον τοῦτον, ὡσὰν ὅπου διαφθείρει τὸν λαόν, καὶ νὰ ἐγὼ ὀπὸ ὁμπροστεύσας τὸν ἐξέτασα καὶ δὲν εὕρηκα τίποτες ἀφορμὴν εἰς τὸν ἄνθρωπον τοῦτο ἐκεῖνα ὅπου κατηγορεῖτε.

15 Ἀλλὰ μὴ ἐὰν ὁ Ἡρώδης εὕρηκε τίποτες· διατὶ ἐγὼ τοῦ τὰ στείλα σᾶς ἐπεμψα εἰς αὐτόν, καὶ νὰ ὀπὸ δὲν ἔκαμε τίποτες ὅπου νὰ εἶναι ἄξιον θανάτου.

16 Νὰ τὸν παιδεύσω λοιπὸν, καὶ νὰ τὸν λυτρώσω.

17 Εἶχαν καὶ ἀνάγκην εἰς τὴν ἑορτὴν νὰ τοῦ λυτρώσῃ ἕνα φυλακισμένον.

18 Καὶ ὅλον τὸ πλῆθος ἔκραξαν, λέγοντας, σύρε τὸν ἀπὸ τὴν μέσην, καὶ ἀπόλυσόμας τὸν Βαραββᾶν.

19 Ὁ ὁποῖος Βαραββᾶς ἦτον βεβλημένος εἰς τὴν φυλακὴν, διὰ κάποιαν στάσιν ὀπὸ ἔγινεν εἰς τὴν πόλιν καὶ διὰ φόνον.

20 Θέλοντας λοιπὸν ὁ Πιλᾶτος νὰ τὸν λύσῃ τὸν Ἰησοῦν τοῦ ἐμίλησε πάλιν.

21 Ἀμὰ ἐκεῖνοι ἐφώναζαν καὶ ἔλεγαν, σταύρωσε, σταύρωσέ τον.

22 Καὶ ὁ Πιλᾶτος εἶπε τρίτον εἰς ἐκείνους· καὶ τί κακὸν ἔκαμε

μὴν ἐσθῆτα ὁ ἄνθρωπος ; καὶ
ἰδὼν δὲ ὄχλους εἰς αὐτὸν ἐπὶ τὴν
μίαν ἀφορμὴν θαυμάσας καὶ τὴν
παιδίσκην λοιπὸν, καὶ τὴν ἀπο-
λύσας.

23 Καὶ ἐκεῖνοι ἐπέμφθησαν φω-
νάζοντες μεγάλαις φωναῖς ζω-
ντῶντες καὶ γαυροῦντες· καὶ οἱ ἀγο-
ραῖς αὐτῶν καὶ τῶν ἀρχιερέων ἐκρα-
τοῦσαν.

24 Καὶ ὁ Πιλᾶτος ἀπεφάσισε νὰ γένῃ τὸ ζητήματός
σας.

25 Καὶ τοὺς ἀπέλυσεν ἐκεῖνον ὅποὺ ἐζητοῦσαν· ὁ ὁποῦς
ἦτον βεβλημένος μέσα εἰς τὴν φυλακὴν διὰ στάσιν καὶ διὰ φό-
νον· καὶ τὸν Ἰησοῦν τὸν ἐπαρέδωκε εἰς τὸ θέλημάτας.

26 Καὶ ἐνῶ τὸν ἐπήγαναν, ἐπιάσαν κάποιον Σίμωνα Κυ
ρηναῖον ὁ ὁποῦς ἔρχετον ἀπὸ τὸ χωρέφι καὶ ἔβαλαν ἀπάνω
τὸν σταυρὸν νὰ τὸν σηκώνῃ ὀπίσω ἀπὸ τὸν Ἰησοῦν.

27 Καὶ ἀκολουθοῦσαν τὸν Χριστὸν πολὺ πλῆθος τοῦ λαοῦ καὶ
τῶν γυναικῶν, αἱ ὁποῖαι τὸν ἐλυποῦνταν καὶ τὸν ἐκλαῖαν.

28 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐγύρισεν εἰς αὐταῖς καὶ εἶπεν· ὦ θυγατέρες τῆς Ἱερουσαλὴμ, μὴν κλαί-
ετε ἐμένα. ἀλλὰ κλαίετε τοὺς λίγους, καὶ τὰ παιδιάσας.

29 Ὅτι νὰ σᾶς ἔρχωνται ἡμέραις εἰς τὴν ὁποῖαν θέλουν
εἰπεῖ, καλοτυχαῖς οἱ στεῖραις καὶ οἱ κοιλίαις ὅποὺ δὲν ἐβάστασαν· καὶ
τὰ βυζιὰ ὅποὺ δὲν ἐθήλασαν.

30 Τότε θέλουν ἀρχίσῃ νὰ λέγουν εἰς τὰ ὄρη, πέσετε ἀπάνω
μας, καὶ τὰ βουνὰ σκεπάσετέ μας.

31 Ὅτι ἂν εἰς τὸ χλωρὸν ξύλον κάμνουν αὐτὰ, εἰς τὸ
ξηρὸν τί θέλει γένει;

32 Καὶ ἐφέρνοντο καὶ ἄλλοι
δύο κακοῦργοι νὰ σταυωθοῦν μα-
ζὶ μὲ τὸν Ἰησοῦν.

33 Καὶ ὅταν ἐπῆγαν, εἰς τὸ
τόπον ὅποὺ ἐκαλοῦντον κρανίον,
ἐκεῖ τὸν ἐσταύρωσαν, καὶ τοὺς κα-
κοῦργους· τὸν ἕνα ἀπὸ τὴν δε-
ξιὰν, καὶ τὸν ἄλλον ἀπὸ τὴν ζερ-
βιάν.

34 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἔλεγαν· ὦ
πατέρ, συγχώρησέτες· διατὶ
δὲν ἠξεύρουν τὶ κάμνουν καὶ δι-
αμαρτάνοντες τὰ μεγάλα, ἔρε-
χαν λαγνεῖς.

35 Καὶ ὁ λαὸς ἐστέκαν καὶ
ἔβλεπε· καὶ μαζὶ μετ' αὐτοὺς καὶ
οἱ ἄρχοντες τὸν ἐγελοῦσαν καὶ ἔ-
λεγαν· ἄλλους ἔσωσεν. ἂς σώ-
σῃ καὶ τοὺς λόγους ἂν ἦν ἐκεῖνος ὁ Χριστὸς ὁ διαλεγμένος
τοῦ Θεοῦ.

36 Καὶ τὸν ἀπάμπαζεν καὶ
οἱ στρατιῶται ἐρχόμενοι κοντὰ
φαρμακωμένον ξυδί.

37 Καὶ ἔλεγαν· ἂν ἐσὺ εἶσαι
ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων, σώ-
σε τὸν λόγον σου.

38 Ἦτον καὶ ἡ ἐπιγραφὴ γεγραμμένη ἀπὸ πάνω· μὲ γράμματα Ἑλληνικὰ καὶ Ῥωμαϊκὰ καὶ Ἑβραϊκά· ΕΤΟΥΤΟΣ
ΕΙΝΑΙ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ
ΤΩΝ ΙΟΥΔΑΙΩΝ

39 Καὶ ἕνας ἀπὸ τοὺς κακοποιοὺς τοὺς κρεμασμένους ἐβλασφήμει εἰς αὐτὸν καὶ ἔλεγεν, ἐ-
ὰν εἶσαι ἐσὺ ὁ Χριστὸς γλύτωσε καὶ τὸν λόγον σου καὶ ἐμένα.

40 Καὶ ὁ ἄλλος ἀπεκρί-
θη καὶ τὸν ἐπέδιασε καὶ τοῦ εἶπε· δὲν
φοβᾶσαι τὸν Θεόν, ὅτι ἐσὺ εἶσαι
εἰς τὸ αὐτὸ κρίμα;

41 Καὶ ἐμεῖς δικαίως τὰ
παθήματα· διατὶ λαμβάνομεν
ἄξια ἐκείνων ὅποὺ ἐκά-
μαμεν· ἀμὴ οὗτος ὁ κύριος
ἄτοπον δὲν ἔκαμε.

42 Καὶ

23 ἡγεμονικῆς

25 τὰ διὰ χοσεσιαν.

29 ἐπόμενοι
ἐπόμενοι

42 Καὶ ἔλεγεν εἰς τὴν Ἰησοῦν· αὐτέντα, εὐθυμήσεν μεθ᾽ ἡμῶν ἔλθοις εἰς τὴν βασιλείαν σου.

43 Καὶ λέγει τῶ Ἰησοῦς· βέβαια σοῦ λέγω σήμερον μετ᾽ ἐμοῦ θέλεις εἶναι μέσα εἰς τὸν παράδεισον.

44 Καὶ ἦτον κατὰ ἕκτην ὥραν τῆς ἡμέρας, καὶ ἔγινε σκοτεινὸς εἰς ὅλην τὴν γῆν, ἕως τὴν ἐνάτην ὥραν.

45 Καὶ ὁ ἥλιος ἐσκοτίσθη, καὶ τὸ σκέπασμα τοῦ ναοῦ ἐρράγη εἰς τὴν μέσην.

46 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐφώναξε φωνὴν μεγάλην καὶ εἶπε· ὦ πάτερ εἰς τὰς χεῖράς σου παρατίθω τὸ πνεῦμά μου· καὶ ὅσον εἶπεν ἐκεῖνα ἐξεψύχησε.

47 Καὶ ὁ ἑκατόνταρχος ἰδὼν ἔλαβε τὸν θεὸν ὅπου ἔγινεν ἐδόξασε τὸν Θεὸν, λέγοντας· βέβαια ἐκεῖνος ὁ ἄνθρωπος ἦτον δίκαιος.

48 Καὶ ὅλος ὁ λαὸς ὅπου ἐπῆγε μαζὶ εἰς τὴν θεωρίαν ἐκείνην βλέποντας ἐκεῖνα ὅπου ἐγίνανταν, κτυπόντας τὰ στήθη τους ἐγύριζαν.

49 Καὶ ἐστέκανταν ὅλοι οἱ γνώριμοί του ἀπὸ μακρὰ· καὶ γυναῖκες αἱ ὁποῖαι τὸν ἀκολουθοῦσαν ἀπὸ τὴν Γαλιλαίαν· καὶ ἔβλεπαν ἐκεῖνα.

50 Καὶ νὰ καὶ ἦτον ἕνας ἄνθρωπος, τὸ ὄνομάτου Ἰωσήφ, ἄνθρωπος ἀγαθὸς καὶ δίκαιος, ὁ ὁποῖος ἦτον βουλευτής·

51 Ἐκεῖνος δὲν ἐσυμφώνησεν εἰς τὴν βουλὴν καὶ εἰς τὴν πρᾶξιν αὐτῆς· ὁ ὁποῖος ἦτον ἀπὸ τὴν Ἀριμαθίαν πόλιν τῆς Ἰουδαίας, καὶ ἐπροσδέχετον καὶ αὐτὸς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

52 Οὗτος ἐπῆγε εἰς τὸν Πιλᾶτον καὶ ἐζήτησε τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ.

53 Καὶ τὸ ἐκατέβασε καὶ τὸ ἐτύλιξεν μὲ ἕνα σεντόνι, καὶ τὸ ἔβαλλεν εἰς ἕνα μνῆμα πεθαμένον, εἰς τὸ ὁποῖον δὲν ἦτον βαλμένος ἀνθρώπος ἀκόμη.

54 Καὶ ἡ ἡμέρα ἦτον παρασκευή, καὶ ἐσύμωνε τὸ σάββατον.

55 Καὶ ἔρχονται νὰ ἀκολουθήσουν καὶ γυναῖκες, αἱ ὁποῖαι ἐλθοῦσαν ἔλθαν μαζὶ μετ᾽ αὐτὸν ἀπὸ τὴν Γαλιλαίαν καὶ ἔβλεπαν τὸ μνῆμα, καὶ πῶς ἔβαλαν τὸ σῶμα του ἐκεῖ.

56 Καὶ γυρίζοντας ἐτοίμασαν ἀρώματα καὶ μύρα· καὶ ἠσύχασαν τὸ σάββατον κατὰ τὴν ἐντολήν.

Κεφ. κδ'. 24.

ΑΜΗΝ τὴν πρωΐαν τὴν ἡμέραν τῆς ἑβδομάδος, σηκώνεται, ἔλθαν εἰς τὸ μνῆμα αἱ γυναῖκες ἐκεῖναι, καὶ ἔφερναν τὰ εἰδάσματα ὅπου ἐτοίμασαν· καὶ κάποιαι ἄλλαι μαζὶ μὲ αὐταῖς.

2 Καὶ εὗρῆκαν τὴν πέτραν κυλισμένην, ἀπὸ τὸ μνῆμα.

3 Καὶ ἐμπαίνοντας μέσα, δὲν εὗρῆκαν τὸ κορμὶ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.

4 Καὶ ἐκεῖ ὅπου ἀποροῦσαν διὰ αὐτὸ τὸ πρᾶγμα, νὰ καὶ δύο ἄνδρες καὶ ἔλθαν εἰς αὐτοὺς μὲ ἔνδυμα ὅπου ἀστράπτεν.

5 Καὶ ἔγιναν νὰ φοβηθοῦν ἐκεῖναι καὶ νὰ βάλουν τὸ πρόσωπόντους κάτω εἰς τὴν γῆν, τοὺς εἶπαν, τί ζητᾶτε τὸν ζωντανὸν μὲ τοὺς νεκρούς;

6 Δὲν εἶναι ἐδῶ, ἀλλ᾽ ἀναστάθη· ἐνθυμηθῆτε καθὼς σᾶς εἶπε τότε, ὅταν ἀκόμη ἤτον εἰς τὴν Γαλιλαίαν.

7 Λέγοντας ὅλα κάμνει χρεία ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου νὰ παραδοθῆ

δοθῆ εἰς χέρια ἀνθρώπων ἁμαρτωλῶν, καὶ νὰ σταυρωθῇ καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ νὰ ἀναστηθῇ.

8 Καὶ ἐθυμήθησαν τὰ λόγματα.

9 Καὶ ἀφοῦ ἐγύρισαν ἀπὸ τὸ μνῆμα, τὰ εἶπαν ὅλα αὐτὰ εἰς τοὺς ἕνδεκα, καὶ εἰς ὅλους τοὺς ὑπολοίπους.

10 Καὶ ἦταν ἡ Μαγδαληνὴ Μαρία, καὶ Ἰωάνα, καὶ Μαρία τοῦ Ἰακώβου, καὶ αἱ ὑπόλοιπαι μαζί μετ' αὐταῖς, αἱ ὁποῖαι ἔλεγαν εἰς τοὺς ἀποστόλους ταῦτα.

11 Καὶ ἐφάνησαν ὁμοφρόνως αὐταῖς φλυαρία τὰ λόγματα, καὶ δὲν τὰ ἐπίστευσαν.

12 Καὶ ὁ Πέτρος ἐσηκώθη καὶ ἔτρεξεν καὶ ἔλθε εἰς τὸ μνῆμα, καὶ σκύπτει καὶ βλέπει μονάχα τὰ σινδόνια ποὺ ἐκοίμηθεν καὶ ἐγύρισεν ὀπίσω· καὶ ἐθαύμαζε μέσα τὴν σκέψιν ποὺ ἐγίνε.

13 Καὶ νά, καὶ δύο ἀπ' αὐτοὺς ποὺ ἐπήγαιναν αὐτὴν τὴν ἡμέραν, εἰς μίαν χώραν ἡ ὁποία εἶναι μακρὰ ἀπὸ τὴν Ἱερουσαλὴμ ἑξήντα στάδια, τὸ ὄνομάς της Ἐμμαούς·

14 Καὶ ἐσυνομίλουν μεταξύ των ἀπὸ ὅλα αὐτὰ ποὺ ἐσυμβήκανε.

15 Καὶ ἐνῶ ἐκεῖ ποὺ ἐσυνομίλουν καὶ ἐδιαλογίζοντο, καὶ αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς ἐπλησίασε καὶ ἐπορεύετο μετ' αὐτούς.

16 Καὶ τὰ μάτια τους ἐμποδίζοντο νὰ μὴν τὸν γνωρίσουν.

17 Καὶ εἶπε τοὺς· τί εἶναι τὰ λόγια αὐτὰ ποὺ συνομιλεῖτε ἐνῶ μὲ τὸν ἄλλον ἐδῶ ποὺ περιπατεῖτε, καὶ εἶστε σκυθρωποί;

18 Καὶ ἀποκρίθη ὁ ἕνας τὸ ὄνομάς του Κλεόπας καὶ εἶπε· ἐσὺ μόνος κατοικεῖς εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ, μόνος, δὲν ἠξεύρεις ἐκεῖνα ποὺ ἐγίνανε μέσα εἰς αὐτὴν, εἰς τὴν ἡμέρας ταύτας;

19 Καὶ λέγει τοὺς, ποῖα; καὶ ἐκεῖνοι τοῦ εἶπαν τὰ πράγματα ὁποὺ ἐγίνανε διὰ τὸν Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον· ὁποὺ ἦταν ἄνθρωπος προφήτης, δυνατὸς καὶ εἰς ἔργα καὶ εἰς λόγια ὁμπρὸς εἰς τὸν Θεὸν, καὶ εἰς ὅλον τὸν λαόν.

20 Καὶ πῶς τὸν ἐπαρέδωκαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ ἄρχοντές μας εἰς κρίμα θανάτου, καὶ τὸν ἐσταύρωσαν.

21 Καὶ ἐμεῖς ἐλπίζαμεν ὅλα αὐτὸς εἶναι ἐκεῖνος ὁποὺ μέλλει νὰ λυτρώσῃ τὸν Ἰσραήλ, ὅμως μὲ τοῦτα ὅλα τρεῖς ἡμέρας μὲ τὰ πάθη τοῦ ἐπάθαν ἐχθὲς σήμερον, ἀφοῦ ἐγίνανε αὐτά.

22 Ἀλλὰ καὶ κάποιαις γυναῖκες ἀπὸ τοὺς δικούς μας μᾶς ἐξεφόβισαν, αἱ ὁποῖαις ἔπαγαν τὸν αὐγινὸ εἰς τὸ μνῆμα.

23 Καὶ μὲ τὸν νοῦν μὴν εὕρουν τὸ κορμὶ τοῦ Ἰησοῦ, ἔλθαν καὶ εἶπαν πὼς νὰ εἶδαν καὶ ὀπτασίαν ἀγγέλων, οἱ ὁποῖοι ἀγγέλοι λέγουν αὐτὸν πὼς νὰ ζῇ.

24 Καὶ ἐπῆγαν κάποιοι ἀπ' ἐκεῖνοις ὁποὺ εἶναι μαζί μου ἐμᾶς εἰς τὸ μνῆμα, καὶ εὕρηκαν ἔτζι καθὼς εἶπαν καὶ αἱ γυναῖκες, ἀμὰ αὐτὸν δὲν τὸν εἶδαν.

25 Καὶ αὐτὸς τοὺς εἶπε· ὦ ἄγνωστοι καὶ βραδεῖς τῇ καρδίᾳ εἰς τὸ νὰ πιστεύσετε ἐκεῖνα ὅλα ὁποὺ ἐλάλησαν οἱ προφῆται.

26 Δὲν ἔπρεπε νὰ τὰ πάθῃ ἔτσι ὁ Χριστὸς καὶ νὰ ἔμπῃ εἰς τὴν δόξαν του;

27 Καὶ ἀρχίζοντας ἀπὸ τὸν Μωϋσέα

ἐκεῖνοι πάλιν
ἐκεῖνοις

17 ἐδῶ

σκυθρωποί

38 γρηγορεῖτε

40 ἤλθεν

30 ἀνέστη

32 ἔλεγε

43 ἀνέστην ὁμοιοτρόπως

33 συνηθροισμένους

Μωϋσέα καὶ τοὺς προφήτας ἀπὸ ὅλης
τοῦ κοσμότας τοῦ ἐξήγησεν τὰ
περὶ ἑαυτοῦ ὅσα ἐγράφησαν διὰ
λόγου εἰς ὅλας τὰς γραφάς.
28 Καὶ ἐσήμωσεν εἰς τὴν
κώμην ὅπου ἐπορεύοντο· καὶ αὐτὸς
ἐποιήσατο πρὸς πόρρω μακρότερον
29 Καὶ τὸν ἐβίασαν λέγοντες
μεῖνε μετ' ἡμῶν ὅτι πρὸς ἑσπέρας
ἐστὶν καὶ κέκλικεν ἡ ἡμέρα· καὶ
εἰσῆλθε μετὰ τῶν μεῖναι μετ'
αὐτῶν.
30 Καὶ ὅταν ἐκάθησεν μετ'
αὐτῶν, λαβὼν τὸν ἄρτον
εὐλόγησεν, καὶ κλάσας ἐδίδου
αὐτοῖς.
31 Καὶ τότε ἀνοιχθεῖσαν αὐτοῦ
οἱ ὀφθαλμοὶ καὶ ἐπέγνωσαν
αὐτόν· καὶ αὐτὸς ἄφαντος ἐγένετο
ἀπ' αὐτῶν.
32 Καὶ εἶπαν πρὸς ἀλλήλους
οὐχὶ καρδία ἡμῶν καιομένη
ἦν ἐν ἡμῖν, ὅτε ἐλάλει ἡμῖν ἐν τῇ
ὁδῷ, ὡς διήνοιγεν ἡμῖν τὰς
γραφάς;
33 Καὶ αὐτὴν τὴν ὥραν ἀναστάντες
ὑπέστρεψαν εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ,
καὶ εὗρον συνηθροισμένους τοὺς ἕνδεκα,
καὶ τοὺς σὺν αὐτοῖς·
34 Λέγοντας ὅτι ὁ Κύριος
ἀληθῶς ἠγέρθη, καὶ ὤφθη
Σίμωνι.
35 Καὶ αὐτοὶ ἐξηγοῦντο τὰ πραγματα
ὅσα ἐγένετο ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ
ὡς ἐγνώσθη αὐτοῖς ἐν τῇ κλάσει τοῦ ἄρτου.
36 Καὶ ἐν τῷ ὅσα ἔλεγον
αὐτοῖς αὐτὸς ἔστη ἐν μέσῳ αὐτῶν, καὶ λέγει αὐτοῖς
37 Καὶ ἔκστασιν καὶ φόβον
ἔλαβον καὶ ἐδόκουν πνεῦμα θεωρεῖν.
38 Καὶ λέγει αὐτοῖς, τί ὅτι
τεταραγμένοι ἐστε, καὶ διὰ τί
ἀναβαίνουσιν ἐν τῇ καρδίᾳ
ὑμῶν;
39 Ἴδετε τὰς χεῖρας μου καὶ
τοὺς πόδας μου ὅτι αὐτός εἰμι
ἐγώ· ψηλαφήσατέ με, καὶ
ἴδετε· ὅτι πνεῦμα σάρκα καὶ
ὀστέα οὐκ ἔχει καθὼς
βλέπετε ἔχοντα με.
40 Καὶ τοῦτο εἰπὼν ἔδειξεν
τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας.
41 Καὶ ἔτι ἀπιστούντων
αὐτῶν ἀπὸ τῆς χαρᾶς καὶ
θαυμαζόντων, εἶπεν αὐτοῖς, ἔχετε
τι ὧδε βρῶσιμον;
42 Καὶ οἱ δὲ ἔδωκαν
αὐτῷ ἰχθύος ὀπτοῦ μέρος,
καὶ ἀπὸ κηρίου μελίσσης.
43 Καὶ ἐνώπιον αὐτῶν φαγόντος
καὶ ἔπιεν.
44 Καὶ εἶπεν πρὸς αὐτοὺς· οὗτοι
οἱ λόγοι οὓς ἐλάλησα
πρὸς ὑμᾶς ἔτι ὢν σὺν ὑμῖν, ὅτι δεῖ
πληρωθῆναι πάντα τὰ
γεγραμμένα περὶ ἐμοῦ ἐν τῷ νόμῳ Μωϋσέως, καὶ ἐν τοῖς
προφήταις, καὶ ἐν τοῖς ψαλμοῖς περὶ ἐμοῦ.
45 Τότε τοῦ διανοῖξαι τὸν
νοῦν αὐτῶν, τοῦ συνιέναι τὰς
γραφάς.
46 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· ὅτι οὕτως
γέγραπται παθεῖν τὸν Χριστὸν καὶ ἀναστῆναι ἐκ νεκρῶν τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ
47 Καὶ κηρυχθῆναι ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ μετάνοιαν καὶ ἄφεσιν ἁμαρτιῶν εἰς πάντα τὰ ἔθνη, ἀρξάμενοι ἀπὸ Ἰερουσαλήμ.
48 Καὶ ὑμεῖς ἐστε μάρτυρες
τούτων.

49 Καὶ

49 Καὶ νὰ ἐγὼ ὁπῶ θέλλω τὸ τάξιμον τῦ πατρός με εἰς ἐσᾶς· κ᾽ ἐσεῖς κ᾽ θὶ σᾶτε εἰς τὶν πόλιν Ἱερεσθλὴμ, ἕως ἂν νὰ ἐνθυθῆτε δυνάμιν ἀπὸ πάνω.

50 Καὶ ἐβγαλέθης ἔξω ἕως εἰς τὶν Βηθανίαν, κ᾽ ἐσύκωσε τὰ χέρατα κ᾽ τοὺς ἐυλόγησε.

51 Καὶ ἐκεῖ ὁπῶ αὐτὸς τοὺς ἐυλόγησε, ἐχωρίθη ἀπ᾽ αὐτοὺς, κ᾽ ἐφέρθη ἀπάνω εἰς τὸ οὐρανόν.

52 Καὶ αὐτοὶ ἀφοῦ τὸν ἐπροσκυνήσασε, ἐγύρισαν εἰς τὴν Ἱερεσθλὴμ μὲ χαρὰν μεγάλην·

53 Καὶ ἐυρίσκεθαν πάντοτε εἰς τὸ ἱερὸν, ὑμνῶθες κ᾽ ἐυλογῶντες τὸν Θεόν. Ἀμήν.

Εὐαγγέλιον τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ

ΚΑΤΑ᾽ ΙΩΑ᾽ ΝΝΗΝ.

Κεφ. α. Γ.

ΙΣ τὴν ἀρχὴν ἦτον ὁ λόγος· κ᾽ ὁ λόγος ἦτον μὲ τὸν Θεόν· καὶ Θεὸς ἦτον ὁ λόγος.

2 Ἐπῆτος ἦτον εἰς τὶν ἀρχὴν μὲ τὸν Θεόν.

3 Ὅλα (τὰ πρᾶγματα) δὶ᾽ μέσου τοῦ (λόγου) ἐγίνηκαν, κ᾽ χωρὶς αὐτὸν δὲν ἔγινε κανένα ὄπου ὅσα ἐγίνθη.

4 Εἰς αὐτὸν ἦτον ζωὴ· κ᾽ ἡ ζωὴ ἦτον τὸ φῶς τοῦ ἀνθρώπων.

5 Καὶ τὸ φῶς εἰς τὶν σκοτείαν φέγγει, κ᾽ ἡ σκοτεία δὲν τὸ ἐκαταλάβε.

6 Ἔγινεν ἕνας ἄνθρωπος ἀπεσταλμένος ἀπὸ τὸν Θεόν, τὸ ὄνομάτου Ἰωάννης.

7 Ἐπῆτος ἦλθεν εἰς μαρτυρίαν, νὰ μαρτυρήσῃ δὶ᾽ τὸ φῶς, δὶ᾽ νὰ πιστεύσουν ὅλοι δὶ᾽ μέσου αὐτοῦ.

8 Δὲν ἦτον ἐκεῖνος τὸ φῶς, ἀλλὰ νὰ μαρτυρήσῃ δὶ᾽ τὸ φῶς.

9 Ἦτον τὸ φῶς τὸ ἀληθινὸν, τὸ ὁποῖον φωτίζει κάθε ἄνθρωπον ὁπῶ ἔρχεται εἰς τὸν κόσμον.

10 Εἰς τὸν κόσμον ἦτον· κ᾽ ὁ κόσμος δὶ᾽ μέσου αὐτοῦ ἐγίνεν, ἀμὰ ὁ κόσμος δὲν τὸν ἐγνώρισεν.

11 Εἰς τὰ ἰδικάτου ἦλθεν, κ᾽ οἱ ἰδικοί του δὲν τὸν ἐδέχθηκαν.

12 Καὶ ὅσοι τὸν ἐδέχθηκαν εἰς αὐτοὺς ἔδωκεν ἐξουσίαν, νὰ γένουν τέκνα Θεοῦ, (τοῦτ᾽ ὅτι) εἰς ἐκείνους ὁπῶ πιστεύουν εἰς τὸ ὄνομάτου.

13 Οἱ ὁποῖοι οὐ᾽ κ᾽ ἀπὸ αἵματα, οὐ᾽ κ᾽ ἀπὸ τὸ θέλημα τῆς σαρκὸς, οὐ᾽ κ᾽ ἀπὸ τὸ θέλημα τοῦ ἀνθρώπου, ἀλλὰ ἀπὸ τὸν Θεόν ἐγεννήθηκαν.

14 Καὶ ὁ λόγος ἔγινε σάρξ, κ᾽ ἐκατοίκησεν εἰς ἡμᾶς, κ᾽ ἐθεωρήθη τοῦ δόξαν· δόξαν ὁποῦ (εἶχε) μονογενοῦς ἀπὸ τὸν πατέ-

Κ᾽ ἐθεωρήσαμε.

12 ἐξουσίαν